

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

10. OG 11. DESEMBER 1984

Fiskeridirektoratet

JLG5-841211RU

**REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSUTVALGET 10. OG
11. DESEMBER 1984.**

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0930 til kl 1645 den 10. desember og fra kl 0900 til kl 1130 den 11. desember.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Ass. fiskeridirektør V. J. Olsen, fungerende formann
 Avdelingsdirektør P. L. Mietle, Fiskeridirektoratet som varamann
 for Fiskeridirektør H. Rasmussen
 Ekspedisjonssjef T. Paulsen, Fiskeridepartementet
 Underdirektør G. Kjønnøy som varamann for departementsråd
 G. H. Gundersen
 Direktør G. Sætersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
 (10. desember)

Fisker R. Johansen, Norges Fiskarlag
 Fiskeskipper L. Bjugn, Norges Fiskarlag
 Disponent K. Arctander, Norges Fiskarlag
 Fiskeskipper A. Leine, Norges Fiskarlag
 Fiskeskipper E. Bakkevik, Norges Fiskarlag
 Advelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund som varamann
 for advokat I. Nes
 Direktør P. L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
 Sekretær P. A. Andersen, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddel-
 arbeiderforbund som varamann for forbundsformann E. Hysvær

Som observatører møtte:

Generalsekretær Finn Bergesen jr., Norges Fiskarlag
 Ingeniør P. Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
 (11. desember)
 Fiskeskipper O. Strand, Norske Fabrikkships Forening

Som sekretærer for utvalget møtte konsulentene L. W. Plassa og
 L. Grønnevet.

Dessuten møtte:

Kontorsjef A. Wåge, Fiskeridirektoratet (11. desember)
 Kontorsjef P. Gullestad, Fiskeridirektoratet
 Kontorsjef S. Lomelde, Fiskeridirektoratet
 Forskningssjef A. Hysten, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
 (10. desember)
 Forskningssjef A. Hamre, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
 (11. desember)
 Forsker Ø. Ulltang, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
 Forsker T. Jakobsen, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
 Sekretær O. Gregussen, Norges Fiskarlag
 Byråsjef G. de Capua, Fiskeridepartementet
 Konsulent H. Berntsen, Fiskeridepartementet
 Konsulent J. Borthen, Fiskeridirektoratet (11. desember)
 Konsulent S. Engesæter, Fiskeridirektoratet

Konsulent T. Løbach, Fiskeridirektoratet
 Konsulent H. Erstad, Fiskeridirektoratet
 Konsulent E. Lekven, Fiskeridirektoratet
 Konsulent Ø. Økland, Fiskeridirektoratet (10. desember)
 Konsulent Ø. Jomark, Fiskeridirektoratet (11. desember)

Det var satt opp følgende forslag til sakliste, som ble godkjent:

- Sak 13/84   Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- Sak 14/84   Regulering av fisket etter torsk og hyse i 1985.
- Sak 15/84   Regulering av ringnotflåten i 1. halvår i 1985.
 a) Vinterloddefisket.
 b) Havbrisingfisket.
 c) Makrellfisket vest om 4⁰ v.l.
- Sak 16/84   Regulering av fisket etter sei i 1985.
- Sak 17/84   Regulering av fisket etter reker i 1985.
 a) Ved Grønland.
 b) Barentshavet.
 c) Nordsjøen.
- Sak 18/84   Regulering av fisket etter vassild i 1985.
- Sak 19/84   Maskevidde i snurrevad.
- Sak 20/84   Regulering av fisket etter tobis i 1985.
- Sak 21/84   Eventuelt.

Olsen åpnet møtet og viste til at dette ville bli det siste møtet før det nye Reguleringsrådet ville ta over. Han viste til at formannen, Fiskeridirektør Rasmussen, var forhindret fra å møte, men konstaterte at utvalget var fulltallig med medlemmer og møtende varamenn.

Olsen foreslo at sak 15 ble behandlet andre dag, og dette fikk tilslutning. Han sa videre at Nordsjøsilde var tatt ut av sak 15 i det endelige forslaget til sakliste, og det var da forutsetningen at spørsmål i tilknytning til Nordsjøsilde ville bli tatt opp under "Eventuelt".

Bakkevik sa at han under "Eventuelt" ville ta opp reguleringen av kystfisket av silde på strekningen Lindesnes-Klovningen.

SAK 13/84. ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

Olsen bad Paulsen om å orientere om forhandlingene med Sovjet og EF.

Paulsen sa om forhandlingene med Sovjet at Norge hadde forsøkt å få en høyere TAC for torsk for 1985 enn for 1984. Dette satte USSR seg imot. Den avtalte TAC for 1985 er derfor den samme som i 1984. Det norske fangstbehov kunne dekkes inn enten ved en økning av totalkvoten eller ved overføringer fra Sovjet, og for 1985 er det avtalt en overføring fra Sovjet på 65.000 tonn i bytte mot uer. USSR er interessert i en ytterligere økning i sin uerkvote i løpet av året. Det er antydnet 22.500 tonn. Under forhandlingene opplyste Sovjet at deres fangstbehov i 1985 ville være like stort som i 1984, dvs. ca. 20.000 tonn. Norge forsøkte å få til en økning av tredjelandskvoten i Svalbardsonen, men USSR ville ikke akseptere dette. Når det gjelder hyse er det avtalt en økt totalkvote til 50.000 tonn. Når det gjelder lodde er det enighet om en totalkvote på 1,1 millioner tonn med lik fordeling på vinter- og sommer/høst fisket. Det heter i avtalen at en skal se på muligheten for revisjon av den avtalte kvoten for lodde etter at forskningstoktet sommeren og høsten 1985 er holdt. I praksis vil det da trolig ikke kunne la seg gjøre å regulere kvotene nedover for 1985. Når det gjelder rekefisket har USSR forlatt det tidligere kravet om en totalkvoteregulering. Som svar på et spørsmål sa Paulsen at den tidligere overføringen av uer fra Sovjet i løpet av 1985 var indikert men ikke endelige tallfestet.

Om forhandlingene med EF sa Paulsen at en hadde begynt så tidlig som i oktober for å kunne være sikker på at en fikk ferdig en avtale til årsskiftet. Men etter fire forhandlingsrunder hadde en enda ikke kommet frem til en avtale. Det som gjensto var spørsmålet om nordsjøtsild. Når det gjaldt de resterende delene av avtalen avtegnet det seg nå en enighet som indikerte at de norske kvotene i EF-sonen blir omlag som i 1984 og vice versa. Unntaket gjelder vestlig makrell og vestlig sild der det blir en liten nedgang mens en får en liten økning når det gjelder banklinekvotene vest for De britiske øyer. Det er også en økning i kolmulekvoten og en økning på 50 tonn i rekekvoten ved Grønland. For makrell i Nordsjøen er det avtalt en totalkvote på 37.000 tonn mot 32.000 tonn i 1984. Av kvoten i 1985 går 26.200 til Norge, 800 til Sverige og 10.000 tonn til EF.

Paulsen ga deretter en utførlig orientering om forhandlings-situasjonen når det gjelder nordsjøtsild.

Bakkevik sa at det etter hvert hadde blitt ganske stor interesse for konsumfiskartene i Nordsjøen fra norske fiskeres side. Han spurte om kvotene av sei og hyse i Nordsjøen var tilstrekkelige etter overføringene fra Norge til EF. Paulsen viste til at for sei er det avtalt en totalkvote på 200.000 tonn. Den norske andelen av denne er på 104.000 tonn mens den norske totalfangsten i 1984 er forventet til ca. 70.000 tonn. Også når det gjelder hyse er det et stort kvotemessig norsk overskudd. Han mente derfor at for disse konsumartene var den norske kvoteandel tilstrekkelig stor.

SAK 14/84.

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE I 1985.

Viggo Jan Olsen viste til de utsendte saksdokumentene:

"I NORSK-ARKTISK TORSK.

1. Fangsten i 1984.

Det norske torskefiske i 1984 er etter de siste prognoser ventet å komme opp i 260-265 tusen tonn. Dette er ca. 10 tusen tonn under kvantumet i 1983. Reduksjonen har i sin helhet funnet sted i trålergruppene mens de konvensjonelle redskaper er ventet å få en liten økning i forhold til fjoråret. Blant de konvensjonelle redskaper har det imidlertid vært forskyvninger. Garnfangsten er igjen ventet å komme opp i 120 tusen tonn mot 93 tusen tonn i 1983. Dette er samme kvantum som i 1981, og på samme nivå som toppårene 1977-78. For line har fangstandelen gått tilbake, fra 78 tusen tonn i 1982, til 53 tusen tonn i 1983 og til nå 31 tusen tonn i 1984.

Riktignok har deltakelsen i linefisket gått ned de siste årene, men dette forklarer ikke hele tilbakegangen for line. Sammenlignbare oppgaver over fangstkvantum og deltakelse (i antall fartøy) første halvår 1982-83 og 84 viser at mens fangst pr. fartøy for garn har vist en oppgang har fangst pr. fartøy for lineflåten nærmest blitt halvert.

Juksa og snurrevad har beholdt sin andel av fangsten i 1984. Redskapsfordeling av de norske torskefangstene er gjengitt i tabell 1.

2. Bestandssituasjonen. Etter en middels god årsklasse i 1982 og gode årsklasser i 1983 og -84 er det grunn til å tro at den kritiske perioden for norsk-arktisk torsk er over. Det vil ennå ta noen år før disse årsklassene kommer inn i totalbestanden med full tyngde, men allerede i 1985 vil det være mulig å beskutte 1982-årsklassen som 3-åringer. Gytebestanden vil fortsatt gå tilbake fram til 1986-87. Hvorvidt denne nedgangen vil fortsette er avhengig av modningstiden for 1983-84 årsklassene. Det er lite trolig at disse sterke årsklassene vil nå gytealder så tidlig som de svake årsklassene 1976-81, og en utsettelse i tilveksten på gytebestanden kan derfor ventes.

Ifølge det internasjonale råd for havforskning (ICES) kan fangster på 250 tusen tonn eller mer i 1985 resultere i gytebestand i 1986-88 på bortimot det halve av nivået i 1982-84. ICES anbefaler at totalkvoten i 1985 settes til 170.000 tonn norsk-arktisk torsk. I tillegg kommer et kvantum kysttorsk. Tabellen nedenfor viser forholdet mellom gytebestand,

totalbestand og fangst ved alternative reguleringsstrategier.

Norsk-arktisk torsk. Prognoser for totalbestand, gytebestand og fangst.

Management strategy	Fmax = 0.33				F ₈₄ = 0.56			
	STB	SSBI	SSBII	Catch	STB	SSBI	SSBII	Catch
1985	730	303		170	730	303		268
1986	1569	297		314	1465	235		462
1987	2843	341	327	625	2575	231	218	893
		605	334			409	187	

Management strategy	TAC=250				TAC=300			
	STB	SSBI	SSBII	F	STB	SSBI	SSBII	F
1985	730	303		0.51	730	303		0.64
1986	1485	247		0.27	1482	216		0.35
1987	2819	309	295	0.12	2709	260	247	0.16
1988		681	378			604	307	

STB: Totalbestandens biomasse

SSBI: Gytebestandens biomasse basert på kjønnsmodningskurven for 1984

SSBII: Gytebestandens biomasse, som SSBI unntatt for 1983-85 års-klassene.

Dersom det forutsettes at totalfangsten av norsk-arktisk torsk i 1985 og 1986 blir henholdsvis 260 tusen tonn og 250 tusen tonn får en følgende utvikling av totalbestand, gytebestand og ungfiskbestand i perioden 1982-87:

Norsk-arktisk torsk
1000 tonn

	Total- bestand	Gyte- bestand	Ungtorsk- bestand 1)	
1982	1009	401	608	
1983	809	380	429	
1984	735	374	361	
1985	730	303	427	
1986	1470	235	1235	Foruts.: 260tt 1985
1987	2800	290	2510	" : 250tt 1986

1) 3 år og eldre fisk.

3. Kvotesituasjonen.

I den norsk-sovjetiske fiskerikommisjonen er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten eksklusiv murmansk torsk og norsk kysttorsk fastsettes til 180.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 20.000 tonn til tredjeland, det resterende deles likt mellom de to parter. Sovjet har videre overført 65.000 tonn av sin kvote til Norge slik at norsk andel blir 145.000 tonn. I tillegg kan hver av partene fiske 40.000 tonn, henholdsvis kysttorsk og murmansk-torsk. Dette gir følgende fordeling av torsk - inklusiv kysttorsk og murmansktorsk:

Norge	185.000 tonn
Sovjet	55.000 tonn
Tredjeland	<u>20.000 tonn</u>
	<u>260.000 tonn</u>

4. Trålernes kvoteandel. De siste årene har trålernes kvote blitt redusert i takt med reduksjonen i den norske totalkvoten. For 1984 ville dette tilsvare 48.000 tonn til trålerne, inkludert 2.800 tonn til fordeling på småtrålerne. Til fordeling på stortrålere gjensto da 45.200 tonn, mens de faktisk utdelte kvoter summerer opp til 47.248 tonn. I tillegg kommer 2.000 tonn i ekstra kvote som i oktober-desember i år er fordelt for levering til Øst-Finnmark.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det avsettes en kvote på 50.000

tonn til stortrålerne for 1985, og at det til småtrålerne inklusive bifangst i reke-trål avsettes 5.000 tonn. Den samlede trålkvoten, inklusive bifangst i reke-trål, blir da 55.000 tonn i 1985.

5. Reguleringer av konvensjonelle redskaper i 1985.

5.1. Beregning av reguleringsbehovet for konvensjonelle redskaper i 1985.

I 1984 venter en at Sovjet vil fiske i rundt 20 tusen tonn av sin kvote på 45 tusen tonn. 1982-årsklassen som kommer inn i fiske i 1985 vil ha en vestlig utbredelse og må hovedsaklig fiskes i norsk sone med maskevidde 135 mm eller i gråsonen. Til sammen er Sovjet og tredjeland ventet å fiske 55 tusen tonn i 1985. En har da anslått den sovjetiske fangsten i 1985 til 30 tusen tonn.

Tredjelands fiske - inklusiv Spania i Svalbardsonen - er anslått 25 tusen tonn.

Et fiske med konvensjonelle redskaper innenfor rammen av totalkvoten på 260 tusen tonn må under disse forutsetningene begrenses til 150 tusen tonn.

Totalkvote	260 tusen tonn
- Sovjet	30 " "
- Tredjeland	25 " "
- Norske trålere	<u>55 " "</u>
Konvensjonelle redskaper	<u>150 tusen tonn</u>

Fritt fiske med konvensjonelle redskaper i 1985 er anslått til 205-215 tusen tonn. Anslaget bygger på den fiskeinnsats som tilsvaret fritt fiske i 1984. Forutsetningen om uendret fiskeinnsats er sannsynligvis det svake punkt i disse beregningene. Da det på etterskudd har vist seg at faktisk fiske pluss beregnet reguleringseffekt har ligget over tidligere anslag over fritt fiske har en valgt å legge seg i øvre grense av anslaget for fritt fiske i 1985.

Med et fritt fiske på 215 tusen tonn og et tilgjengelig kvantum på 150 tusen tonn blir reguleringsbehovet i 1985 65 tusen tonn.

5.2. Reguleringsformer 1984.

Når det gjelder reguleringsordningen for inneværende år vises til sak 2/84:Orientering om fiske etter norsk-arktisk torsk i 1984, behandlet på Reguleringsutvalgets møte 4. juni -84.

Etter dette tidspunkt er det foretatt tre endringer i forskriftene: Rekefiskernes gruppekvote ble økt fra 5000 til 5500 tonn den 26. juni. Økningen skyldes tildeling av rekefiskerkonsesjon til ytterligere 15 fartøy. Den 18. juli ble det foretatt endringer i bestemmelsene om sportsfiske, og den 23. august ble mandagsforbudet for snurrevad i forbindelse med helgefredning opphevet.

Oppheving av mandagsforbudet for snurrevad er anslått å redusere reguleringseffekten med 500 tonn. Effekten av de forskjellige reguleringsformene i 1984 er etter disse endringene anslått til:

	Regulerings- effekt	Relativ betydning
Periodestopp	37,3 tusen tonn	77,2%
Helgefredning	4 " "	8,3%
Generell maksimalkvote	2 " "	4,1%
Fangstkvoter rekefiskere/ banklinebåter	5 " "	10,4%
	<u>48,3 tusen tonn</u>	<u>100,0%</u>

5.3. Reguleringsformer_1985.5.3.1. Maksimalkvoter.

Fra flere fylkesfiskarlag og fra et fellesmøte av arbeidsutvalgene i fylkesfiskarlagene i Norges Råfisklagsdistrikt er det fremmet krav om at maksimalkvoter må være et hovedelement i reguleringsordningen i 1985.

I Fiskeridirektoratet har en foretatt beregninger av maksimalkvoter under ulike totalkvotealternativer; Fremgangsmåten er som følger:

- a. Den konvensjonelle flåten deles i seks grupper etter lengste lengde:

<u>Gruppe</u> -----	<u>Lengste lengde, m</u>
1	0.0 - 8.9
2	9.0 - 11.9
3	12.0 - 14.9
4	15.0 - 17.9
5	18.0 - 20.9
6-----	21.0-----

- b. Hver gruppe får gruppekvote basert på andel av den konvensjonelle flåtens torskefangst gjennomsnitt 1979-83. Jfr. tabell 2.

<u>Fartøygruppe</u> -----	<u>Fordelings-</u> <u>nøkkel</u> -----
1 0 - 8,9 m	13,13
2 9 - 11,9 m	21,90
3 12 - 14,9 m	15,46
4 15 - 17,9 m	21,01
5 18 - 20,9 m	12,83
6 over 21 m-----	15,67-----

Som grunnlag for beregningene har en lagt to alternative totalkvoter for konvensjonelle redskaper på 150.000 og 175.000 tonn. Disse totalkvotene er fordelt mellom de seks fartøygruppene etter fordelingsnøkkelen ovenfor. Gruppekvotene fremgår av tabell 3.

- c. Samtlige fartøy innenfor hver gruppe blir rangert etter fangstkvantum. Ordningen går ut på at samtlige får opprettholde sin fangst bortsett fra toppbåtene som begrenses til maksimalkvoten.

Ved beregning av maksimalkvoten starter en med båten som har minst fangst, og trekker enkeltfangstene fra gruppekvoten. Det beregnes gjennomsnittskvoter etter hver tildeling. Så lenge et fartøys enkeltfangst ligger under det beregnede gjennomsnitt får den opprettholde sin fangst. Når enkeltfangsten når et bestemt nivå må det som gjenstår av gruppekvoten deles likt på resten av fartøyene i gruppen. Dette nivå blir maksimalkvoten for gruppen.

Enkelt-fangster som grunnlag for maksimalkvoteberegningene 1985.

Utgangspunktet for beregningen er anslag over enkeltfangster under fritt fiske 1983. Dette beregnes som følger:

$$\begin{array}{|c|} \hline 189 \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline 16 \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline 50 \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline 255 \\ \hline \end{array}$$

Fangst reg.
på fartøy

Fangst
uoppg.
fartøy

Regul.
effekt

Beregnet fritt
fiske 1983

Forholdet mellom beregnet fritt fiske og fangst registrert på fartøy er:

$$255/189 = 1,35$$

Enkeltfangster, når en forutsetter at de kvanta som har uoppgitte registreringsmerke og reguleringseffekten fordeler seg proporsjonalt på samtlige fartøy er enkeltfangst_1983_x_1,35.

Det forutsettes videre at det enkelte fartøys fangster i 1985, med samme innsats som i 1983, på grunn av bestandssituasjonen, vil vise en nedgang på 15%.

Som grunnlag for beregning av maksimalkvoter i 1985, har en derfor benyttet beregnede enkeltfangster ved fritt fiske 1983 redusert med 15%.

$$\text{Enkeltfangst 1985} = \text{Enkeltfangst 1983} \times 1,35 \times 0,85$$

For å illustrere maksimalkvoteberegninger etter dette opplegget har en laget regneeksempler med totalkvote for konvensjonelle redskaper på henholdsvis 150 tusen og 175 tusen tonn. Tabellene nedenfor viser gruppekvote, maksimalkvotene og antall fartøy som blir berørt ved de to totalkvotealternativene.

Alternativ I 150.000 tonn:

Gruppe	Lengste lengde, M	Gruppe- kvote tonn	Max- kvote, tonn	<u>Antall farkoster</u>		
				Totalt	Under	Over
1	0.0 - 8.9	19700	12.0	5567	4939	628
2	9.0 - 11.9	32850	33.0	2082	1558	524
3	12.0 - 14.9	23190	66.4	607	387	220
4	15.0 - 17.9	31510	115.8	422	251	171
5	18.0 - 20.9	19250	155.6	199	119	80
6	21.0 -	23500	167.3	264	174	90

Alternativ II 175.000 tonn:

Gruppe	Lengste lengde, M	Gruppe- kvote tonn	Max- kvote, tonn	<u>Antall farkoster</u>		
				Totalt	Under	Over
1	0.0 - 8.9	22980	21.3	5567	5317	250
2	9.0 - 11.9	38320	48.2	2082	1782	300
3	12.0 - 14.9	27060	89.1	607	455	152
4	15.0 - 17.9	36770	158.5	422	323	99
5	18.0 - 20.9	22450	209.8	199	153	46
6	21.0 -	27420	227.1	264	209	55

Det må understrekes at beregningene av maksimalkvoter bygger på forutsetningen at ingen øker sine fangster i forhold til 1983. Det er også forutsatt at deltakelsen ikke endrer seg i 1985.

I vedtak fra fylkesfiskarlag kreves at det bare må gis "anledning til å fiske en kvote". Dette er i tråd med de forutsetninger som legges til grunn i regneeksemplene ovenfor.

Det er imidlertid ikke hjemmel i fiskerilovgivningen til å nekte mannskap å gå fra båt til båt, og dermed få fiske på mer enn en kvote. Selv om en hadde en slik hjemmel, ville en bestemmelse om at en person ikke kunne delta ført til en usannsynlig byråkratisk ordning. Det ville blant annet føre til at det enkelte fartøy måtte ha mannskapslister, disse listene måtte, for å ha noen verdi, være bekreftet fra f.eks. ligningskontoret eller annen myndighet. Eventuelle endringer under fisket måtte da naturligvis også bli bekreftet. Da det er snakk om et betydelig antall fartøy og deltakere ville det oppstå store kontrollproblemer.

Maksimalkvoter som beregnet ovenfor vil medføre en kraftig reduksjon av fangstmulighetene for de av de mest effektive fartøyene som har begrenset mulighet for alternativ drift. Spesielt vil moderne fartøy med høy gjeldsbelastning kunne bli hardt rammet. Disse fartøyene er avhengig av intensiv drift for å klare sine forpliktelser.

Forutsetningen om at ingen øker sin fangst i forhold til 1983 er ytterst tvilsom og gjør at en ikke vil ha kontroll med at totalt oppfisket kvantum vil holde seg innenfor den forventede ramme. I og med at den reelle reguleringseffekten av ordningen er så usikker må en også fra et reguleringsteknisk synspunkt stille seg skeptisk til ordningen.

Endelig taler bedringen i bestandssituasjonen på noen års sikt mot nå å innføre nye administrative omfattende og vanskelige kontrollbare reguleringsordninger.

5.3.2. Regulering av torskefisket til rekefiskere under konsesjonsgrensen.

Det er videre fremkommet krav om regulering av torskefiske med rekefiskere under konsesjonsgrensen på linje med rekefiskere med konsesjon. Rekefiskere under konsesjonsgrensen fisket i 1983 12.700 tonn torsk i tillegg til rekefangstene. I alt 17 fartøy fisket mer enn 175 tonn. Disse hadde et samlet kvantum på 4140 tonn. Et kvotetak på 175 tonn for denne gruppen ville gitt en innsparing på 1160 tonn. Dersom kvotetaket settes til 150 tonn pr. båt kan effekten i 1983 beregnes til 1650 tonn. Det må imidlertid understrekes at disse beregningene er svært usikre. Et antall sluttsedler har uoppgitt registreringsnummer, og inngår ikke i tallmaterialet. Det er sannsynlig at en relativt stor andel av disse tilhører rekefiskere under konsesjonsgrensen. Tallene som er vist til ovenfor må derfor betraktes som minimumstall.

Ved ikrafttredelsen av den nye saltvannsfiskeriloven ble hjemmelen for reguleringen av fiske ved tildeling av fartøyskvoter flyttet fra deltakerloven § 10 til saltvannsfiskeriloven § 5. I § 5, 3. ledd heter det:

"Kvoten til fartøyer som driver fiske eller fangst med samme redskap kan for en sesong fastsettes på grunnlag av en samlet kvote i flere kvoteregulerte fiskerier. Fartøyer som deltar i ikke kvoteregulert fiske eller fangst kan gis reduserte kvoter, når gruppen totalt sett får en rimelig fangstmulighet. Når særlige forhold foreligger, kan en slik gruppe helt utelukkes fra kvoteregulert fiske eller fangst".

En mulighet for å regulere rekefiskere under 50 BRT er at det også for denne gruppen innføres en konsesjonsordning, jfr. deltakerloven § 6. En vil da få en definert gruppe og vil ha det nødvendige juridiske grunnlag for å begrense deres fiske etter torsk i henhold til saltvannsfiskeriloven § 5, 3. ledd.

Selv om gjennomføring av en konsesjonsordning som nevnt ville skape et juridisk grunnlag for en regulering av denne flåten må spørsmålet om en slik ordning vurderes i et langt videre perspektiv enn behovet for å løse det foreliggende reguleringsproblem i forhold til norsk-arktisk torsk.

Ut fra gjeldende lovgivning vil en bare kunne definere gruppen av fartøy som fisker reker og som ikke er undergitt konsesjonsplikt gjennom å stille opp et valg for fartøyene. Etter at fartøyene har valgt sitt fiskemønster i 1985 ville gruppen være definert og vil således kunne begrenses i sitt fiske etter norsk-arktisk torsk i 1985.

Konkret vil et slikt opplegg innebære at valg av rekefiske vil føre til begrensninger i torskefisket. De fartøy som velger rekefiske må da begrenses på lik linje med rekefiskere med konsesjon, mens valg av torskefiske gir rett til å fiske til maksimalkvoten for konvensjonelle redskaper er nådd. Skal fartøyene stilles i en valgsituasjon vil dette betinge at det blir gitt oversikt over konsekvensene av sine valg i form av potensiell inntjeningssevne ved de ulike valg. Det er vanskelig å si noe om mulighetene i rekefisket i 1985. De fartøy som er under konsesjonsgrensen driver i vesentlig grad rekefiske i fjorder og nære kyststrøk. Som kjent medfører et omfattende overvåkingsprogram som er iverksatt for bevaring av yngel at flere rekefelt må påregnes stengt også i 1985. Videre kan omsetningsvansker medføre at rekefisket må stoppes i perioder.

Valgalternativene må legges frem for fartøyene tidligst mulig før årsskiftet. Konsekvensene av et fiske etter torsk utover kvoten må uttrykkelig klargjøres og forskriftfestes. Det blir da spørsmål om et fartøy som fisker utover denne kvoten automatisk skal anses for å ha valgt å ikke fiske reker eller om en skal se på dette som et overfiske av kvote med fortsatt rett til rekefiske mot administrativ inndragning av verdien av kvoteoverskridelsen.

En formalisering av den skisserte ordning bør gjøres ved en registrering av fartøyenes valg i Fiskeridirektoratet.

Med det antall fartøy en slik regulering vil omfatte, krav til forutberegnelighet, konsekvenser av valget, administrativ gjennomføring og rimelig kontroll sammenholdt med det relativt beskjedne kvantum som vil spares, vil en ikke gå inn for å regulere reke-trålere under 50 BRT.

5.3.3. Forslag til regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper i 1985.

Tilbake står reguleringsformene fra inneværende år: Periodestopp, helgefredning, generell maksimalkvote og fartøykvoter for reke-tråler og banklinebåter. Spørsmålet er porsjonering av virkemidlene. Det er naturlig at en legger opp til en ordning langs samme linjer som i 1984.

Nedenfor gis en oppstilling av de "tradisjonelle" reguleringsformer med beregnet reguleringseffekt. En har ført opp to alternative ordninger med fartøykvoter for bankline og reke-trålere og generell maksimalkvote: Alternativ I som i inneværende år, Alternativ II med en innstramning av de eksisterende ordninger.

	<u>Alt. I</u>	<u>Alt. II</u>
Periodestopp 2 uker i desember:	5.000 tonn	5.000 tonn
Fartøykvote. Bankline og reke-trålere		
175 tonn + gruppekvote for reke-trålere	5.000 "	
(Alt. 150 t : 6.500 t) 1)		6.500 tonn
Generell maksimalkvote: 400t:	2.500 "	
(Alt. II: 350t:4.600t)		4.600 tonn
Fiskestopp 6 uker om sommeren med unntak		
for juksa	<u>3.500 "</u>	<u>3.500 tonn</u>
Til sammen	<u>16.000 tonn</u>	<u>19.600 tonn</u>

1) Ved Alt. II bør rekefangerens gruppekvote reduseres fra 5.500 tonn til 4.700 tonn.

Reguleringsbehovet er som nevnt 65.000 tonn. Tilbake står 49.000 tonn eller dersom alternativ II velges 45.400 tonn som må reguleres bort med periodestopp og helgefredning.

Tabell 4 viser ukefangstene med konvensjonelle redskaper de siste årene. Kollonnen lengst til høyre viser prognose over ukefangster ved fritt fiske med konvensjonelle redskaper i 1985.

Dersom stoppen skal legges i forbindelse med påsken viser uketallene i tabell 4 følgende:

Uke 13	16.6	tusen	tonn
" 14 påskeuken	6.0	"	"
" 15	9.4	"	"
" 16	<u>5.6</u>	"	"
	<u>37.6</u>	<u>tusen</u>	<u>tonn</u>

Den geografiske fordelingen av reguleringsbyrden ved en fireukers stopp som skissert ovenfor er undersøkt i Fiskeridirektoratet.

En har delt inn kysten nord for 62°N i 6 områder og sammenlignet kvantumstapet pga. fiskestopp med årsfangsten i hvert av områdene. En slik undersøkelse er problematisk fordi en må ta hensyn til at det naturlige fiskemønsteret har vært påvirket av reguleringer de siste årene. Ser en på tidligere perioder før fisket var regulert var bestandsgrunnlaget et annet enn dagens. Også ved valg av uker oppstår problemer på grunn av at fisket i den aktuelle uke var regulert og både område og redskapsfordeling påvirket.

Metoden en har benyttet er å sammenholde fangstkvantum i ukene 13-15 i 1984 med årsfangsten i perioden 1978-81. Undersøkelsen viser at områdene Malangsgrunnen til Haltenbanken blir rammet likt. Rundt 30 prosent av årsfangsten tas i den aktuelle perioden. I

områdene Nordkapp-Malangsgrunnen og mellom 62⁰N og 64⁰N tas 15-20 prosent i samme periode, mens det i Øst-Finnmark er registrert rundt 10 prosent av årsfangsten i den aktuelle perioden.

En forskyvning av periodestopp til senere uker vil gi mindre reguleringseffekt, og vil ramme relativt hardere lenger nord. Sammenligning av andre stopp-perioder bekrefter dette.

Ser en på redskapsfordelingen er det garn og snurrevad som rammes hardest, mens line og juksa har viktigere sesonger til andre tider av året.

De skisserte reguleringsopplegg gir samlet reguleringseffekt på henholdsvis 53.600 tonn med Alternativ I og 57.200 tonn med Alternativ II. Det gjenstår m.a.o. 7.800-11.400 tonn å regulere bort dersom samlet reguleringseffekt skal komme opp i 65.000 tonn.

Dersom stopp-perioden blir gjort gjeldende fra kl 2400 fredag 22. mars (i uke 12) er reguleringseffekten beregnet å øke 6.300 tonn. En ytterligere fremskyvning av stopp-perioden i uke 12 vil ha relativt stor effekt da uke 12 er ventet å bli den beste uken i 1984.

Dersom 5.000 tonn skal tas ut ved helgefredning i tiden etter periodestoppen må helgefredning gjennomføres fra uke 17 til og med uke 23 (fra 26. april til 10. juni).

5.4. Samlet reguleringsopplegg for konvensjonelle redskaper i 1985.
Nedenfor er skissert to opplegg som samlet vil gi en beregnet reguleringseffekt på henholdsvis 48 og 68,5 tusen tonn. Kvantums-effekten etter Alt. I er den samme som er beregnet for regulerings-tiltakene i inneværende år. Fisket med konvensjonelle redskaper vil etter dette alternativet blir begrenset til 167 tusen tonn i 1985.

Reguleringsbehovet i 1985 er som redegjort for ovenfor beregnet til 65 tusen tonn. Alternativ II gir en effekt noe i overkant av dette medfører at fisket begrenses til 146,5 tusen tonn.

	<u>Alt. I</u>	<u>Alt. II</u>
Fiskestopp:		
fra fredag 22. mars dvs.		
helgefredn. uke 12	-	6.3 tusen tonn
uke 13-16: (Alt. I 13-15)	32.0 tusen tonn	37.6 " "
Sommerstopp: uke 27-32	3.5 " "	3.5 " "
Desemberstopp uke 51-52	5.0 " "	5.0 " "
~~Faerdy~~ kvote: bankline-		
reke trålere	5.0 " "	6.5 " "
Generell maksimal kvote	2.5 " "	4.6 " "
Helgefredning uke: 17-23	-----	5.0 " "
	<u>48.0 tusen tonn</u>	<u>68.5 tusen tonn</u>

5.5. Regulering av trålfisket etter torsk i 1985.

Under punkt 4 overfor er det framlagt forslag om en trålkvote på 55.000 tonn, derav 5.000 tonn til småtrålere og bifangst av torsk i reke trål.

Fiskeridirektøren forutsetter at kvotetildelingen til småtrålerne skjer på samme måte i 1985 som i 1984.

Det gjenstår da å fordele 50.000 tonn til stortrålerne.

5.5.1 Kvoten til stortrålere i 1984.

Fordelingen er slik:

	Antall fartøy	Fartøy- kvote	Forholdstall for fartøy- kvoter	Gruppe- kvote	%
1. Ferskfisktråler	55	540	1.00	29.700	62.86
2. Rundfrysetrålere	4	676	1.25	2.704	5.72
				-----	-----
				32.404	68.58
3. Saltfisktrålere	9	676	1.25	6.084	12.88
4. Fabrikktråler	10	876	1.62	8.760	18.54
				47.248	100.00

I tillegg kommer ekstrakvoten på 2.000 tonn som i høst er fordelt til påmeldte trålere for levering i Øst-Finnmark. I utgangspunktet var det anledning for alle typer trålere å delta i fisket på denne ekstra-kvoten, men i praksis har bare ferskfisk- og rundfrysetrålere deltatt.

5.5.2. Endring av grunnlaget for kvotefordeling til ferskfisk og rundfrysetrålere.

Det er lagt fram forslag til endring av saltvannsfiskelovens § 5 (Odelstingsproposisjon nr. 17 1984-85) som vil få betydning for kvote-tildelingen for ferskfisk- og rundfryse-trålere. Ordlyden i forslaget lyder:

Utkast

til midlertidig lov om endring i lov av 3. juni 1983 nr. 40
om saltvannsfiske m. v.

I

I lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m. v. gjøres følgende endring:

§ 5 a (ny) skal lyde:

Spesielle kvoteordninger.

Som ledd i en tilpassing av ferskfisk- og rundfrysetrålernes til ressursituasjonen, kan departementet foreta oppdeling av to-talkvoten for de to fartøygruppene i et antall like kvoter, som kan være større enn antall deltakende fartøyer i vedkommende fartøy-gruppe. Slike kvoter benevnes som enhetskvoter, og kan fordeles ulikt på de deltaken-

de fartøyer innen gruppen. Departementet gir nærmere forskrifter om fastsettelse og fordeling av enhetskvoter.

For fartøyer med tillatelse til fangst av hval etter lov 16. juni 1939 nr. 7 om fangst av hval § 2 kan departementet fastsette kvotene ved hvalfangst på grunnlag av et fartøys fangst i tidligere år. Ved fastsettelse av de enkelte kvoter kan det gjøres slike justeringer som finnes hensiktsmessig.

II

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1. januar 1988.

Fiskeridepartementet har framlagt følgende utkast ^{til forskrifter} om enhetskvoter for ferskfisk- og rundfrysetrålernesflåten.

2.8. Forskrift i medhold av en ny § 5 a i saltvannsfiskeriloven vil kunne utformes slik:

Utkast til forskrift om enhetskvoter for ferskfisk- og rundfrysetrålernesflåten.

Med hjemmel i § 1 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål og § 5 a i lov av 3. juni 1983 om saltvannsfiske m. v., har Fiskeridepartementet fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Årskvoten av norsk-arktisk torsk for gruppen ferskfisktrålere over 250 BRT og 115 fot ll. og rundfrysetrålere over 400 BRT deles opp i enhetskvoter.

Enhetskvotene fastsettes på grunnlag av det antall fartøyer som ble tildelt kvote av norsk-arktisk torsk pr. 1. januar 1984, jfr. forskrifter av 20. desember 1983 om regulering av trålfisket etter torsk nord for 62° n.br. i 1984.

§ 2

Et rederi som eier to eller flere fartøyer som 1. januar 1984 hadde konsesjon og som var tildelt kvote av norsk-arktisk torsk, kan tildeles et større antall enhetskvoter enn antall deltakende fartøyer.

Vilkåret for tildeling av enhetskvoter etter første ledd, er at rederiet melder ett eller flere fartøyer ut av merkeregisteret.

§ 3

Rederier innen et distrikt kan inngå avtaler om sammenslutning. Slike sammenslutninger kan tildeles enhetskvoter på tilsvarende måte som flerbåtsrederiene etter § 2.

§ 4

Fiskeridirektøren foretar beregningen av enhetskvoter og fordelingen av kvotene etter denne forskrift.

Fordelingen av kvotene gjelder for ett år om gangen.

§ 5

Denne forskrift gjelder til 1. januar 1988.

2.10. Kommentarer til forskriftsutkastet.

Til § 1.

Gruppene ferskfisktrålere over 250 BRT og 115 fot l.l. og rundfrysetrålere over 400 BRT er definert med utgangspunkt i de årlige forskriftene om kvoteregulering av trålnernes torskefiske.

Ett fartøy i ferskfisktråler-gruppen har en bruttotonnasje over 400, men blir med bakgrunn i konsesjonsvilkår regnet med i gruppen ferskfisktrålere. Det finnes også trålere som blir tildelt kvote som såkalte småtrålere i henhold til § 6 i kvoteforskriftene av 20. desember 1983, selv om de er over 250 BRT og 115 fot l.l. Dette har bakgrunn i vilkår knyttet til konsesjonene for disse fartøyene.

Årskvoten som det blir vist til i den foreslåtte forskriftens § 1 omfatter bare fartøyer som blir tildelt kvote etter § 3 a og b i kvoteforskriftene av 20. desember 1983.

Til § 2.

Antall enhetskvoter vil svare til det antall fartøyer som i 1984 hadde kvote. Fartøy med kvote i 1984 som trekkes ut av fiske i samsvar med denne forskrift, vil representere en kvoteenhet. Eksempelvis vil et rederi som tar ut et fartøy i 1985, med den foreslåtte ordningen kunne få tildelt dette fartøys kvote i form av den enhetskvote som blir fastsatt for 1985.

I henhold til de årlige torsketrålforskriftene har flerbåtsrederier kunnet få tillatelse til å fiske ett fartøys kvote med et annet fartøy. På denne måten kan et rederi ta et fartøy ut av drift i 2 år uten å miste konsesjonen og kvoten for fartøyet, jfr. § 10 i trålforskriftene av 28. april 1978. Innen to år kan de skifte fartøy i drift og på denne måten beholde konsesjonene på sine fartøyer.

Tillates en slik alternering, oppnår rederiet det samme som om det var blitt tildelt en enhetskvote for et fartøy som tas ut av fiske, samtidig som det beholder konsesjonen på fartøyet. På denne måten finner det ikke sted noen reell reduksjon i antall fartøyer. Det bør derfor ikke gis tillatelse til overføring av kvoter innen et rederi, når rederiet alternerer slik for å beholde konsesjonen på fartøyet. Hvorvidt det fortsatt skal gis en viss adgang til å overføre kvoter mellom fartøyene innen ett rederi, vil måtte drøftes med organisasjonene i forbindelse med fastsettelsen av de årlige forskriftene om torskestrålfiske nord for 62° n.br.

Etter forskriftsutkastets § 2 må rederiet altså for å kunne få tildelt enhetskvote melde fartøyet ut av merkeregisteret. Fartøy som ikke står i merkeregisteret kan ikke

drive fiske, jfr. deltakerlovens § 1 siste ledd. Forslaget innebærer således at det rederi som ønsker å få tildelt enhetskvote i tillegg til de fartøyer som holdes i drift mister konsesjonen for det fartøy som tas ut.

Tas fartøyet ut ved slik utmelding for å få tildelt en enhetskvote, vil fartøyet kunne få såvel salgstilskott som kondemneringstilskott, etter de til enhver tid gjeldende ordninger.

Til § 3.

Den foreslåtte lovendringen gir også adgang til å innføre en ordning med regionkvoter. Departementet åpner i denne paragraf for en slik ordning. Et regionkvotesystem stiller imidlertid store krav til samarbeid mellom de deltakende rederiene. Det forutsettes at Fiskeridirektøren vil måtte vurdere de samarbeidsformer og sammenslutninger som måtte bli dannet.

Til § 4.

Enhetskvoten vil måtte tildeles for ett år om gangen. Dette følger av at gruppekvoter også fastsettes for ett om gangen. En tildeling av en slik kvote er ikke en rettighet som kan kreves opprettholdt i de påfølgende år. Er det først tildelt et rederi en enhetskvote for et fartøy som er gått ut, vil tildelingen imidlertid i praksis, om ikke spesielle forhold oppstår, skje hvert år så lenge forskriftene er i kraft.

Under forutsetning om at Lovendringen blir vedtatt, vil dette bety at antallet kvoter for ferskfisk- og rundfrysetrålere fastsettes til det antallet fartøyer som var registrert for tildeling av kvote pr. 1. januar 1984. Dersom fartøyer går ut av fiske kan den gjenstående kvoten tildeles andre fartøyer i samme rederi, eller til rederier i vedkommende distrikt som har inngått avtaler om sammenslutninger.

5.5.3. Forslag til kvoter for stortrålere i 1985.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 50.000 tonn fordeles forholdsmessig mellom fartøygruppene på samme måten som i 1984. Dette innebærer slike kvoter:

	Gruppekvote	Fartøykvote x)
1. Ferskfisktrålere	31.430	571
2. Rundfrysetrålere	2.860	715
3. Saltfisktrålere	6.440	715
4. Fabriktrålere	9.270	927

x) under forutsetning om uendret antall deltagende fartøy.

OVERFØRING AV KVOTER.

I forskriftene for 1984 er det inntatt følgende bestemmelse:

"Fiskeridirektøren kan samtykke i at et fartøys kvote kan fiskes av annet fartøy tilhørende samme rederi eller administrasjonsenhet og som er tildelt kvote."

Denne er blitt praktisert slik at et fartøys kvote kan fullstendig overføres til andre fartøyer innen samme rederi. Som det framgår av kommentarene til § 2 i utkastet til forskrifter om enhetskvoter bør

det "ikke gis tillatelse til overføring av kvoter innen et rederi, når rederiet alternerer slik for å beholde konsesjonen på fartøyet." Fiskeridirektøren mener at det likevel bør være en viss adgang til overføring av kvoter innenfor rederiene for å oppnå en rasjonell tilpasning av driften til rederiets samlede kvote. Adgangen til overføring internt i rederiet kan for eksempel avgrenses til 25% eller 50% av hvert enkelt fartøys kvote.

Høstkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ^{20% av} kvotene for ferskfisktrålerne avsettes for fiske etter 1. september på samme måte som i tidligere år. Dispensasjonsadgangen for enbåtsrederi foreslås opprettholdt.

Bifangstbestemmelser.

Forskriftene på dette punkt for 1984 (§ 7 andre ledd) lyder:

"Uten hinder av forbudet i første ledd annet punktum kan det ved trålfiske etter sei, blåkveite og uer tas bifangster av torsk med totalt inntil 10% i vekt av fangsten av sei, blåkveite, uer og hyse i hver landing. Ved fiske etter flyndre nord for 73⁰ n.br. og vest for 30⁰ ø.l. kan det tas bifangster av torsk med totalt inntil 25% i vekt av fangstene av flyndre i hver landing. Torsk tatt som bifangst i hysefisket kommer til fradrag på fartøyets torskekvote."

Fiskeridirektøren foreslår at disse bestemmelsene skal gjelde tilsvarende i 1985.

II REGULERING AV FISKE ETTER HYSE.

I kvoteavtalen mellom Norge og Sovjet ble det enighet om en totalkvote på 50.000 tonn norsk-arktisk hyse. Av totalkvoten tildeles Norge 23.000 tonn og Sovjet 23.000 tonn. Partene ble enige om en kvote til tredjeland på inntil 4000 tonn.

For inneværende år er totalkvoten 40.000 tonn med en fordeling på Norge med 18.000 tonn, Sovjet 18.000 tonn og tredjeland 4000 tonn. For Norge kommer et kvantum kyst-hyse i tillegg. I tidligere år er dette anslått til ca. 5000 tonn.

Ved utgangen av oktober d.8. var det tatt 15.700 tonn mot 18.500 tonn i 1983.

Da en antar at kvoten ikke vil bli oppfisket vil Fiskeridirektøren foreslå fritt hysefisk i 1985. Dersom det viser seg at forutsetningene ikke holder, vil en måtte ta saken opp i Reguleringsutvalget for å iverksette tiltak for å hindre overfiske."

Olsen mente det kunne være hensiktsmessig at en først fikk en utgreiing om biologien når det gjaldt torsk.

Hyllen sa at etter en rekke svake årsklasser hadde en nå 3 rike årsklasser. Bestanden var dermed i en noe sunnere tilstand. I løpet av 1985 vil 82-årsklassen komme opp i den fiskbare bestanden, men totalbestanden vil likevel ikke vokse nevneverdig i forhold til 1984. Når det gjelder gytebestanden vil denne sannsynligvis avta med 20%. Beskatningsstrategien må ta utgangspunkt i at totalbestanden nå vil vokse, men gytebestanden vil avta frem til 1986. Utviklingen etter den tid vil avhenge av kjønnsmodningen i 1983 og 84-årsklassene. Det er nå lite sannsynlig at denne modningen vil skje i samme takt som før og dette vil innebære en forsinkelse eller utsettelse av gjenoppbyggingen av bestanden. Med en beskatning på 1984 nivå vil økningen i gytebestanden sannsynligvis først inntreffe i 1988. Anbefalingen fra ACFM går ut på at beskatningen blir redusert til det biologisk sett mest fornuftige, nemlig F.MAX. nivået som er 170.000 tonn.

En har forsøkt å se nærmere på sammenhengen mellom gytebestandens styrke og årsklassenes størrelse. Dette er vanskelig, men ICES anbefaler at gytebestanden ikke kommer under nivået beregnet for 1985. Dette oppnås ved å stabilisere beskatningen på F.MAX nivå.

Avstanden mellom den biologiske anbefalingen og den vedtatte kvoten i avtalen med Sovjet er på papiret 50.000 tonn. Imidlertid er den reelle avstanden 65.000 tonn pga. at andelen norsk kysttorsk reelt er mindre enn det som blir antatt i avtalen. Fisket kan også vise seg å bli høyere enn det avtalen legger opp til, altså at beskatningsnivået blir tilsvarende høyere. Fortsetter beskatningen som i 1984 blir nok gytebestanden lavere enn det ICES antyder i sine beregninger.

Fladmark sa at det framlagte beregnede kvotetallet for 1986 på 625.000 tonn var formidabelt. Han stilte spørsmål om hvordan dette tallet var i forhold til de tidligere vurderingene som var framlagt.

Hyllen sa at i de siste beregninger hadde en påvist økt mengde av treåringer og dette hadde først og fremst bakgrunn i økt vekst i de yngste aldersgruppene. Den viktigste årsaken til at det er beregnet så store fangster i fremtiden er de to siste årsklassene fra 1983 og 1984. Når det gjelder størrelsen på 1984 årsklassen må det tas visse forbehold. Det kan tenkes at denne vil bli utsatt for en viss grad av kannibalisme fra 1983 årsklassen. Det bør i alle tilfeller ikke legges for stor vekt på tall som blir beregnet for utviklingen så langt inn i fremtiden. Det er likevel ingen tvil om at en vil få en sterk økning i totalbestanden og på lengre sikt en økning i gytebestanden.

Bergesen viste til at de beregningene fra ACFM som var gjengitt på side 3 i saksdokumentet for alle fangststrategier viste en økning i totalbestanden og en nedgang i gytebestanden til og med 1986. Han spurte om ikke denne utviklingen også ville være avhengig av modningen.

Sætersdal sa at modningen var avhengig av bestandstettheten i årsklassen som skal bli gytmoden og at dette ikke ville påvirke skreibestanden frem til 1986.

Leine viste til at forskerne nå kunne påvise en positiv trend i bestanden. Dette skjedde trass i at det hele tiden hadde vært et betydelig overfiske i forhold til forskernes anbefalinger.

Sætersdal sa at det hadde vært reguleringer i fiske selv om det ikke hadde skjedd i den grad som forskerne hadde ønsket. Den utviklingen en nå kunne se fremover var et resultat av reguleringene som hadde vært gjennomført. I tillegg får en hjelp av naturen idet flere årsklasser har fått en meget gunstig utvikling. En slik oppgang eller nedgang i årsklassene vil alltid forekomme. Grunnforutsetningen er en gytebestand som er tilstrekkelig stor til å gi grunnlag for nye sterke årsklasser.

Bergesen viste til at en nå hadde fått meget sterke årsklasser med en meget lav gytebestand. Han spurte om det ville være grunnlag for en høyere TAC med et annet beskatningsmønster som skilte mellom gytebestand og ungfiskbestand.

Sætersdal svarte at det i beregningene er lagt inn en viss endring i beskatningsmønsteret. Hvis en kunne styre beskatningen bedre på henholdsvis skreibestand og ungfiskbestand ville en kunne få ut mer av bestanden, men dette er meget vanskelig og det er lite sannsynlig at dette kan gjennomføres.

Olsen viste til at det i sakspapirene ikke var foreslått innført en differensiert maksimalkvoteordning slik det tidligere hadde vært foreslått fra flere fylkeslag. Det var foreslått samme ordning med maksimalkvote som var gjeldende i 1984, og det var ikke foreslått nye former for reguleringer.

Bergesen viste til at landsstyret i Norges Fiskarlag hadde gått inn for en differensiering av maksimalkvoten for fartøy under 15 meter og over 15 meter.

Johansen mente det måtte være en målsetting at reguleringene skulle inneholde minst mulig urettferdighet. Han trodde at å innføre to

kategorier innebar et for stort sprang i kvotene. Han skulle likevel bøye seg for landsstyrets vedtak.

Leine sa at det i landsstyret hadde vært en målsetting å ikke få en for streng maksimalkvoteregulering. Det hadde vært hevdet at det burde innføres flere grupperinger, f.eks. under og over 9 meter og under og over 15 meter. Flertallet hadde likevel gått inn for en inndeling med bare to grupperinger.

Engesæter sa at direktoratet hadde sett på tallmaterialet på bakgrunn av forslaget fra Norges Fiskarlag. I 1983 var det 14 båter under 15 meter som hadde fisket mer enn 175 tonn. Dersom disse hadde blitt regulert slik forslaget fra fiskarlaget gikk ut på ville den totale innsparte mengden bli omlag 500 tonn. Han la til at det var enkeltfangster i denne gruppen under 15 meter på opptil 250 tonn.

Bergesen viste til at en maksimalkvote på 350 tonn for fartøy over 15 meter hadde en beregnet reguleringseffekt på 4600 tonn. Med tillegg av reguleringseffekten for gruppen under 15 meter ville dette til sammen utgjøre en reguleringseffekt på 5100 tonn.

Gullestad viste til de tekniske problemene som ville oppstå med å administrere en slik ordning. Det ville i praksis bli Råfisklaget som på vanlig måte måtte gjennomføre reguleringen. Når det ble innført en gruppering etter størrelse måtte hele materialet kjøres mot merkeregisterdata for å finne lengden på fartøyet. En måtte altså innføre hele systemet for å kontrollere en differensiert maksimalkvoteordning for å oppnå en reguleringseffekt på 500 tonn. Han mente at effekten av en regulering ville bli for liten i forhold til kostnadene med gjennomføringen.

Olgen viste til at innføring av et slikt kontrollapparat måtte vurderes i en cost-benefit-sammenheng. Med andre ord om det er verdt å innføre en slik ordning for å oppnå en så liten reguleringseffekt. Han stilte spørsmål om det var mer urettferdig å bare innføre en maksimalkvote på 350 tonn.

Leine sa at han ikke hadde så store motforestillinger mot dette, men at landsstyrets flertall hadde gått inn for en fordeling i to grupper slik det hadde vært nevnt.

Biugn sa at han hadde fått en hel del telefon-henvendelser på bakgrunn av opplegget fra Norges Fiskarlag om en egen kvote for fartøy under 15 meter. Det ville oppstå en hel del grensetilfeller med en slik differensiering. Han trodde en generell kvote på 350 tonn ville være en bedre ordning.

Olsen viste til at det var store betenkeligheter med å innføre en differensiering som foreslått, og trodde at en burde prøve å innføre en ordning uten å differensiere på 15 meter.

Leine erklærte seg enig i at det burde være mulig å forlenge ordningen som gjaldt 1984. Under landsstyrets behandling hadde det ikke vært klart at den foreslåtte ordningen ville føre til et stort merarbeid og det hadde ikke vært meningen å gå inn for ordninger som lå utenfor sunn fornuft.

Bergesen sa at sakspapirene dannet et meget godt utgangspunkt for diskusjon av reguleringsopplegget. Han spurte om det var gjennomført beregninger for Norges Fiskarlags forslag til reguleringsopplegg.

Engesæter sa at fiskarlagets forslag til påskestopp ville innebære 18 300 tonn i reguleringseffekt. Sammen med de resterende elementene i fiskarlagets forslag ville det totalt bli en reguleringseffekt på 36 300 tonn. Da var det medregnet effekten av en todelt maksimalkvoteordning.

Mietle sa han hadde god forståelse for det framlagte forslag og at en gjerne ville oppnå større rettferdighet i systemet, men kontrollen ville bli meget omfattende. Det ville innebære et stort

programmerings- og kontrollarbeid i salgslagene. En burde derfor holde på dagens ordning med en generell maksimalkvote for samtlige fartøy.

Johansen mente at det som lå bak var at de store fartøyene synes de små fikk fiske alt for mye. Han mente en slik todeling ville medføre mye misnøye og at det rettferdige kanskje ville være en fem, seks eller sjudeling i kvoteordningen. En todeling ville ha meget uheldige utslag og i tillegg var det store kontrollproblem.

Viggo Jan Olsen viste til at direktoratet hadde foreslått foruten påskestopp, en sommerstopp, en desemberstopp, fartøykvote for bankline- og reketrålere og en generell maksimalkvoteordning. Han inviterte utvalget til å diskutere disse forskjellige reguleringselementene.

Arctander så lite som skilte mellom en todeling og en generell maksimalkvoteordning. Ut fra hensynet til det merarbeid det ville innebære burde det innføres en enhetlig maksimalkvote.

Bergesen viste til at fritt fiske for passive redskap var beregnet til 205 000 tonn. Dersom en justerte for reguleringseffekt ville passive redskap fiske 170 000 tonn. Med tillegg av en trålkvote på 50 000 tonn ville det totale norske fiske i 1985 utgjøre 220 000 tonn. Dersom en tok med forventede overføringer til Norge ville en få en kvote på 207,5 tusen tonn. I forhold til denne kvoten ville overfisket bli 12,5 tusen tonn. Dette måtte anses som et ganske lite overfiske.

Viggo Jan Olsen viste til at direktoratet i sine beregninger tok utgangspunkt i fritt fiske for passive redskaper på 215 000 tonn. Han gikk ut fra at det nå var enighet om de mindre reguleringselementene inklusive en generell maksimalkvote på 350 tonn. Men en påskestopp med reguleringseffekt på 18 300 tonn var i minste laget.

Engesæter viste til at fiskarlagets forslag gikk ut på stopp fra torsdag før påske til tirsdag etter påske, m.a.o. en regulering som omfatter uke 14 og en dag i uke 13 og to dager i uke 15.

Olsen viste til at direktoratets forslag som innebar 32 000 tonn i reguleringseffekt omfattet ukene 13, 14 og 15. Dersom en tok bort uke 15 ville dette redusere reguleringseffekten med 9400 tonn. En ville da få en total reguleringseffekt på like under 40 000 tonn.

Leine sa at det å gå ifra landsstyrets vedtak om at påkestoppen skal ta til 28. mars var ganske alvorlig. Det ville også ha distriktsmessige konsekvenser.

Gullestad viste til at prognosen for fritt fiske opererte med et intervall fra 205 til 215 000 tonn. Erfaringsmessig hadde en alltid kommet for høyt i det faktiske fisket, slik at en altså hadde underestimert fritt fiske på forhånd. Kanskje også et anslag på 215 000 tonn for fritt fiske var for lavt. Angående påkestoppen sa han at dersom det var begynnelsesdatoen som var problemet kunne det være et alternativ å forlenge stoppen med 1 uke på slutten. Dette ville innebære en reguleringseffekt på 41 000 tonn.

Leine sa at et slikt opplegg ville være bedre.

Olsen spurte om det var slik at en i stedet for uke 13 ville forlenge stoppen etter 15. april.

Arctander viste til at påkestoppen var meget viktig for å spare på ressursene, men at det også hadde markedsmessige konsekvenser, spesielt for Italia-markedet dersom stoppen kom på et uheldig tidspunkt. Han mente utvalget burde gå inn for en ordning i tråd med fiskarlagets synspunkt.

Andersen viste til at stopp i uke 13 ville gi større effekt enn stopp i uke 15. Det ville også få fordelingsmessige effekter på kysten dersom stoppen ble forskjøvet i tid. En senere stopp ville

ramme nordlige områder sterkest, dvs. Nord-Troms og Finnmark. Han mente derfor det burde innføres stopp i uke 13 og uke 14.

Olsen spurte om det var beregnet hvordan fordelingen ville bli påvirket av stopptidspunktet.

Engesæter sa at i perioden uke 13 til uke 15 ville de siste ukene bety større reguleringseffekt nordover.

Johansen foreslo at det skulle innføres andre klokkeslett i bestemmelsene om fiskestopp. Det burde bli anledning å la garn stå til neste morgen i stedet for å ta dem opp senest kl 2400 og i stedet burde klokkeslettet for oppheving av stoppen utsettes. For eksempel kunne stoppen tre i kraft kl 1000 på lørdag morgen og det skulle være anledning å starte fisket igjen kl 1000 på mandag morgen. Han viste også til at det var lov til å ha iler stående ute under stopp-perioden. Han mente dette var en sikkerhetsrisiko.

Bjørklund mente det var viktig å oppnå en best mulig reguleringseffekt og viste til at en sparte mer ved stopp i uke 13 enn i uke 15. Han gikk derfor inn for stopp i uke 13 og 14.

Olsen spurte om hva den beregnede reguleringseffekten var dersom stoppen ble utvidet til å omfatte hele uke 15.

Gullestad svarte at med en stopp fra 28. mars og ut hele uke 15 i tillegg til de andre reguleringselementene ville det bli en beregnet reguleringseffekt på 42 000 tonn.

Bergesen viste til det regnestykket han tidligere hadde vært inne på som viste et overfiske på 12,5 tusen tonn. Selv om en endret forutsetningene for fritt fiske ville en komme betydelig under 30 000 tonn i beregnet overfiske. Han kunne ikke se at det var behov for større reguleringseffekt enn det som er lagt opp til fra Norges Fiskarlags side.

Olsen sa at en allerede i direktoratets forslag er langt under de rammer for regulering som biologene anbefaler. Han syntes effekten av den foreslåtte påkestopp fra Norges Fiskarlags side var for liten. Det burde være en rimelig reguleringsordning å innføre stopp i uke 13 og 14 eventuelt en stopp fra 28. mars og ut uke 15. Dette ville gi en total reguleringseffekt på omlag 41-42 000 tonn. En må huske på at i forhold til de biologiske anbefalingene har en allerede strukket seg langt. Dersom en forlenger stoppen etter påske vil dette ramme de nordlige områdene sterkest. Men forskjellen er liten og bør ikke tillegges avgjørende vekt. Dersom en utvider stoppen i perioden før påske vil dette ha negative konsekvenser for Italia-markedet. En ender da opp med et forslag om stopp fra 28. mars og ut uke 15. Dette er alternativ til fiskarlagets forslag om en stopp fra 28. mars til 10. april.

Leine sa at dette angikk en meget kontroversiell periode og den beste fiskeperioden. Han advarte mot å forlenge stoppen ut uke 15.

Bergesen viste til at Norges Fiskarlags opplegg ville innebære et overfiske i størrelsesorden 12 til vel 20 000 tonn. Han mente dette var fullt akseptabelt og han kunne ikke se det var rimelig å innføre ordninger som innebar større reguleringseffekt.

Fladmark sa at ut fra produksjonsbedriftenes interesser kunne det ikke trekkes noen entydig konklusjon om hvordan stopperiodene burde være. Han viste til Andersens forslag om stopp i uke 13 og 14 og mente det ville gi en rimelig fordeling. Han viste til at forutsetningen for Norges Fiskarlags vedtak var en trålkvote på 50 000 tonn. Dette måtte ses i sammenheng med at helgefredningen ble opphevet for passive redskap og at forslaget om fiskestopperiode var redusert i forhold til tidligere. Han sa at det vanlige var at en fattet beslutning om det totale reguleringsopplegg ved begynnelsen av året og at en hard regulering av trålerne var inkludert i dette. Senere i løpet av året var reguleringsopplegget endret uten at trålkvotene ble justert. Det innebar også at de overføringene som hadde kommet fra Sovjet ikke hadde blitt godskrevet trålkvoten på

samme måte som de passive redskaper. Han viste til at trålerne ville beskatte ungfisken i 1985 og dette er den del av bestanden som best tåler beskatning. Han sa at konsekvensene av reguleringsopplegget i 1984 var meget uheldige sett ut fra et produksjonssynspunkt. En stadig større del av fisken var garnfisk og dette betydde en svekkelse av kvaliteten på råstoffet. Han mente konklusjonen måtte bli at en økte trålkvoten og fastsatte en stopp i uke 13 og 14.

Bergesen mente at i sammenheng med størrelsen på trålkvoten måtte en huske på at konvensjonelle redskaper i 1984 fisket 210 000 tonn. Norges Fiskarlags opplegg for regulering i 1985 innebar at disse redskapsgrupper får redusert sitt fiske med 40 000 tonn.

Paulsen viste til at overføringen fra Sovjet fremdeles var usikker. Denne var avhengig av utviklingen i det sovjetiske fisket. I alle fall måtte overføringen gå til reduksjon av det norske overfisket i forhold til kvoteavtalen.

Mietle sa at med utgangspunkt i et fritt fiske for passive redskap på 215 000 tonn og en reguleringseffekt på 36 000 tonn, ville en få et fiske med passive redskap på 179 000 tonn. Med tillegg av en trålkvote slik det er regnet med i sakspapirene på 55 000 tonn, gir dette et totalt norsk fiske på 234 000 tonn. Med tillegg av fiske fra Sovjet og tredjeland på 55 000 tonn, gir dette et totalt fiske i 1985 på 290 000 tonn. Dersom en ser bort fra andelen norsk kyst-torsk gir dette et overfiske av norsk-arktisk torsk i forhold til TAC på 30 000 tonn. Han konkluderte med å si at det ville være nødvendig å regulere mer enn Norges Fiskarlags opplegg.

Engesæter sa at regnestykket for reguleringseffekten av Norges Fiskarlags opplegg var gjennomgått på nytt. Helgefredningen i uke 13 var ekstra effektiv slik at en måtte redusere effekten av Norges Fiskarlags opplegg fra 18.3 tusen tonn til 14.6 tusen tonn. Han understreket at fremdeles måtte tallene betraktes som usikre.

Kjønnøy sa at før en bestemmer reguleringsopplegget for passive

redskaper, må trålkvoten fastsettes. Han sa at i støtteavtalen for 1985 er det beregnet et kvantum torsk på 230 000 tonn. Det innebærer en regulering av det norske fisket med 40 000 tonn.

Gullestad sa på spørsmål fra Andersen at Norges Fiskarlags opplegg med en stopp fra 28.3. til 10.4. innebar en beregnet regulerings-effekt på 14.6 tusen tonn. En stopp i uke 13 og 14 inklusive 2 dager i uke 15 hadde en beregnet regulerings-effekt på 22.6 tusen tonn.

Kjønne viste til den lovendringen som var foreslått når det gjaldt kvoteordningen for ferskfisk- og rundfrysetrålere. Bakgrunnen for forslaget var overkapasiteten i flåten og derav følgende lønnsomhetsproblemer. Forslaget gikk ut på at rederi som trakk fartøy ut av merkeregisteret kunne overføre fartøyets kvote til andre fartøy i samme rederiet. Det var i denne sammenheng foreslått å oppheve den rederikvoteordningen som tidligere var praktisert. I proposisjonen til Stortinget var det vist til at dette spørsmålet måtte diskuteres med organisasjonene.

Bergesen viste til at det i saksdokumentene var beregnet en trålkvote på 55 000 tonn, men at denne inkluderte også bifangst i reketrål. Han oppfattet det slik at Fiskeridirektoratets forslag til trålkvote var på 53 000 tonn og at dette altså var 1000 tonn høyere enn fiskarlagets forslag. Dette omfattet en kvote til trålere på 50 000 tonn og i tillegg en kvote på 2000 tonn avsatt til levering i næringsfattige områder.

Leine sa at det i landsstyret hadde vært på tale å foreslå en ordinær trålkvote på 51.000 tonn. Forutsetningen hadde vært at trålerne gikk med på å ligge stille i påskeuken. Dette hadde ikke fått tilslutning fra trålerne og fiskarlaget hadde dermed foreslått en ordinær trålkvote på 50 000 tonn.

Arctander viste til at trålerne hadde vært sterkt regulert i hele perioden fra 1977 til 1984. Han så det som positivt at en nå

kunne vente at kurven for torskefisket begynte å stige oppover. han mente trålerne også måtte få sin andel av den ekstra overføringen fra Sovjet, og viste til at denne overføringen var en kompensasjon for økt uerkvote til Sovjet i norsk sone. Dette er et fiskeslag som i Norge blir fisket med trål. Når det gjaldt forslaget om å øke trålkvoten med 1000 tonn under forutsetning om at trålerne skulle ligge stille i påsken, kunne dette godtas dersom de økte kostnadene ble kompensert.

Johansen mente at dersom trålerne skulle kompenseres for å ligge stille, ville dette skape stor røre. Alle som blir omfattet av reguleringene må ligge stille i påsken, og det er vanskelig å godta at trålerne for dette skulle få en spesiell kompensasjon.

Bergesen spurte om det ikke i avtalen med Sovjet var en formulering som tillot fiske utover kvoten for passive redskaper.

Paulsen svarte at den formuleringen som tidligere stod i avtalen hadde en nå gått bort fra. Når står det i avtalen at fisket med garn, line og håndredskap bør begrenses av begge parter under hensyntagen til de fastsatte kvoter og bestandssituasjonen.

Bjørklund sa seg enig med Arctander i at trålerne må få sin andel av den ekstra overføringen fra Sovjet.

Fladmark sa at forslaget om en stopp i påsken for trålerne hadde skapt irritasjon. Trålerne ville dermed både være underlagt kvoteregulering og en regulering med stopp-periode. Han mente det var vist stor pinaktighet i spørsmålet om trålkvote, og at forslaget som lå på bordet innebar nesten ingen reell økning. Han minnet om at trål ble først regulert og at når de nå var i en situasjon der fisket gradvis kunne økes, måtte trålerne få sin rimelige andel av dette. Han mente trålernes kvote måtte økes til 55 000 tonn. Trålerne kan beskatte den delen av bestanden som det nå vil bli mest tilgjengelighet på og ikke gytefisken som fremdeles vil være utsatt. Han erklærte seg enig med Bjørklund i at trålerne måtte få en

rimelig andel i overføringen fra Sovjet. Denne overføringen hadde i tidligere år kun kommet konvensjonelle redskaper til gode. Han viste til at trålerne hadde nær tilknytning til produksjonsanleggene og at trålfisken var av meget god kvalitet. En økning i fisket med garn ville bety en reduksjon i kvaliteten på råstoffet, og dette ville skje når den utvidede helgedagsfredningen ble opphevet.

Andersen sa at når en regulerte fisket regulerte en også fiskeindustrien. I industrien hadde det i 1981 gjennomsnittlig vært 8 uker permittering pr. år. I 1984 var permitteringene gjennomsnittlig 12 uker. En kunne dermed si at i hvert fall fiskeindustrien var regulert på tilstrekkelig måte. Han påpekte at kvaliteten på råstoffet var meget viktig og han sa seg enig i Fladmarks forslag om en trålkvote på 55 000 tonn. Dessuten måtte det fastsettes en trålkvote på 2000 tonn til fiskefattige områder. Dessuten burde det gis en ekstra kvote til ferskfisktrålerne på 1000 tonn og vesentlige deler av en ekstra overføring fra Sovjet burde gå til ferskfisktrålerne.

Strand erlærte seg enig i Fladmarks forslag. Til Andersen sa han at ferskfisktrålerne måtte få sin rettmessige andel av eventuelle ekstra overføringer fra Sovjet, men også andre trålergrupper måtte få sin del.

Johansen spurte om hvordan tilgjengeligheten ville bli for de forskjellige redskapene.

Sætersdal sa at konvensjonelle redskaper ikke ville begynne å fange på småfisken i vesentlig grad. Han trodde tilgjengeligheten ville bli likedan som de siste år, men at mengden av fisk ville bli mindre. Innslag av små fisk i fangstene ville gi størst utslag ved Finnmark.

Olsen oppsummerte og sa at det nå var 3 forslag til kvote for trålerne.

Arctander sa at dersom småtrålerne holdes utenfor, gikk hans forslag ut på 50 000 tonn til stortrålerne, dessuten 2000 tonn i ekstra tildeling til næringsfattige områder og en ekstra kvote på 1000 tonn i tillegg.

Bergesen sa at dette innebar en total trålkvote på 56 000 tonn. Dette var en økning på 3000 tonn i forhold til Fiskeridirektørens forslag og en økning på 4000 tonn i forhold til Norges Fiskarlags forslag. Han viste også til at selv om en ikke økte kvoten til trålerne som gruppe, kunne frafall av båter i gruppen føre til at kvotene pr. båt ble økt. Dette var en viktig dimensjon å ha med.

Arctander viste til de kvotetallene pr. tråler som er ført opp på side 20 i sakspapirene.

Grønnevet sa at de kvotetallene som var ført opp på side 20 var utregnet under forutsetning av samme antall trålere i 1985 som i 1984, og den samme forholdsmessige fordeling mellom fartøygruppene.

Fladmark sa at han gikk inn for å øke Fiskeridirektørens forslag om en trålkvote på 50 000 tonn med 5000 tonn på de samme premisser. Han forstod det slik at fiskarlaget nå gikk inn for en trålkvote på 48 000 tonn, dessuten 2000 tonn til næringsfattige områder og en kvote til småtrålerne.

Viggo Jan Olsen sa at Fiskeridirektøren nå hadde justert sitt forslag slik at det også inneholdt en andel på 2000 tonn til fordeling til næringsfattige områder.

Bergesen sa at ut fra samme grunnlaget var Norges Fiskarlags forslag en trålkvote på 50 000 tonn inklusive 3000 tonn til småtrålerne. I tillegg kom en kvote på 2000 tonn til næringsfattige områder, og en kvote på 1000 tonn til ferskfisktrålerne som kompensasjon for påske-stopp.

Strand sa at da får fabrikktrålerne overhode ikke noe tillegg i forhold til kvotene i 1984.

Bergesen viste til at grunnlaget for utregning av fartøykvotene da ville bli 47 000 tonn.

Olsen viste til at det forelå et forslag om en trålkvote på 50 000 tonn til stortrålerne inklusive 2000 tonn til fordeling i næringsfattige områder. I tillegg kommer en kvote anslått til 3000 tonn til småtrålerne. Han oppfattet det slik at dette forslaget kunne støttes av alle med unntak av Johansen, Fladmark, Bjørklund, Andersen og Arctander.

Johansen viste til at landsstyrets vedtak gikk ut på en trålkvote på 50 000 tonn og et tillegg på 2000 tonn til næringsfattige områder. Den ekstra kvoten på 1000 tonn til trålerne som kompensasjon for påsestopp hadde trålerne ikke gått med på. Han ville stå fast på landsstyrets vedtak.

Olsen spurte om det da var slik at fiskarlagets forslag var en trålkvote på 47 000 tonn + 3000 tonn til småtrålerne og 2000 tonn til næringsfattige områder.

Bergesen viste til den presisering som var gitt tidligere. Han sa at forslaget fra fiskarlaget om en ekstra kvote på 1000 tonn til trålerne hadde vært gjort avhengig av at trålerne ble underlagt påsestopp.

Olsen sa at det da forelå 3 forslag. Fra Fiskeridirektøren et forslag på 50 000 tonn til stortrålerne inklusive en ekstra kvote på 2000 tonn, fra fiskarlaget et forslag om en kvote til stortrålerne som var 1000 tonn mindre og et forslag fra Fladmark om en økning av Fiskeridirektørens forslag med 5000 tonn. Dette forslaget hadde også fått støtte fra Bjørklund og Andersen.

Arctander mente det måtte være mulig å komme fram til et mellomstandpunkt.

Leine sa at Norges Fiskarlag hadde gått inn for samme kvotestørrelse som Fiskeridirektøren, men at det var knyttet en forutsetning til denne ekstrakvoten på 1000 tonn, slik det var gjort rede for.

Viggo Jan Olsen sa at denne forutsetningen ikke var knyttet til Fiskeridirektørens forslag.

Arctander spurte om det var mulig å komme fram til et kompromiss slik at fiskarlaget kunne slutte seg til Fiskeridirektørens forslag slik det var framlagt på side 20 i sakspapirene.

Leine sa at det var akkurat dette landsstyret ikke kunne være med på. Det var knyttet en forutsetning til den ekstra kvoten på 1000 tonn om at trålerne da måtte ligge stille i påskeuken.

Olsen sa at en nå burde kunne gå til votering over de forskjellige forslagene. Det forelå et forslag fra Fiskeridirektøren om en kvote på 50 000 tonn til stortrålerne inklusive 2000 tonn til fordeling i næringsfattige områder, og i tillegg en kvote anslått til 3000 tonn til småtrålerne.

Leine sa at fiskarlaget ikke kunne slutte seg til dette forslaget ettersom trålerne ikke var enig i å bli underlagt en påkestopp. Fiskarlagets forslag var dermed en kvote på 50 000 tonn inklusive 3000 tonn til småtrålerne og en ekstra kvote på 2000 tonn til næringsfattige områder.

Olsen sa at han da ville justere Fiskeridirektørens forslag til å bli 50 000 tonn inklusive 3000 tonn til småtrålerne og en ekstra kvote på 2000 tonn til næringsfattige områder.

Kjønneøy sa at han vanskelig kunne gå med på et slikt forslag da det innebar en liten reduksjon av trålernes kvote i forhold til kvoten i 1984.

Andersen sa at han beklaget meget sterkt at det ville bli en slik reduksjon.

Olsen sa at han også beklaget dette, men forsøk på å nå fram til en enighet på et annet grunnlag hadde ikke ført fram.

Bjørklund sa at han ville sette fram et konkret forslag sålydende: Dersom det blir økt torskekvote ved overføring fra Sovjet i løpet av 1985, skal trålerne ha sin andel av dette.

Olsen konstaterte at Fladmark, Bjørklund, Andersen og Arctander støttet dette forslaget. Han spurte om Leine også kunne støtte forslaget.

Leine sa at en reduksjon i trålkvoten i 1985 i forhold til i 1984 kunne han ikke være enig i. Dette hadde ikke vært forutsatt under Landsstyrets behandling av saken.

Gullestad viste til at en ordinær stortrålerkvote på 47 000 tonn slik fiskarlagets forslag innebar, ville utgjøre en redusjon på 248 tonn i den totale kvoten i forhold til kvoten om var tildelt i 1984. Han viste til sakspapirenes side 16.

Bergesen spurte om hvorfor trålerne hadde blitt tildelt en større kvote enn det som hadde vært foreslått for 1984.

Grønnevet viste til at departementet stod fritt i å endre forslagene til regulering. Dette hadde skjedd når det gjaldt trålkvoten i 1984. Også Reguleringsutvalgets anbefaling om regulering for 1985 ville kunne endres av departementet.

Andersen sa at ifølge vanlig møtepraksis burde Fladmarks forslag til kvote settes under avstemning først. Deretter Fiskeridirektørens forslag og til slutt Norges Fiskarlags forslag.

Olsen sa at han først hadde satt under avstemning det forslaget som han antok ville få størst tilslutning, men han ville endre rekkefølgen i avstemningen når det ble ytret ønske om dette. Han foreslo en prøveavstemning over de 3 fremsatte forslagene:

1. Fladmarks forslag om en stortrålerkvote på 55 000 tonn.
2. Fiskeridirektørens forslag om en kvote på 50 000 tonn.
3. Norges Fiskarlags forslag om en kvote på 49 000 tonn.

Alle kvotene inkluderer en ekstrakvote på 2000 tonn til fordeling i næringssvake områder.

Bergesen sa at etter det som hadde kommet fram på møtet kunne det framstå som om landsstyret ville redusere kvoten til trålerne. På denne bakgrunn ville han komme med en stemmeforklaring slik:

Reguleringsutvalget konstaterer at det for 1984 ble tildelt 47 248 tonn til stortrålerne på tross av at Reguleringsutvalget anbefalte en kvote på 45 200 tonn. Forslaget fra Norges Fiskarlag tar utgangspunkt i anbefalingen fra Reguleringsutvalget for 1984. Etter de opplysningene som nå foreligger vil forslaget fra Norges Fiskarlag innebære en reduksjon av stortrålerenes gruppekvote på 248 tonn fra 1984 til 1985. På denne bakgrunn finner Norges Fiskarlags representanter å kunne gå inn for Fiskeridirektørens forslag som innebærer en økning av totalkvoten på 752 tonn til stortrålerne. Det må vurderes om det kan være grunnlag for en mindre økning av kvoten til stortrålerne i forbindelse med ytterligere overføringer fra Sovjet eller eventuelle stopp-perioder i trålfisket.

Olsen spurte om det nå forelå to eller tre forslag.

Leine sa at forutsetningene som hadde ligget til grunn for landsstyrets vedtak nå ikke lenger var til stede, og at fiskarlagets representanter derfor ville gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

Ved avstemning gikk følgende fire medlemmer inn for Fladmarks forslag om en kvote til stortrålerne på 55 000 tonn: Fladmark, Bjørklund, Andersen og Arctander.

Følgende ni medlemmer gikk inn for Fiskeridirektørens forslag om en trålkvote på 50 000 tonn til stortrålerne: Olsen, Mietle, Paulsen, Kjønnoy, Sætersdal, Johansen, Bakkevik, Bjugn og Leine.

Bjørklund minnet om det forslaget han tidligere hadde satt fram om at trålerne skulle ha en andel av eventuelle overføringer av kvote fra Sovjet i løpet av 1985.

Bergesen og Leine viste til den stemmeforklaringen som Bergesen tidligere hadde lagt fram. De mente at denne også dekket opp Bjørklunds forslag.

Olsen viste til at det i sakspapirene var forslag om begrensning av overføringsadgangen for kvoter mellom fartøyer.

Arctander sa at en begrensning i overføringsadgangen til 25 eller 50% ville skape vansker ved opplag av fartøy. Han mente at en burde fastsette samme regler i 1985 som i 1984 angående overføring av kvoter mellom fartøyene.

Bjørklund sa at han var prinsippielt mot overføring av kvoter mellom fartøyene. Dette hadde vært foreløpig godtatt for 1984, og han kunne akseptere det som en overgangsordning også for 1985.

Bergesen sa at han så positivt på ordningen som bedret lønnsomheten. Han mente at departementet måtte vurdere dette i forhold til de mål en søkte å oppnå.

Kjønnoy sa at den økonomiske situasjonen i trålerflåten var behandlet i høringsnotatet som var sendt ut. I notatet var det forutsatt at det ikke skulle være adgang til overføring innenfor

rederiet. I slutten av behandlingen hadde dette standpunktet vært myket noe opp, men bakgrunnen for forslaget stod fremdeles ved lag. Ved å begrense overføringsadgangen internt i rederiet ville en i større grad tvinge fartøyer permanent ut av flåten og dette ville gi større kvote på lengre sikt for den resterende flåten. Dette var tidligere ikke realitetsdrøftet med organisasjonene og Reguleringsutvalget var et hensiktsmessig forum for å drøfte dette spørsmålet.

Olson sa at alternativene var å tillate overføring av inntil hele kvoten som tidligere eller innføre en begresning.

Strand sa han var meget betenkt på å innføre ordninger som tillot overføring av kvoter mellom fartøyer.

Johansen sa at enbåtsrederier ville komme svært uheldig ut med en slik ordning.

Fladmark sa at å begrense overføringsadgangen ville være å unnlate å gi en fordel til flåten. Konsekvensen ville bli at en og en båt måtte gå til Barentshavet for å ta sin kvoten, i stedet for at rederiet internt kunne fordele dette på en mer rasjonell måte. Som kommentar til Kjønnøy sa han at i 1970-årene hadde vi en flåte tilpasset industriens behov. Nå står vi igjen foran store fiskemengder fra 1987 og utover. Vi vil da trenge hele den flåten vi har idag. Han mente det var for sent å bygge ned trålerflåten. Motsatt ville vi i fremtiden trenge en større flåte.

Bergesen viste til at arbeidet med lovendringen kom igang for å bedre økonomien i trålflåten. I dette arbeidet var det innlagt premisser, men en opplevde nå at etter en lang diskusjon står noen deltakere fast ved resultatet men fliser opp premissene.

Johansen sa at den vanskelige økonomiske situasjonen for trålerne nå ble brukt som grunnlag for å styrke flerbåtsrederiene på bekostning av enbåtsrederiene.

Arctander sa at flerbåtsrederiene var pålagt en høstkvote mens enbåtsrederiene kunne fiske kvoten til de tidspunkt da de fikk best betaling. En del rederier har gått sammen og en del rederier må ta fartøy ut av fiske. Han mente det burde innføres ordning med rederikvote for de som søker om det også for 1985. Han minnet om at arbeidstakerne på trålerne likevel er sikret en helårlig arbeidsplass.

Bergesen sa at departementet burde ta dette spørsmålet opp direkte med organisasjonene senere.

Olsen aksepterte dette. Han viste til at Fiskeridirektøren også foreslår avsetning av en høstkvote på 20% for fiske etter 1. september på samme måten som for tidligere år. Det var også foreslått dispensasjonsadgang for enbåtsrederi som før.

Fladmark viste til at fisket hadde vært så dårlig at enkelte fartøy ikke greide å ta opp sin høstkvote. Han mente det måtte være opp til rederiet å avveie hvilken tid på året kvoten skulle fiskes. Han anså det ikke lenger hensiktsmessig med et pålegg om avsetning av 20% til høstkvoten.

Andersen mente at avsetning av en høstkvote helt klart var nødvendig. De fartøyene som ikke klarte å ta opp sin kvote utsatte fisket på kvoten alt for lenge. Han ville sterkt anbefale at det ble fastsatt en høstkvote.

Olsen konstaterte at utvalget sluttet seg til forslaget om en høstkvote på samme grunnlag som tidligere. Han viste til at det var foreslått samme bifangstbestemmelser for 1985 som de som gjaldt i 1984. Han konstaterte at utvalget sluttet seg til dette.

Olsen sa at en nå måtte komme tilbake til spørsmålet om fiskestopp i forbindelse med påsken.

Mietle viste til at det nå forelå 4 forslag til påsestopp:

1. Norges Fiskarlags forslag om en stopp fra 29. mars til mandag/tirsdag i uke 15. Dette innebar en reguleringseffekt på 14.6 tusen tonn.
2. Johansens justerte alternativ med stopp fra 29.3. kl 1000 og hele uke 14 og første dagene i uke 15. Dette innebar en regulerings-effekt på 18 til 19 000 tonn.
3. Norges Fiskarlags forslag + stopp i resten av uke 15. Dette innebar en reguleringseffekt på 20.9 tusen tonn.
4. Norges Fiskarlags forslag + resten av uke 13. Dette innebar en reguleringseffekt på 25.7 tusen tonn. De øvrige tiltak som er foreslått innebærer en reguleringseffekt på 17.6 tusen tonn.

Bergesen sa at Reguleringsutvalget samlet gikk inn for de øvrige tiltak med en reguleringseffekt på 17.6 tusen tonn. Dette inkluderer en sommerstopp med effekt 3000 tonn, en desemberstopp med effekt 5000 tonn, en generell maksimalkvote på 350 tonn med en regulerings-effekt på 4.6 tusen tonn, og maksimalkvoter til banklinefartøy og reketrålere med en reguleringseffekt på 5000 tonn.

Olsen konstaterte at hele utvalget var enig i dette.

Johansen sa at hans justerte forslag kunne en se bort ifra.

Olsen konstaterte da at det forelå 3 forslag til stopp i forbindelse med påsken. Nr. 1, 3 og 4 i den oppregningen Mietle hadde gitt.

Kjønngøy viste til at en hadde en biologisk ramme som en måtte ta hensyn til. Han sa at den trålkvoten en hadde blitt enige om tidligere sammen med bifangsten av torsk i reketrål utgjorde et kvantum på 55 000 tonn.

Olsen spurte om fiskarlaget stod fast på sitt forslag om påsestopp.

Leine viste til landsstyrets vedtak.

Andersen henviste til at det tidligere i møtet var sagt at en stopp i uke 13 og uke 14 ville innebære en reguleringseffekt på 22.6 tusen tonn og at altså dette forslaget ville bety en total reguleringseffekt på 40.2 tusen tonn.

Kjønngøy viste til at det i støtteavtalesammenheng var regnet med en toalfangst på 230 000 tonn. Med fratrekk for en trålkvote på 55 000 tonn ville dette gi et kvantum på 175 000 tonn til konvensjonelle redskaper. I forhold til en prognose for fritt fiske for 215 000 tonn gir dette et reguleringsbehov på 40 000 tonn. Forslaget fra Norges Fiskarlag innebar en reguleringseffekt som var mindre enn dette.

Bergesen viste til at prognosene som blir brukt i regnestykket var meget usikre.

Johansen sa at dersom det ble stopp i hele uke 13 ville dette ramme Italiamarkedet spesielt hardt. Dette måtte en ta hensyn til.

Andersen sa at det blir et spørsmål om hvilke hensyn som skal veie tyngst. I forholdet mellom markedet eller ressurser og sysselsetting bør en etter hans oppfatning legge størst vekt på sysselsetting og ressurser. Han gikk inn for en stopp i uke 13 og 14 framfor forslaget fra Norges Fiskarlag.

Gullestad oppsummerte de forslagene som nå var aktuelle:

1. Stopp i uke 13 og 14.
2. Stopp i uke 13 og 14 og en del av uke 15.
3. Stopp fra 28.3. og hele uke 14 og uke 15.
4. Stopp fra 28.3. og uke 14 til 10.4.

Olson satte forslagene under avstemning. Følgende 8 sluttet seg til forslaget om stopp i uke 13 og 14 med en beregnet reguleringseffekt på 22.6 tusen tonn og en total reguleringseffekt på 40.2 tusen tonn:

Olsen, Fladmark, Kjønnøy, Paulsen, Sætersdal, Andersen, Bjørklund og Mietle. Følgende 5 sluttet seg til forslaget om en stopp fra 28.3. og til 10.4.: Johansen, Bakkevik, Bjugn, Leine og Arctander.

Olsen viste til at Fiskeridirektøren hadde foreslått fritt fiske på hyse i 1985.

Utvalget sluttet seg til dette forslaget.

TABELL 1.

NORSK-ARKTISK TORSK + KYSTTORSK. TUSEN TONN RUND VEKT.

	1977	1978	1979	1980	1981	1982 ¹	1983 ¹	1984 ²
NOT	1	1	1	1	0	0	0	0
GARN	125	121	100	86	120	108	91	119
LINE	44	51	41	36	66	78	53	29
JUKSA	59	46	30	39	36	38	28	31
SNURREVAD	39	19	19	16	22	33	29	26
ANNET/USPES.	0	8	3	5	7	7	4	5
SUM KONVENSJONELLE	268	246	194	183	251	264	205	210
SMÅTRALERE + BIFANGST, REKETRAL	7,7	8,4	6,0	8,4	9,0	2,9	3,6	..
FERSKFISKTRALERE/ RUNDFRYSETRALERE	114,5	103,2	86,6	58,1	45,8	45,7	43,7	..
SALTFISKTRALERE	7,5	9,5	10,4	7,7	8,2	6,6	7,5	..
FABRIKKTRALERE	35,5	29,9	29,6	15,2	13,0	10,8	11,2	..
SUM TRALERE	165	151	132	89	76	66	66	53
TOTALT	429	397	326	272	327	330	271	263

1 Foreløpige tall.

2 Anslag.

TABELL 2.

KONVENSJONELLE REDSKAPER

PROSENTVIS FORDELING AV TORSKEFANGSTEN NORD FOR 62⁰N MED GARN, LINE, JUKSA OG SNURREVAD.

Fartøygruppe etter lengste lengde	1979	1980	1981	1982	1983	Sum 1979-1983	Gj.sn. 1979-1983	1. halvår 1984
1 0-8.9 m	13.27	15.34	12.97	11.39	12.69	65.66	13.13	10.17
2 9-11.9 m	20.17	22.85	22.63	21.12	22.71	109.48	21.90	23.76
3 12-14.9 m	15.25	14.95	15.31	15.49	16.29	77.29	15.46	16.88
4 15-17.9 m	23.03	20.57	19.74	20.61	21.10	105.05	21.01	22.01
5 18-20.9 m	13.87	12.51	13.02	12.25	12.50	64.15	12.83	13.56
6 over 21 m	14.40	13.78	16.33	19.13	14.70	78.34	15.67	13.62
	99.99	100.00	100.00	99.99	99.99		100.00	100.00

TABELL 3.

KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fordeling av disponibelt torskelyantum på grupper.

Fartøgruppe		Fordelings- nøkkel	Alt. I (150.000 t)	Alt. II (175.000 t)	Alt. III (200.000 t)
1	0-8,9 m	13,13	19700	22980	26260
2	9-11,9 m	21,90	32850	38320	43800
3	12-14,9 m	15,46	23190	27060	30920
4	15-17,9 m	21,01	31510	36770	42020
5	18-20,9 m	12,83	19250	22450	25660
6	over 21 m	15,67	23500	27420	31340

TABELL 4.

UKEFANGSTER AV TORSK - (1000 tonn rund vekt)

Uke	Kvantum					1984 justert for reguler.	Progn. for fritt fisk.
	1980	1981	1982	1983	1984		1985 (1984x0,85)
1	0.7	0.3	0.6	1.5	2.9	2.9	2.5
2	2.8	3.1	2.9	4.2	3.8	3.8	3.2
3	2.6	4.5	6.2	4.1	6.6	6.6	5.6
4	3.4	5.7	7.9	7.4	0.5	7.4	6.3
5	3.9	5.4	10.4	8.9	10.8	10.8	9.2
6	6.2	7.8	12.2	6.3	10.1	10.1	8.6
7	6.7	9.1	12.5	6.6	6.1	6.1	5.2
8	5.2	9.9	13.3	9.3	10.0	10.0	8.5
9	6.0	11.2	15.4	13.5	9.5	14.3	12.3
10	8.8	11.9	14.6	15.9	11.3	13.6	11.6
11	13.3	14.4	23.2	21.1	18.4	18.4	15.6
12	13.0	19.6	18.2	17.1	20.5	20.5	17.4
13	16.5	16.2	16.6	0.4 P	19.5	19.5	16.6
14	4.9 P	16.3	0.1 P	13.1	14.1	14.1	6.0 P
15	7.8	16.3	0.6	9.6	8.8	13.2	9.4
16	7.7	0.5 P	11.7	4.2	0.1 P	3.3 P	5.6
17	5.1	0.3	7.1	2.7	0.3	3.4	3.5
18	4.0	7.1	5.0	2.3	2.2	3.5	3.0
19	3.2	5.8	3.7	1.5	2.4	2.4	2.0
20	1.6	4.8	3.6	1.6	1.6	1.6	1.4
21	4.9	3.8	3.7	1.4	2.1	2.1	1.8
22	2.9	2.6	1.6	2.0	2.4	2.4	2.0
23	4.4	2.4	0.8	1.3	1.1	1.4	1.2
24	3.3	1.9	2.4	1.0	1.2	1.6	1.4
25	3.6	2.2	2.9	0.6	1.3	1.7	1.4
26	2.0	2.2	3.4	0.0	1.0	1.3	1.1
Sum 1. halvår	144.5	185.3	200.6	157.6	168.6	196.0	162.4
27	1.9	1.8	1.4	1.1	0.8		
28	1.2	1.3	0.5	0.8	1.0		
29	1.1	1.1	0.4	0.8	1.0		
30	1.0	1.0	1.0	0.8	1.1		
31	1.0	1.8	0.9	1.2	1.4		
32	1.3	1.9	1.9	1.0	1.9		
33	0.9	2.6	2.1	1.5	1.8		
34	1.6	2.1	3.3	0.9	1.6		
35	1.5	2.9	1.5	2.0	1.7		
36	0.9	2.2	0.6	1.2	0.7		
37	0.9	1.0	1.4	1.0	0.6		
38	0.7	0.9	0.9	1.0			
39	0.8	0.8	1.6	0.9			
40	0.6	1.0	1.7	1.0			

41	0.5	0.5	1.5	2.1		
42	0.5	0.8	2.1	1.2		
43	0.5	1.1	2.1	1.1		
44	0.6	1.2	1.5	1.4		
45	0.4	2.4	2.6	1.4		
46	1.5	2.0	3.2	1.5		
47	1.6	2.9	3.9	1.7		
48	1.2	5.3	3.3	2.4		
49	1.8	2.6	2.6	1.9		
50	2.9	3.3	3.7	2.6		
51	3.5	4.1	0.8	2.1		
52	0.8	3.5	0.3	0.7		
Sum 2. halvår	31.2	52.1	46.8	35.3		
Total- fangst garn, line, jukse snurre- vad	175.7	237.4	247.6	193.4		
Annet usp. redsk.	5	7	7	4		
Sum juksef. inkl. annet og usp.	180.7	244.4	254.6	197.4		
Sum konv. fra tab. 1	183	251	264	205		

USE0841122T2

TABELL 5

HYSE N.F. 62 TUSEN TONN RUND VEKT.

	<u>1980</u>	<u>1981</u>	<u>1982</u>	<u>1983</u>	<u>1984</u> ¹
NOT	0	0	0	0	0
GARN	3	4	3	2	3
LINE	29	21	13	8	4
SNURREVAD	10	9	5	2	1
TRÅL	22	28	23	10	9
ANNET	3	1	0	1	4

SUM	67	63	44	23	21
-----					

1 Anslag.

ANTALL FARKOSTER EITER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGD. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ÅRSSTALL: 1984 DATAGRUNNLAG: TORSK NORD FOR 62 KONV. REDSKAP NR SRF SFF

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 5	5 - 10	10 - 25	25 - 50	50 - 100	100 - 150	150 - 200	200 - 250	250 - 300	300 - 350	350 - 400	400 - 450	450 - 500	SUM
TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN	TONN
0.0-6.9 M	1682	110	54	6	1	-	-	-	-	-	-	-	-	3711
7.0-7.9 M	1048	195	109	7	3	-	-	-	-	-	-	-	-	5043
8.0-8.9 M	909	284	266	69	11	2	-	-	-	-	-	-	-	1341
9.0-9.9 M	386	164	261	153	41	3	1	-	-	-	-	-	-	1009
10.0-10.9 M	185	93	156	177	98	23	6	-	-	-	-	-	-	738
11.0-11.9 M	66	25	50	42	44	9	1	-	-	-	-	-	-	237
12.0-12.9 M	40	18	52	45	52	17	5	6	2	1	-	-	-	238
13.0-13.9 M	27	17	23	37	47	9	5	1	1	-	-	-	-	167
14.0-14.9 M	19	4	19	30	47	20	6	1	1	-	-	-	-	149
15.0-15.9 M	24	9	18	26	54	39	31	15	3	4	2	-	-	225
16.0-16.9 M	11	8	12	13	28	15	17	4	1	-	-	-	-	114
17.0-17.9 M	7	4	5	8	17	7	8	5	1	-	-	-	-	62
18.0-18.9 M	8	2	5	6	11	12	10	4	2	1	-	-	-	66
19.0-19.9 M	1	1	3	3	9	15	8	3	4	2	1	-	-	7841
20.0-20.9 M	11	1	2	2	9	1	4	3	4	2	1	-	-	61
21.0-24.9 M	17	2	5	9	8	15	19	11	2	3	4	-	-	45
25.0-29.9 M	15	5	6	3	10	8	15	11	2	5	4	-	-	97
30.0-34.9 M	5	5	3	5	14	11	7	2	2	3	3	-	-	12355
35.0-39.9 M	5	-	-	-	-	11	6	1	2	1	4	-	-	4228
40.0-44.9 M	4	1	3	2	1	2	6	-	2	1	1	-	-	4484
45.0-49.9 M	4	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	592
50.0-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8
														6
														10
														249
														2
														408

SUM ANT. BATER 4481 948 1052 644 505 202 134 56 27 16 23 5 - - 6095

KVANTUM, TONN 6435 6850 16859 22908 36077 24958 23087 12471 7403 5989 8620 2097 - - 173755

KVANTUM BATTYPER OPPGITT: 7417 TONN

TOTALT KVANTUM: 181172 TONN

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGD. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ÅRSTALL: 1983

DATAGRUNNLAG: TORSKEFANGST NORD FOR 62. KONV REØSKP NRL-SRF-SFF

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 4.9 TONN	5 - 9.9 TONN	10 - 24.9 TONN	25 - 49.9 TONN	50 - 99.9 TONN	100 - 149.9 TONN	150 - 199.9 TONN	200 - 249.9 TONN	250 - 299.9 TONN	300 - 349.9 TONN	350 - 399.9 TONN	400 - 449.9 TONN	450 - 499.9 TONN	500 - TONN	SUM BATER, ANTALL	SUM KVANTUM, TONN
0.0- 6.9 M	2143	169	60	12	6	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2391	5344
7.0- 7.9 M	1140	205	143	16	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	1507	5989
8.0- 8.9 M	962	275	334	79	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1669	12661
9.0- 9.9 M	431	161	262	157	39	6	1	-	-	-	-	-	-	-	1057	14957
10.0-10.9 M	196	80	187	171	110	22	1	-	-	-	-	-	-	-	767	20512
11.0-11.9 M	79	26	52	46	41	12	2	-	-	-	-	-	-	-	258	7466
12.0-12.9 M	54	19	51	49	51	24	5	-	1	-	-	-	-	-	254	10530
13.0-13.9 M	45	16	24	34	54	14	7	2	-	-	-	-	-	-	196	9186
14.0-14.9 M	19	9	14	25	44	31	9	6	-	-	-	-	-	-	157	11083
15.0-15.9 M	25	9	19	27	53	44	33	12	7	1	3	2	-	-	235	23360
16.0-16.9 M	13	5	11	11	26	24	8	9	3	1	1	-	-	-	112	10498
17.0-17.9 M	7	4	5	13	22	13	8	-	1	2	-	-	-	-	75	6035
18.0-18.9 M	6	1	7	11	19	8	10	11	2	2	3	-	-	-	80	9438
19.0-19.9 M	11	3	3	6	10	11	13	4	5	2	-	1	-	-	69	8093
20.0-20.9 M	6	2	4	6	6	8	6	7	1	2	1	1	-	-	50	6105
21.0-24.9 M	17	7	10	15	16	15	16	7	4	2	1	-	1	-	111	10673
25.0-29.9 M	16	2	4	5	8	5	9	2	1	-	-	-	-	-	52	3875
30.0-34.9 M	8	3	3	2	6	7	6	14	17	1	-	-	-	-	67	10527
35.0-39.9 M	4	-	-	-	1	3	2	1	1	2	-	-	-	-	14	1928
40.0-44.9 M	2	1	-	-	-	1	1	-	1	-	-	-	-	-	6	587
45.0-49.9 M	9	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	11	189
50.0- M	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	4
SUM ANT. BATER	5196	997	1193	685	533	252	137	75	44	15	9	4	1	-	9141	
KVANTUM, TONN	7013	7112	18922	24146	38309	30795	23574	16881	11968	4853	3322	1674	471	-		189040
KVANTUM BRTTYPE UOPPGITT:																10090 TONN
TOTALT KVANTUM:																199130 TONN

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTEMENDE. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

NRSTALL: 1982

DATAGRUNNLAG: FORSK NORD FOR 62 KONV REDSKP NR SRF SFF

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 4.9 TONN	5 - 9.9 TONN	10 - 24.9 TONN	25 - 49.9 TONN	50 - 99.9 TONN	100 - 149.9 TONN	150 - 199.9 TONN	200 - 249.9 TONN	250 - 299.9 TONN	300 - 349.9 TONN	350 - 399.9 TONN	400 - 449.9 TONN	450 - 499.9 TONN	500 - TONN	SUM BATER, ANTALL	SUM KVANTUM, TONN
0.0- 6.9 M	2118	136	63	10	4	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2332	4859
7.0- 7.9 M	1128	231	173	32	3	1	-	1	-	-	-	-	-	-	1569	7324
8.0- 8.9 M	941	252	370	118	24	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1706	14684
9.0- 9.9 M	416	140	255	170	83	11	-	-	-	-	-	-	-	-	1075	18646
10.0-10.9 M	172	101	162	180	110	27	8	-	-	-	-	-	-	-	760	22466
11.0-11.9 M	77	34	54	56	48	14	2	-	-	-	-	-	-	-	285	8706
12.0-12.9 M	40	18	48	59	52	31	5	5	-	-	-	-	-	-	258	12555
13.0-13.9 M	36	21	26	35	45	25	5	4	-	1	-	-	-	-	198	10429
14.0-14.9 M	23	6	26	26	42	33	17	5	4	-	-	-	-	-	182	13540
15.0-15.9 M	25	5	17	22	56	50	36	17	10	6	4	2	1	1	252	29430
16.0-16.9 M	17	6	14	22	24	22	16	4	5	1	1	1	-	-	133	11816
17.0-17.9 M	8	4	4	14	17	14	12	1	4	1	-	-	-	-	79	7366
18.0-18.9 M	11	1	5	6	13	9	16	3	4	6	3	1	1	-	79	10858
19.0-19.9 M	12	2	4	10	11	10	7	6	4	4	2	-	-	3	75	9864
20.0-20.9 M	5	-	3	7	7	7	7	6	6	-	3	-	-	2	53	8171
21.0-24.9 M	16	2	6	10	18	15	14	11	12	3	3	-	2	1	113	15436
25.0-29.9 M	17	5	4	6	5	6	9	6	3	1	1	2	-	2	67	7863
30.0-34.9 M	9	3	2	-	3	8	9	4	4	4	6	10	2	9	73	18932
35.0-39.9 M	4	-	1	1	2	2	1	1	-	-	-	2	-	1	15	2353
40.0-44.9 M	9	1	2	-	-	2	-	1	-	-	-	-	-	-	15	490
45.0-49.9 M	4	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	33
50.0- M	5	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	11
SUM ANT. BATER	5093	970	1239	785	567	289	164	75	56	27	23	18	6	19	9331	
KVANTUM, TONN	6813	6985	20001	27830	40416	35084	28255	16659	15280	8667	8640	7584	2822	10793		235828
KVANTUM BATTTYPE UOPPGITT:																19873 TONN
TOTALT KVANTUM:																255701 TONN

LWP/BSH

SAK 15.

REGULERING AV RINGNOTFLÅTEN I 1. HALVÅR I 1985.

SAK 15/A. VINTERLODDEFISKET.

Viggo Jan Olsen viste innledningsvis til de utsendte saksdokumenter der det var gitt følgende utredning:

"Totalkvoter, fredningstid etc.

Kvotesituasjonen etter 13. sesjon i Den Norsk-Sovjetiske Fiskerikommisjon er følgende når det gjelder lodde for 1985.

Totalt kan det fiskes 550.000 tonn vinterlodde og 550.000 tonn sommerlodde. Av disse totalkvotene disponerer Norge 60% og Sovjet 40% slik at Norge kan ta 330.000 tonn vinterlodde og 330.000 tonn sommerlodde. Tilsvarende norske kvoter i år var 360.000 tonn vinterlodde og 480.000 tonn sommerlodde.

Fredningstiden for lodde blir også i 1985 fra 1. mai til 31. august. Fangst av smålodde under 11 cm begrenses til 10% av antall individer.

Tredjeland kan tildeles inntil 20.000 tonn lodde av hver av

partenes nasjonale kvoter. Færøyane fikk i 1984 tildelt 10.000 tonn sommerlodde. En har i regneeksemplene nedenfor heller ikke satt av vinterlodde til Færøyane i 1985, men en har kalkulert med 10.000 tonn sommerlodde til Færøyane.

Fordeling_trål/snurp.

Trålerne har de siste år fått avsatt 9,6% av årskvoten av lodde. Også i 1985 vil Fiskeridirektøren anbefale en andel på 9,6%. Dette medfører at trålernes andel skal beregnes som 9,6% av summen av vinterloddekvoten (330.000 tonn) og sommerloddekvoten (330.000 tonn) fratrukket Færøyanes kvoteanslag (10.000 tonn).

Totalkvoten_for_trålerne:

9,6% av 650.000 tonn = 62.400 tonn = 0,64_mill._hl

I 1984 var totalkvoten til trålerne 0,82 mill hl.

Totalkvote for snurpere:

330.000 tonn - 62.400 tonn = 267.600 tonn = 2,76 mill. hl

I 1984 var den totale vinterloddekvote for snurpere 2,89 mill. hl.

Av den totale loddekvote for hele 1984 fikk snurperne uten konsesjon avsatt 2%. Samme prinsipp for 1985 vil gi:

For ringnot uten konsesjon:

6,70 mill. hl x 2% = 0,13 mill. hl

For ringnot med konsesjon:

2,76 mill. hl - 0,13 mill. hl = 2,63 mill. hl

Fartøyskvoter, snurpere med konsesjon.

For snurpere med konsesjon vil Fiskeridirektøren anbefale fartøyskvoter, og fordelingsnøkkelen foreslås å være den samme som under vinterloddefisket i 1980-1982 og 1984.

Fordelingsnøkkel, snurpere med konsesjon:

Basiskvote = 1.000 hl + 40% av godkjent lastekap. fra 0-4.000 hl
+ 20% av godkjent lastekap. fra 4-6.000 hl
+ 10% av godkjent lastekap. fra 6-10.000 hl

+ 5% av godkjent lastekap. over 10.000 hl

Denne fordelingsnøkkelen gir en fordeling av fartøykvoter med forholdsvis lik mannslott i de forskjellige størrelsesgrupper.

Fartøykvotenes størrelse er også avhengig av deltakelsen, men det er vanskelig på det nåværende tidspunkt å fastslå den nøyaktige deltakelsen. Følgende regneeksempel viser kvotefordelingen ved 154 deltakende fartøy (eksklusiv fartøyer under 90 fot) med totale basiskvoter på ca. 464.000 hl. Til sammenlikning var deltakeelses-tallet i år 159 snurpere.

Fartøykvoter_1985

Regneeksempel: Båtstørrelse:

2000 hl	10.170 hl
4000 hl	14.690 hl
6000 hl	16.950 hl
8000 hl	18.080 hl
10000 hl	19.210 hl
12000 hl	19.775 hl
14000 hl	20.340 hl

Faktor: 5,65

Kvotene blir i regneeksemplet like stor som i vinterloddefisket 1984.

Fartøykvoter, snurperne uten konsesjon.

Den totale kvote på 0,13 mill. hl anbefales fordelt på de deltakende småsnurperne etter samme fordelingsnøkkel som for snurperne med konsesjon.

Deltakelsen i denne gruppe var 21 fartøy i 1984, mot 32 i 1983.

Dersom deltakelsen blir 21 også i 1985, vil dette gi følgende fartøykvoter:

Fartøykvoter_1985Fartøykvoter_1984

Regneeksempel: Båtstørrelse:

800 hl	5.544	7.458
1000 hl	5.880	7.910
1200 hl	6.216	8.362
1400 hl	6.552	8.814
1500 hl (max)	6.720	9.040
Faktor:	4,20	5,65

Deltakelsestallet i denne gruppe er imidlertid svært usikkert, slik at kvoteanslagene over blir tilsvarende usikre.

Fartøykvoter, trålere.

Følgende notat ble forelagt Reguleringsutvalget 8.10.84, men ble ikke realitetsbehandlet der etter ønske fra Norges Fiskarlag."

Notatet gjentaes her i sin helhet:

"REGULERINGSUTVALGET 8.10.1984.

Sak 11/84.

FARTØYKVOTER FOR TRÅLERE I VINTERLODDEFISKET. FORSLAG TIL NYTT

KVOTESYSTEM:

- 1) Fordelingsprinsipper og statistikk i årene 1978-84. Fra og med vinterloddefisket i 1978 har det vært fastsatt fartøykvoter både for trålere og snurpere. Trålerne har fått en varierende andel av den totale kvote for vinterfisket. Denne andel er blitt fastsatt etter ulike kriterier, basert på trålernes gjennomsnittlige andel av totalfisket enten i vinterloddefisket eller i totalt årskvantum de tre forutgående årene. Fra og med 1982 har en beholdt det sistnevnte prinsipp, og prosentsetsatsen har siden 1982 vært fastsatt til 9,6 % av årskvotene de enkelte år. I tabellform vises nedenfor utviklingen av antall deltakende trålere, kvote og fangstkvantum for trålere de siste 7 år:

	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984
Antall trålere	133	98	120	127	126	172	157
Kvote, trål (mill.hl)	2,00	1,04	0,91	1,26	1,10	1,46	0,82
Fangst, trål (mill. hl)	0,32	0,73	0,88	1,21	1,14	1,39	0,90

Når det gjelder fordelingen av trålkvoten på de enkelte trålere, har en delt opp trålerne i grupper beregnet etter faktisk lastekapasitet (levert fangst) eller beregnet

Lastekapasitet (for frysetrålere og for trålere som ikke har deltatt i industrifiske tidligere).

Følgende størrelsesgrupper har vært brukt, her også angitt med kvoter i hl for de enkelte gruppene i årene 1978-1983:

<u>Lastekapasitet</u>	<u>1978</u>	<u>1979</u>	<u>1980</u>	<u>1981</u>	<u>1982</u>	<u>1983</u>
under 1.000 hl	11.000	6.000	7.000	9.200	8.500	10.500
1.000 - 1.499 hl	14.000	7.500	8.000	10.900	10.000	12.500
1.500 - 1.999 hl	17.000	9.000	9.000	12.600	11.500	14.500
2.000 hl og over	20.000	10.500	10.500	14.300	13.000	16.500

For vinterloddefisket i 1984 ble det innført en ny gruppe for trålere som laster over 2.500 hl. Gruppeinndelingen var da:

<u>Lastekapasitet</u>	<u>1984</u>
under 1.000 hl:	4.500
1.000 - 1.499 hl:	5.500
1.500 - 1.999 hl:	6.500
2.000 - 2.499 hl:	7.500
2.500 hl og over:	8.500

Selve fordelingsnøkkelen mellom de ulike størrelsesgrupper har sitt grunnlag i beregnet fangstfordeling i det siste "frie" fiske, i 1977.

- 2) En vurdering av kvotesystemet for trålere. Det har vært flere problemer knyttet til prinsippene og utøvelsen av regelverket, for fartøykvotene for trålere.

De deltakende trålere utgjør en svært uensartet gruppe, med gruppen av frysetrålere, rognprodusenter og rene "bulk"-trålere og med stor spredning i størrelse og fartøystandard.

Det nevnte regelverk for fordeling av fartøykvoter har flere innebygde problemer når en skal fastsette størrelsesgruppe/-fartøykvote for frysetrålere og for fartøy som ikke har deltatt i industrifiske tidligere.

Dette skal begrunnes nærmere.

I forskriftene for vinterloddefisket i 1984 (J. 165/83) framgår det i § 8:

"Lastekapasiteten for trålarar og ringnotfarty under konsesjonsgrensa vert fastsett på grunnlag av største leverte einskildfangst av lodde, augepål eller tobis i eitt av åra frå 1981-1983.

Dersom eit farty ikkje har levert fangstar som fastsett i første ledd, fastset Fiskeridirektøren lastekapasiteten på grunnlag av berekna volum av lasterom".

Første ledd er egentlig kun beregnet på de rene "bulk"-trålere med leveringer til mel/olje (og evt. toppen av fangsten til konsumanvendelser). For frysetrålere og andre konsumtrålere er selvsagt regelen ikke brukbar, da det er små kvanta som blir levert på hver tur. Alle frysetrålerne ville evt. fått tildelt fartøyskvote svarende til laveste størrelsesgruppe.

I praksis har dette problem blitt løst for frysetrålerne ved at lastekapasiteten er omregnet fra fastsatt volummål fra frysing av reker. For frysetrålere som ikke har slikt mål fastsatt, har en prøvd å sammenligne størrelse (lengde/brutto/nettotonnasje) med andre fartøy. Forskriftene gir ikke konkrete regler for slik kvotefastsetting. Det er

også klart at praksis på dette felt ikke gir tilstrekkelig sikkerhet for likebehandling i kvotefastsettelse.

Et annet viktig moment i vurdering av kvotesystemet for trålere, er de problem selve gruppetrinnene medfører. I grenseland mellom to størrelsesgrupper vil det være et sterkt incitament for å laste over grensene mellom de ulike grupper. Et fartøy som lovlig (lastemerke) tar f.eks. 950 hl, vil med en levering over 1.000 hl kunne få en høyere fartøykvote de neste tre år. Verdien av en slik ekstrakvote i tre år vil kunne være 200.000 - 400.000 kr. Dermed gir systemet med dets beregningsgrunnlag stor økonomisk gevinst ved evt. ulovlig overlasting eller fusk på sluttsedlene. Det er svært vanskelig å kontrollere/bevise at dette forekommer. Svært mange telefoniske henvendelser tyder imidlertid på at flere fartøy er feilplassert.

Et tredje problemområde gjelder annet ledd i forskriftenes § 8, som sier at Fiskeridirektøren kan fastsette lastekapasiteten på grunnlag av beregnet volum av lasterom for fartøy som ikke har deltatt tidligere. Denne bestemmelsen fører til svært mye arbeid for saksbehandlere med innhenting av opplysninger fra verksted og reder. Det er problemer med slike volumberegninger, både når det gjelder prinsippene for måling og hvilke rom som skal kunne medregnes. I siste vinterloddefisket var det 10-15 saker som måtte avgjøres på tildels usikkert grunnlag. En feil avgjørelse er nok til at det blir reaksjon innad i

trålgroppene, fra fartøy som mener å ha like stor kapasitet som et fartøy plassert i høyere kvotegruppe.

Til slutt i dette avsnitt skal nevnes at også for "uproblematiske" fartøy, d.v.s. fartøy som har en fastsatt lastekapasitet ved tidligere leveringer, er mye arbeid både for salgslagene og for Fiskeridirektoratet med ajourføring og innhenting av data de siste tre år. Direktoratet må innhente opplysninger både fra nordlige og sydlige salgslag og denne saksbehandlingen krever mye arbeid.

- 3) Forslag til nytt kvotesystem for trålere. Først skal det her sies at enkelte av ulempene nevnt foran kunne vært begrenset ved et mer presist regelverk, f.eks. hvilke rom som kan medtaes i volumberegning.

Svakhetene totalt sett er imidlertid så store, og innvendingene fra fiskere også så sterke, at det bør vurderes å omlegge hele prinsippet for trålkvoter.

Fiskeridirektørens forslag er å helt forlate prinsippet om lastekapasitet som grunnlag for fartøykvotene. Som nytt grunnlag foreslås lengste lengde, med inndeling i trappetrinn med 2-5 meter i hvert trinn.

For allerede i utgangspunktet å gardere mot tilsvarende problemer med et slikt nytt system, må følgende spørsmål stilles:

- a) Er "lengste lengde" et entydig begrep?
- b) Har alle fartøyene oppgitt "lengste lengde"?
- c) Er opplysningene lett tilgjengelige?
- d) Hvordan er rutinene ved ombygninger etc.?

Først til spørsmål a), "lengste lengde" er entydig definert som fartøyets største lengde. Alle fartøy over 25 BRT har oppgitt lengste lengde. Den minste tråler som deltok i 1984 var nøyaktig 25 BRT. Det er Skipskontrollen som utsteder målebrev, og Fiskeridirektoratet får tilsendt kopi av målebrev der bl.a. "lengste lengde" blir innlagt i Merkerregisteret. Opplysningene er dermed lett tilgjengelige. Spørsmål b) og c) er dermed også besvart. Rutine ved ombygning, påbygning etc. er at Skipskontrollen skal kontaktes for å utstede nytt målebrev. I noen tilfelle kan dette ta tid, men det vil i forbindelse med kvotefastsetting ikke representere noe stort problem. Eventuelt må en da få foretatt en foreløpig lengdemåling av Skipskontrollen.

- 4) Konkrete forslag til ny inndeling. Vedlagt (./../) følger et spredningsdiagram for de deltakende trålere i vinterloddefisket 1984. Diagrammene viser følgende variasjonsområde for de fem kvotegruppene når det gjelder lengste lengde (materialet omfatter ikke sjølprodusentene):

Lastekapasitet:-----Variasjonsområde "lengste lengde"¹

1. Under 1.000 hl:	17,5 m - 24,4 m (20,6)
2. 1.000 - 1.499 hl:	20,8 m - 30,6 m (26,0)
3. 1.500 - 1.999 hl:	27,0 m - 34,8 m (29,9)
4. 2.000 - 2.499 hl:	27,2 m - 37,3 m (33,6)
5. Over 2.500 hl:	32,0 m - 41,0 m (36,5)

¹ Gjennomsnittstall i parentes.

I diagrammene er det også inntegnet fartøyenes bruttotonnasje, men som ventet er det vesentlig større variasjon innad i kvotegruppene når det gjelder bruttotonnasje sammenlignet med lengste lengde. Bruttotonnasje er derfor lite egnet som grunnlag for kvotefastsetting.

Det fremgår av tallene over at det er en viss "overlapping" i fartøyenes lengde mellom de forskjellige kvotegruppene. Imidlertid er det blant de undersøkte fartøyene (141 stk.) kun ca. 30 fartøy som er i dette "overlappingsområdet". Hovedtendensen er altså at et nytt kvotesystem beregnet etter "lengste lengde" vil samsvare nokså bra med dagens kvotesystem beregnet etter største leverte fangst (evt. volum).

Et forslag til inndeling kan være (alternativ 1):

<u>Gruppe_nr.</u>	<u>Lengste_lengde:</u>	<u>Antall_fartøy:</u>	<u>Fartøykvote_(hl)</u>
1	under 22 m	34	4.500 (1,0)
2	22,0 - 26,9 m	35	5.500 (1,22)
3	27,0 - 31,9 m	33	6.500 (1,44)
4	32,0 - 36,9 m	27	7.500 (1,67)
5	over 37 m	12	8.500 (1,89)

Dette forslaget med 5 m mellom trappetrinnene gir en sum av utdelte kvoter på 864.500 hl. Fartøykvotene i dette eksemplet er satt opp lik det fordelingsmønsteret som gjaldt i vinterloddefisket 1984.

Det kan imidlertid innvendes mot dette forslaget at sprangene er for store mellom de ulike kvotegruppene. Derfor har en også satt opp et forslag med bare 2 m mellom de ulike trappetrinnene. Dette forslaget er (alternativ 2):

<u>Gruppe_nr.</u>	<u>Lengste_lengde:</u>	<u>Antall_fartøy:</u>	<u>Fartøykvote_(hl)</u>
1	under 21 m	28	4.500 (1,0)
2	21,0 - 22,9 m	6	4.950 (1,1)
3	23,0 - 24,9 m	21	5.400 (1,2)

4	25,0 - 26,9 m	14	5.850 (1,3)
5	27,0 - 28,9 m	15	6.300 (1,4)
6	29,0 - 30,9 m	14	6.750 (1,5)
7	31,0 - 32,9 m	12	7.200 (1,6)
8	33,0 - 34,9 m	10	7.650 (1,7)
9	35,0 - 36,9 m	9	8.100 (1,8)
10	over 37 m	12	8.550 (1,9)

Forholdstall i parentes.

I dette alternativet er sum av utdelte kvoter lik 878.400 hl.

Ser en på virkningen på den undersøkte trålflåte for de to alternative fordelingsnøkler, blir resultatet i alternativ 1 at 96 trålere vil få lik kvote med kvotereglene i 1984, 43 trålere vil få et tillegg/fratrekk på 1.000 hl mens 2 trålere vil ha et tillegg/fratrekk på 2.000 hl.

I alternativ 2 vil det bli noe større spredning i forhold til dagens regler. Her vil 91 trålere få enten uendret kvote eller tillegg/fratrekk innenfor +/- 500 hl. 33 trålere vil få tillegg/fratrekk på fra 500-1.000 hl, mens 17 trålere får tillegg/fratrekk på over 1.000 hl.

Flere av de største avvikene i de to alternativene er antakelig mer uttrykk for urimeligheter/feilplasseringer i det "gamle" kvotesystemet enn i de foreslåtte kvotesystem basert på "lengste lengde".

— — — — —

Dette diskusjonsutkastet har vært til høring i Norges Fiskarlag. Et standpunkt til saken vil foreligge før Reguleringsutvalget.

Det er to alternativer til fordeling av trålkvotene.

Et system basert på det utsendte diskusjonsutkast, med fartøyskvoter basert på fartøyets lengste lengde.

Tilsvarende kvotesystem som for tidligere reguleringer av vinterloddefisket, med fartøyskvoter basert på største leverte fangst av lodde, øyepål eller tobis i et av årene 1982-84.

Alternativ A:

Den totale trålkvote på 0,64 mill. hl fordeles etter følgende fordelingsmønster:

Regneeksempel:	<u>Fartøyets lengste lengde</u>	<u>Fartøyskvote 1985</u>
	Under 21 m	4000 hl
	21,0 - 22,9 m	4400 hl
	23,0 - 24,9 m	4800 hl
	25,0 - 26,9 m	5200 hl
	27,0 - 28,9 m	5600 hl
	29,0 - 30,9 m	6200 hl
	31,0 - 32,9 m	6400 hl
	33,0 - 34,9 m	6800 hl
	35,0 - 36,9 m	7200 hl

Over 37,0 m

7600 hl

Alternativ_B:

Regneeksempel:

<u>Største_leverte_fangst</u>	<u>Fartøykvote_1985</u>	<u>Fartøykvote_1984</u>
Under 1000 hl	4000 hl	4500 hl
1000 - 1499 hl	4900 hl	5500 hl
1500 - 1999 hl	5800 hl	6500 hl
2000 - 2499 hl	6700 hl	7500 hl
Over 2500 hl	7600 hl	8500 hl

Regneeksemplene er basert på en deltakelse på ca. 135 trålere. Da deltakelsen har variert sterkt de siste år, den var henholdsvis 126, 172 og 157 i årene 1982, 1983 og 1984 (inklusive frysetrålere), blir fartøykvotene ikke endelige før en har bedre oversikt over påmelding til fisket.

Startdato - siste frist for utseiling.

P.g.a. avtakende fettprosent er det økonomisk tilrådelig å starte fisket for mel/olje så tidlig som mulig. Fiskeridirektøren vil antyde åpning ca. 10. januar.

Som siste startdato vil en foreslå mandag 4. mars. Den sistnevnte

dato er viktig for å kunne refordere evt. udisponerte kvanta dersom deltakelsen blir mindre enn anslagene ved kvoteutregningen. Ved spesielle forhold (f.eks. forsinket verkstedopphold) kan Fiskeridirektøren dispensere fra denne dato.

Utnytting av faktisk lasteevne.

Som for sommerloddefisket 1984 vil Fiskeridirektøren foreslå at lastekapasitet kan utnyttes fullt ut på alle turer.

Overføring av kvoter ved havari o.l.

Fiskeridirektøren vil som tidligere år foreslå at det gis adgang til overføring av fartøyskvoter (rest) i havaritilfeller o.l. Regelen må som tidligere praktiseres strengt.

Påmeldingsfrist.

Påmeldingsfrist settes til torsdag 27.12. både for notfartøy og trålere.

Deltakelseskriterium - ringnot under konsesjonsgrensen.

Ringnotfartøy under konsesjonsgrensen hadde som kriterium for deltakelse i 1984 at de hadde deltatt i minst et av årene 1981-83.

Deltakelsen har vært slik de siste tre år:

	1982	1983	1984
Antall fartøy:	19	32	21

Det er totalt 34 fartøy som har deltatt i minst et av disse tre årene. Styret i Notfiskarsamskipnaden har i styremøte 13.-14.11. krevd at dette kriterium for deltakelse innskjerpes til å gjelde et av de to siste årene. Det er imidlertid bare et av de 34 fartøyene som da vil bli utelukket.

Fiskeridirektøren vil likevel foreslå at denne innskjerping foretas. Dette betyr at deltakelse i 1985 forutsetter deltakelse i minst et av årene 1983 og 1984.

Omregningsfaktorer.

Ved konsumproduksjon for sjølproduserende fartøy blir følgende omregningsfaktorer anvendt ved avregning på fartøykvoten:

Lodderogn: 1 tonn rogn = 78,14 hl
Rognlodde: 1 tonn rognlodde = 20,62 hl.

Levering av fakslodde og kapp fra konsumproduksjon blir ikke avregnet på fartøykvoten. Summen av alle leverte produkter (mel/olje, konsum, fôr, faks, kapp etc.) må likevel ikke overstige

fartøyets kvote.

Forbud mot dumping.

I vinterloddefisket 1984 fikk Fiskeridirektøren opplysninger om at det forekom tilfeller av dumping av lodde.

Fiskeridirektøren finner det nødvendig å foreslå at det inntas i forskriftene bestemmelser som forbyr dumping.

Forbud mot samfiske.

Når det gjelder reglene om samfiske, vil en for sesongen 85 foreslå at forbudet fra i fjor opprettholdes."

Viggo Jan Olsen konstaterte at det var enighet i Reguleringsutvalget om Fiskeridirektørens forslag til fordeling mellom trålfartøy og snurpere - der trålfartøy var gitt 9,6% - dvs. samme som siste år.

Når det gjaldt kvoten for snurpere med konsesjon viste han til saksdokumentene side 2. Fordelingsnøkkelen var her den samme som i 1980-82 og 1984. Det var enighet i Reguleringsutvalget om Fiskeridirektørens forslag til fordelingsnøkkel for denne fartøygruppe.

Når det gjaldt snurpere uten konsesjon hadde Fiskeridirektøren foreslått å avsette 2%.

Bakkevik spurte om en kunne opprettholde kriterier for deltakelse uten at det var fastsatt gruppekvote.

Borthen svarte at bakgrunnen for Fiskeridirektørens forslag var at det burde være en viss forskjell på kvotene for fartøy med og uten konsesjon.

Wåge sa at det ikke var noen juridisk nødvendighet å operere med en gruppekvote for å regulere deltakelsen.

Leine uttalte at han var forbauset over at Bakkevik reiste dette spørsmålet nå. Saken hadde vært drøftet i Norges Fiskarlag.

Bakkevik svarte at han bare ønsket å få klarhet i dette spørsmål,

og presiserte at han naturligvis sto på Norges Fiskarlags vedtak.

Viggo_Jan_Olsen konstaterte at det var enighet i Reguleringsutvalget om at 2% skulle avsettes til fartøy uten ringnotkonsesjon.

Videre at det var enighet om en fordelingsnøkkel som for snurpere med konsesjon.

Viggo_Jan_olsen foreslo at en skulle utsette behandlingen av trålerne inntil videre.

Det var ingen merknader til dette.

Viggo_Jan_Olsen viste til at en hadde foreslått startdato satt til 10. januar og siste utseilingsdato til 4. mars 1984.

Det var enighet i Reguleringsutvalget om dette.

Bakkevik spurte om det i tilfelle ville bli refordeling innen den enkelte gruppe.

Borthen bekreftet dette.

Viggo_Jan_Olsen viste til at en hadde foreslått full utnyttelse av den faktiske lastekapasitet på alle turene.

Der var enighet i Reguleringsutvalget om å følge dette prinsipp.

Viggo Jan Olsen viste videre til at en hadde foreslått å beholde adgangen til overføring av kvoter ved havari o.l.

Leine spurte om ikke disse båtende burde få samme adgang som trålerne i flerbåtsrederiene til at en båt kunne ta flere kvoter

Han presiserte imidlertid at han bare ønsaket å lufte tanken,- det var ikke ment som noe forslag.

Bjørkelund mente ideen til Leine var for lite gjennomtenkt.

Viggo Jan Olsen viste til at påmeldingsfristen både for not og trål var foreslått satt til 27.12.84.

Det var enighet i Reguleringsutvalget om dette.

Viggo Jan Olsen viste til at de foreslåtte deltakelseskriteriene for ringnotfartøy under konsesjonsgrensen var at en måtte ha deltatt i minst ett av årene 1983-84.

Det var enighet om dette i Reguleringsutvalget.

Når det gjaldt samfiske,- hadde en også for sesongen 1985 foreslått å opprettholde forbudet fra 1984.

Det var enighet om dette i Reguleringsutvalget.

Bakkevik ba om en definisjon av samfiske.

Borthen svarte at det betød at en ikke hadde lov å bruke to kvoter på ett fartøy.

Viggo_Jan_Olsen tilføyet at det vel kunne tenkes flere varianter.

Bakkevik sa at når det gjaldt industritrålernes deltakelse i vinterloddefisket - så hadde de bedt om at det ble forskriftsfestet at det at uteblivelse fra deltakelse i ett år ikke skulle ødelegge deres rett til å fiske i senere år.

Han kunne tenke seg samme "garanti" i loddefisket som i fisket etter norsk vårgytende sild. Dette for ikke å tvinge fartøy til å delta på små ulønnsomme kvoter. Han mente det burde stå i forskriftene for loddefisket i 1985 at uteblivelse fra deltakelse i 1985 ikke skulle få konsekvenser for retten til deltakelse i 1986.

Gullestad ga uttrykk for en viss tvil med hensyn til om dette gikk an- han viste da til konsesjonslovgivningen.

Wåge sa at så vidt han kunne se var det bare for ringnotfartøy under konsesjonsgrensen at en hadde foreslått som vilkår for deltakelse at vedkommende skulle ha deltatt i ett av de to siste år. Han mente det kunne være vanskelig ut fra reguleringsbestemmelsene å garantere trålerne noe for neste år,- men det var neppe aktuelt her da en ikke hadde stilt et slikt deltaker vilkår for trålerne. Han viste til at det var begrenset hva en rent juridisk

kunne garantere båtene for 1986.

Bakkevik uttalte at han ikke kunne se at noen ville bli skadelidende ved hans forslag. En måtte i tilfelle se på selve industritråltillatelsene dersom jussen var en begrensning her. Han pekte på at dette hadde med lønnsomhet i fisket å gjøre.

Leine sa at han var enig med Bakkevik. En burde imidlertid ta opp saken som en faglagsak.

Viggo_Jan_Olsen var enig med Leine i at dette måtte være rette veien å gå.

Bakkevik henstilte til Fiskeridirektøren om å se på denne problematikken,- da i relasjon til deltakelseskravet ved konsesjon.

Viggo_Jan_Olsen viste til Fiskeridirektørens forslag om at summen av alle leverte produkt ikke skal overstige fartøyets kvote (dvs. alt skal inkluderes; faks, kapp, etc.).

Det var enighet i Reguleringsutvalget om dette.

Viggo_Jan_Olsen gikk så tilbake til å behandle spørsmålet om trålerne.

Han viste her til at det forelå to muligheter,- enten å relatere kvoten til lastekapasiteten eller til lengste lengde.

Han ga uttrykk for at en egentlig hadde ønsket et system etter lengste lengde, men forslaget hadde møtt så vidt mye motbør at han ikke ønsket å presse denne saken mer.

Leine sa at Norges Fiskarlag var interessert i å drøfte dette, - men at de ville ha litt lengre tid til å behandle saken i organisasjonen.

Viggo_Jan_Olsen foreslo derfor at en opprettholdt samme system for 1985 som i 1984.

Bakkevik spurte om Sør-Norges Trålerlags forslag kunne brukes.

Viggo_Jan_Olsen sa at han hadde oppfattet Sør Norges Trålerlags forslag mer som en mellomting, - og han mente derfor at en ikke burde foreta en slik endring før en hadde fått en skikkelig gjennomdrøfting av spørsmålet. Ellers kunne en risikere at en måtte endre igjen året etter.

Leine ga uttrykk for at det skulle være i orden å benytte den "gamle" ordningen også i 1985.

Viggo_Jan_Olsen sa at dette også var Fiskeridirektørens oppfatning.

Borthen opplyste at Sør-Norges Trålerlags forslag var en ordning med 250 tonns trinn fra 1000 tonn og oppover.

Bakkevik kunne opplyse at det hadde vært mye "støy" da Fiskeridirektørens forslag om å relatere kvoten til lengste lengde var blitt kjent. Han viste til at en slik ordning innebar at de nye, korte, breie, båtene da ville komme dårligere ut enn de gamle lange, tynne båtene. Han mente ellers at en måtte bygge inn i systemet at lastekapasitet var det samme som lovlig last. Og at det innen en viss periode måtte være dokumentert hva som var båtens bæreevne.

Ellers var han enig i at det kunne være best å vente et år med endringen.

Viggo_Jan_Olsen konstaterte at det var enighet i Reguleringsutvalget om å beholde den gamle ordningen ennå ett år.

Viggo_Jan_Olsen viste deretter til at Fiskeridirektøren hadde foreslått samme gruppefordeling på trålerne som i fjor.

Det var enighet i Reguleringsutvalget om dette.

LWP/BSH

SAK 15/B.

HAVBRISLINGFISKET.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende utredning:

"Norske fartøy kan i år fiske 25.000 tonn brisling i EF-sonen i Nordsjøen. Dette er 15.000 tonn mindre enn i 1983.

Noregs Sildesalslag opplyser at pr. 30.10.1984 var det fisket i alt 71.634 hl.

Det er som kjent ennå ikke kommet i stand avtale mellom Norge og EF for 1985, men under forhandlingene har Norge bedt om en kvote på 20.000 tonn. På bakgrunn av årets fiske kan en ikke se at det er behov for omlegging av reguleringsformen kommende sesong.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres som i inneværende år. Turkvoter fastsettes dersom behovet tilsier det."

Det var enighet i Reguleringsutvalget om Fiskeridirektørens forslag.

SAK 15/C.

MAKRELL VEST AV 4 GR. V.L.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende utredning:

"Noreg hadde ein kvote på 29.000 tonn makrell i EF-sona nord for 62⁰ N og i ICES statistikkområde VIa nord for 56⁰30'N , og VII d, e, f, h, i 1984.

Det var i byrjinga av året tillete fiske 19 000 tonn i områda utanom IIa i EF-sona. Turkvoten vart fastsett til 300 tonn og minst 150 tonn av denne skulle leverast til konsum.

Fisket av dei avsette 10.000 tonn i område IIa vart opna frå 29. juni 1984, men det vart ikkje teke fangstar i dette området.

Den norske fisket vest av 4⁰ v.l. vart stogga 3. november med eit overfiske på omlag 10.000 tonn.

ACFM si tilråding for vestleg makrell for 1985 er 340 000 tonn.

Under føresetnad om at ei avtale med EF kjem i stand og at neste års kvote vert av nokonlunde same storleik som i 1984 vil ein gjera framlegg om ei regulering etter same liner. Det bør difor avsetjast eit kvantum til område IIa i samband med

eventuelt fiske i færøysk sone og norsk sone nord for 62⁰N. Storleiken på nemnde kvantum må m.a. sjåast i samanheng med kvoten i færøysk sone.

For område VIa vil ein gjere framlegg om ei ordning som i 1984 med 300 tonn som turkvote og der minst 150 tonn skal leverast til konsum."

Leine foreslo at en tok opp spørsmålet om denne reguleringen når en drøftet ringnotreguleringen for 2. halvår 1985. Han ønsket ikke at makrellfisket skulle åpnes tidlig på året.

Viggo_Jan_Olsen sa at dersom en ønsket saken utsatt så hadde ikke han noen sterke motforestillinger mot dette.

Lohne spurte om hva som var bakgrunnen for Norges Fiskarlags forslag.

Leine svarte at det var det begrensede avtaket til konsum. Videre at det ville være for få båter til loddtrekning etc. Dessuten hadde en fisket etter nosk værgytende sild ved begynnelsen av året. Han ville ikke risikere et opplegg som førte til at alt gikk til mel og olje.

Han mente at grunnen til at avtaket var dårlig for makrell på den tiden, var at mottaksapparatet var innstilt på sild.

Viggo_Jan_Olsen aksepterte at saken ble utsatt.

REGULERING AV FISKE ETTER SEI I 1985**SAK 16/84**

Viggo Jan Olsen viste til de utsendte saksdokumentene til møtet der det var gitt følgende utredning:

"Innledning.

Som kjent ble spørsmålet om regulering av seifisket behandlet på møte i Reguleringsutvalget den 4. juni i år. Formålet var dengang å fastsette reguleringer for inneværende år. Imidlertid ble det enighet om å utsette en regulering av seifisket til 1985. Bakgrunnen var at organisasjonene skulle få anledning til å foreta en grundigere vurdering av spørsmålet, og saken ble i sommer oversendt Norges Fiskarlag som igjen har kontaktet sine lokalforeninger og organisasjoner tilsluttet fiskarlaget.

2. Gjeldende reguleringer.

For oversiktens skyld skal en si noen ord om de reguleringer som gjelder i dag. Dette er reguleringer som bare til en viss grad er med på å bevare bestanden. De viktigste tiltak er minstemålsbestemmelser, dybdegrense for seinøter og maskeviddebestemmelser for trål. Når det gjelder minstemålsbestemmelsene er disse ulik for forskjellige deler av landet. Bestemmelsene som gjelder idag er grovt sett følgende:

- 40 cm i området nord for Lofotodden
- 37 " " " mellom Lofotodden og 65°30'n.br.
- 35 " " " " 65°30' n.br. og 62° n.br.
- 32 " " " " 62° n.br. og Lindesnes
- 30 " " Skagerrak

Som nevnt er det innført begrensninger i dybden på seinøter. Det medfører at det ved fiske med not etter sei er forbudt å bruke not med større dybde enn 85 favner (160 m).

I likhet med minstemålsbestemmelsene er reglene for tillatt maskevidde i trål ulik avhengig av hvor fisket finner sted. Gjeldende bestemmelser er følgende:

- 135 mm nord for 64⁰ n.br.
- 100 mm mellom 64⁰ n.br. og 62⁰ n.br.
- 90 mm mellom 62⁰ n.br. og Lindesnes.
- 80 mm i Skagerrak.

3. Generelle regulerings tiltak.

Når det gjelder minstemålsbestemmelsene er disse fastsatt av Fiskeridepartementet i forskrifter av 28.12.82. Fastsettelsen var et resultat av de vurderinger som det såkalte "seiutvalget" ga i sin rapport. Det ble da forutsatt at minstemålsbestemmelsene foreløpig burde gjelde i en prøveperiode på 3 år. Ut fra denne forutsetningen er det således ikke grunnlag for å endre disse bestemmelsene allerede nå. Fra et biologisk synspunkt vil det likevel være en fordel med et generelt minstemål på 40 cm. Imidlertid ble det fra "seiutvalget" påpekt at seinotfiske i vinterhalvåret i områder med et minstemål på 32 cm er svært urasjonelt. Dette har sammenheng med at seien generelt sett er magrest på denne tiden av året. Utvalget tilrådet derfor at det ble innført en minste gjennomsnittsvekt på 300 g i området sør for 62⁰ n.br. i tillegg til minstemålet på 32 cm. Da minstemålsbestemmelsene ble innført var det ikke hjemmel for en slik regulering. Situasjonen er nå endret ved ikrafttredelsen av den nye saltvannsfiskerilov, jfr. § 4, bokstav c. Fiskeridirektøren vil foreslå at "seiutvalget"s tilrådning gjennomføres.

I forhold til maskeviddebestemmelsene bør det være en målsetting at maskevidden trappes opp både i Nordsjøen og mellom 62⁰ og 64⁰ n.br. EF-landene praktiserer i dag en maskevidde på 80 mm i Nordsjøen. Det har vist seg vanskelig å få til en utvidelse av maskevidden i EF-sonen i Nordsjøen. EF har nå utsatt en vurdering av spørsmålet til 1987. Det vil derfor være hensiktsmessig å gjennomføre en økning i norsk sone, i første omgang til 100 mm. Mellom 62⁰ og 64⁰ n.br. kan det være aktuelt med økning til 110 mm.

4. Biologi.

De reguleringer som allerede er nevnt har ikke vært tiltak som har begrenset beskatningen av sei tilfredsstillende. Senere bestandsanalyser og prognoser for seifisket har aktualisert spørsmålet om direkte kvantumsbesparende tiltak i dette fisket. Situasjonen er forskjellig for den sørlige og nordlige bestand.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har i brev av 20.11.84 til Fiskeridirektøren skrevet slik:

"Sei_nord_for_62⁰_N

Seibestanden nord for 62⁰ N har gått meget sterkt tilbake i løpet av de siste 10 årene. Gytebestanden som i 1970 - 1973 var på over 500.000 tonn er i 1984 beregnet til 140.000 tonn og med uendret beskatning vil nivået for første gang komme under 100.000 tonn i 1986.

Det er usikkert i hvilken grad nedgangen i gytebestanden har hatt negativ innvirkning på rekrutteringen. Av de årsklassene som er produsert etter at gytebestanden sank til under 200.000 tonn i 1977, er det bare 1978-årsklassen som påviselig har vært tallrik og gjennomsnittlig tallrikhet for årsklassene 1977 - 1981 er bare ca. 2/3 av langtidsgjennomsnittet. Det kan imidlertid ikke utelukkes at miljøforhold kan ha påvirket rekrutteringen i denne perioden og det ser ut som om årsklassene 1982 - 1984 kan være noe mer tallrike.

Beskatningen totalt sett synes å ha forandret seg lite etter at den økonomiske sonen ble opprettet. Nedgangen i utenlandsk fiske har stort sett blitt oppveiet av økning i norsk trålfiske. ICES har anbefalt at fiskedødeligheten snarest mulig reduseres fra det nåværende nivå (0,55) til F max (0,30). Dette innebærer nesten en halvering av fangsttinningsraten og tilsvarer i 1985 et utbytte på 85.000 tonn mens forventet utbytte med uendret beskatning er 137.000 tonn.

På lang sikt vil en reduksjon i beskatningen til F_{max} øke utbyttet med ca. 7% (ca. 10.000). Det er imidlertid av langt større betydning at gytebestanden vil bli nesten firedoblet og dermed vil komme opp imot sitt tidligere nivå

Beskatningen av seien nord for $62^{\circ}N$ er sterkt konsentrert om umoden fisk. I 1983 utgjorde umoden sei ca 90% av det totale antall som ble fisket. En forskyvning av beskatningen mot eldre fisk vil derfor etterhvert gi en økning i gytebestanden, forutsatt at beskatningen totalt sett ikke øker. Det vil dessuten kunne gi et betydelig større langtidsutbytte enn det er mulig å oppnå med det nåværende beskatningsmønsteret.

Utviklingen i seibestanden nord for $62^{\circ}N$ de siste årene gir grunn til bekymring. Selv om det er usikkerheter i bestandsanalysene så er det klart at det har vært en drastisk reduksjon av gytebestanden og at bestanden for tiden er preget av en rekke svake årsklasser. Dersom det nåværende beskatningsmønster og -nivå opprettholdes vil gytebestanden ikke kunne bli stort over 100.000 tonn selv med normal rekruttering. Et fortsatt uregulert seifiske i den situasjonen vil lett kunne bringe gytebestanden ned på et nivå som vil føre til nedgang i rekrutteringen, hvis dette nivået da ikke allerede er nådd.

Sei i Nordsjøen

I Nordsjøen ble gytebestanden av sei omtrent halvert fra 1973 til 1978, men viser nå en sterkt økende tendens. Bestandsnedgangen skyldes delvis høy beskatning på mesteparten av 1970-tallet og delvis at årsklassene 1974 - 1977 var svake. Beskatningen er nå kommet ned mot F_{max} og kombinert med økningen i rekrutteringen har dette ført til at bestanden er i klar vekst. Det utbyttet som tilsvarer F_{max} i 1985, 191.000 tonn, representerer en økning på ca. 30.000 tonn i forhold til 1983. Dersom beskatningen ikke økes bør seifisket i Nordsjøen etterhvert kunne gi et gjennomsnittlig årlig utbytte på noe over 200.000 tonn".

Havforsker Tore Jakobsen har i tidsskriftet Mea nr. 10/84 skrevet en artikkel om bestandsutviklingen og nødvendigheten av reguleringer i seifisket. For å komplettere bildet av ovenstående vurderinger vil det være hensiktsmessig å referere deler av denne artikkelen. Om bakgrunnen for kvoteanbefalinger er det skrevet følgende:

"I kvoteanbefalingene fra ICES er det som regel tatt hensyn til flere ting. Tyngst veier hensynet til bestandens framtid, dvs. at grunnlaget for en brukbar rekruttering må være til stede, og dette forutsetter at gytebestanden holdes på et forsvarlig nivå. Dersom denne forutsetningen er oppfylt, blir anbefalingene vanligvis basert på at beskatningen bør ligge på det nivået som gir størst mulig langtidsutbytte og dette har hittil vært utgangspunktet for de anbefalte seikvotene. Vanligvis innebærer dette en reduksjon i beskatningen.

Hvilket beskatningsnivå som gir størst langtidsutbytte er avhengig av flere forhold blant annet den naturlige dødeligheten, fiskens vekst og beskatningsmønsteret. Med beskatningsmønster menes hvordan beskatningen fordeler seg på aldersgruppene av fisk. I hovedsak er det slik at øket beskatning av ungfisk fører til at det totale beskatningsnivået må senkes for å gi maksimalt langtidsutbytte og det fører også til at dette langtidsutbyttet blir lavere.

Grunnen til at det er slik er at fiskens vekst i de første leveårene er så hurtig at det mer enn oppveier den naturlige dødeligheten. En forskyvning av beskatningen mot yngre fisk vil også gi en lavere gytebestand på lenger sikt. I seibestanden nord for 62°N er beskatningen av ungfisk forholdsvis høy og dette er bakgrunnen for at ICES har anbefalt en reduksjon i beskatningen av ungfisken, noe som nødvendigvis i første rekke vil få konsekvenser for notfisket.

Senkning av beskatningen til det nivå som gir maksimalt langtidsutbytte vil som regel også sikre at gytebestanden holdes forholdsvis høyt. Det vil også gi høyere fangstrater og fisken i

fangstene vil gjennomgående bli større. Dessverre er det slik at en senkning av beskatningen vil kunne ramme enkelte grupper av fiskere hardere enn andre, ICES anbefaler dessuten ofte reguleringstiltak som angår spesielle redskapsgrupper, f.eks. utvidelse av maskevidden i trål.

I mange tilfeller kan de anbefalte reguleringene føre til at fiskere fra enkelte nasjoner blir mer skadelidende enn andre. Dette er forhold som ICES ikke kan ta hensyn til i sine anbefalinger dersom organisasjonen skal fungere som en nøytral rådgivningsinstans. Av samme grunn kan ICES ikke ta hensyn til interne norske forhold når det anbefales reguleringer i seifisket. Det må understrekes at ICES ikke har noen utøvende makt og bare fungerer som rådgivningsorgan for de myndighetene som har ansvaret for forvaltningen av fiskeressursene i det nordøstlige Atlanterhav."

I forbindelse med drøftinger om regulering av seifisket blir det ofte stilt spørsmål om det er to bestander av sei i norske farvann. I nevnte artikkel heter det følgende:

"Det finnes ingen helt klar definisjon av hva som er en fiskebestand. I praktisk talt alle de bestandene som er gjenstand for reguleringer finner det sted en utveksling av individer med andre bestander. I mange tilfeller er utvekslingen så liten at den ikke har noen praktisk betydning.

Hos seien er det en forholdsvis stor utveksling mellom Nordsjøen og området nord for $62^{\circ}N$, men det finnes andre fiskebestander der utvekslingen er av større betydning. I hovedsak utgjør seien nord og sør for $62^{\circ}N$ to adskilte biologiske systemer. Utvekslingen skjer først og fremst i form av vandring av 2-4 år gammel sei fra Møre/Trøndelag til Nordsjøen. På grunnlag av merkeforsøk er dette beregnet å utgjøre omkring 10% av hver årsklasse nord for $62^{\circ}N$. Endel av den seien som kommer nordfra for å gyte vil også vandre til Nordsjøen. Det har hittil ikke vært mulig å tallfeste omfanget av denne vandringen, men dette dreier seg etter alt å dømme om en forholdsvis liten del av gytebestanden. Det finner

også sted litt vandring nordover fra Nordsjøen, både av ungfisk og gytefisk. Utvekslingen mellom bestandene har vært behandlet i arbeidsgruppen i ICES som fant at den var av liten betydning for bestandsanalyse og kvoteanbefalinger.

Totalt sett representerer $62^{\circ}N$ den mest naturlige grense mellom bestandene og det er derfor ikke aktuelt å flytte den. Det eneste alternativet er da å behandle seien i Nordsjøen og på norskekysten nord for $62^{\circ}N$ som en bestand. Dette ville medføre at også seien nord for $62^{\circ}N$ ble felles med EF som utvilsomt ville kreve større kvoteandel på historisk grunnlag."

Videre stilles det ofte spørsmål om kjennskaper til bestanden er så god at det er et forsvarlig grunnlag å gjennomføre reguleringer på. Dette er også berørt i samme artikkel og det er skrevet slik:

"Det er ingen grunn til å legge skjul på at det er tildels betydelig usikkerhet i bestandsberegningene når det gjelder sei og dette må det selvsagt tas hensyn til når regulering av fisket vurderes. Usikkerheten i bestandsberegningene knytter seg til flere ting. Det er ganske stor usikkerhet når det gjelder den nåværende bestandsstørrelsen nord for $62^{\circ}N$. De siste årene har det vært en tendens til å overvurdere bestanden og dette kan fortsatt være tilfelle.

Det som er sikkert er at gytebestanden er blitt sterkt redusert de siste 10 år og det er overveiende sannsynlig at den aldri tidligere har vært så liten. Dette betyr at bestanden er i nærheten av et nivå der det er fare for svikt i rekrutteringen på grunn av for lav gytebestand. For seien i Nordsjøen er det også usikkerhet når det gjelder bestandsstørrelsen, men gytebestanden er ikke så sterkt redusert som nord for $62^{\circ}N$ og er økende. Det er derfor ingen grunn til å vente rekrutteringssvikt for denne bestanden de nærmeste årene.

Det knytter seg også en viss usikkerhet til beskatningsnivået. I Nordsjøen er det ikke usannsynlig at beskatningen er undervurdert

og dermed ligger høyere enn det nivået som gir maksimalt langtidsutbytte. Nord for 62° N er det klart at beskatningen er for høy selv om det er usikkert hvor mye for høy den er.

Når det gjelder beskatningsmønstret er sikkerheten betydelig større. Det er helt klart at fiske på 2-4 år gammel småsei er urasjonelt når det gjelder langtidsutbyttet av sei og det er også dette fisket som gjør størst innhogg i den framtidige gytebestand. Dette betyr at spesielt nord for 62° N er beskatningsmønsteret biologisk sett lite rasjonelt.

Det er svært vanlig at usikkerhet i havforskernes bestandsberegninger blir trukket fram i regulerings spørsmål, og argumentet er nesten alltid at på grunn av denne usikkerheten er det ikke så farlig om kvoten settes litt høyere enn det forskerne har anbefalt. En mer forsvarlig argumentasjon ville være det motsatte, spesielt for bestander som er sterkt beskattet. Usikkerheten gjelder begge veier og konsekvensene av en overbeskatning er så alvorlige at det burde tilsi stor forsiktighet."

5. Fangststatistikk og fangstprognoser.

Kildene for statistikken som presenteres i dette punkt er slutt-seddeldataene fra salgslagene og Fiskeridirektoratets egen trålstatistikk. Fangstmengden er gitt ut fra hvilke havområder de er tatt i.

5.1. Seifisket sør for 62°N.Tabell 5.1.

ICES-OMRÅDE IIIa OG IV. Norske seifangster i tusen tonn rund vekt.

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983 1)	1984 2)
Not	10,2	14,6	10,6	15,5	16,8	13,7	14	13
Garn	4,6	6,4	8,5	18,1	22,7	15,3	9	8
Trål	5,3	4,4	7,3	16,0	23,4	47,6	54	58
Annet	1,0	1,1	1,1	1,3	2,2	1,0	1	1
Sum	21,1	26,5	27,5	50,9	65,1	77,6	78	80

1) Foreløpige tall 2) Prognose pr. 15. november 1984.

Tabellen viser utviklingen i fangstene av sei i Nordsjøen og Skagerrak fordelt etter redskapstype. Notkvantumet har i perioden svinget mellom 10 og 17 tusen tonn med et gjennomsnitt på ca. 13,5 tusen tonn. Garn viser også en bølgebevegelse med topp i 1981. Bestandsituasjonen tilsier en viss oppgang i garnfangstene av sei i de nærmeste årene uten at det er mulig å tallfeste det i dag.

Trålfangstene viser en sterk oppgang i 1980-årene. Særlig sterk er oppgangen fra 1981 til -82. Økningen i trålnes seifiske i Nordsjøen har sammenheng med kvotereguleringen av torskefisket i Nord-Norge. Tabell 5.2. viser hvordan ekspansjonen i trålfisket fordeler seg på ulike grupper. For 1984 er trålstatistikken ennå for usikker til å foreta en slik oppsplitting men deltakelsen tyder ikke på vesentlige endringer i forhold til 1983-fordelingen.

Tabell 5.2. Trålernes fangster av sei i Nordsjøen og Skagerrak.
Tusen tonn rund vekt.

	1980	1981	1982	1983 ¹⁾	Gj.sn. 1980-82	Relativ fordeling	
						1980-82	1983 ¹⁾
Småtrålere under 250 BRT	3,1	1,9	5,0	5	3,3	11,4%	9,3%
Ferskfisktr. 250 BRT og over	4,8	9,3	19,4	20	11,2	38,6%	37,0%
Saltfisktrålere	3,1	4,4	6,5	11	4,7	16,2%	20,4%
Fabrikktrålere	5,0	7,8	16,7	18	9,8	33,8%	33,3%
Sum trålere	16,0	23,4	47,6	54	29,0	100,0%	100,0%

1) Foreløpige tall.

De siste årene har seibestanden i Nordsjøen vært god. De norske fangstene har ligget under Norges seikvote. For 1985 forventes Norge å få en kvote på 100.000 tonn sei i Nordsjøen.

5.2. Seifisket nord for 62°N.

5.2.1. Generelt.

Tabellen under viser hvordan seifangstene i nord er fordelt etter fangstredskap. Under "annet" er jukset redskapet med størst fangst.

Tabell 5.3.

ICES-OMRÅDE I OG II. Norske seifangster i tusen tonn rund vekt.

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983 1)	1984 2)
Not	75,2	51,6	69,9	53,5	56,6	72,0	54	42
Garn	19,3	23,2	17,8	18,2	23,2	16,4	20	21
Trål	26,4	24,0	28,2	39,2	62,9	51,0	58	74
Annet	12,7	13,4	15,6	15,1	14,1	15,3	15	13
Sum	133,6	112,2	131,5	126,0	156,8	154,7	147	150

1) Foreløpige tall. 2) Prognose pr. 15. november 1984.

I tillegg kommer fangst av utenlandske fartøyer som de senere år har utgjort under 10.000 tonn.

Fra 1981 har den norske totalfangst av sei stabilisert seg omkring 150.000 tonn. Dette ligger imidlertid betydelig over de anbefalte totalkvoter fra ICES og gapet har bare økt. For 1984 var det anbefalt en TAC på 103.000 tonn hvorav 7.000 tonn avsatt til andre nasjoner. Beregnet fangst med samme fiskedødelighet som i 1983 var 126.000 tonn mens resultatet i 1984 ser ut til å bli 150.000 tonn. Når totalkvantumet blir større, skyldes dette at trålinnsatsen har økt i forhold til 1983.

Havforskerne har anbefalt at fangstinnsatsen trappes ned mot F max som i 1985 vil gi en TAC på 85.000 tonn sei. For å oppnå dette må en redusere fiskedødeligheten ned mot F max og det er anbefalt en gradvis nedtrapping over flere år.

Som grunnlag for vurderinger omkring reguleringstiltak presenteres i det følgende en del statistikk omkring det norske seifisket nord for 62°N br.

5.2.2. Seinotfisket.Tabell 5.4. Sei nord for 62⁰ N br.

Seinotflåten fordelt etter fangstens størrelse.

Fangst- kvantum grupper (tonn)	1982			1983		
	Antall farkoster	Total fangstmengde (tonn)	Fangst pr. farkost (tonn)	Antall farkoster	Total fangstmengde (tonn)	Fangst pr. farkost (tonn)
0-199,9	259	11261	43,5	223	11688	52,4
200-399,9	49	14127	288,3	54	15482	286,7
400-599,9	30	14940	498,0	20	9878	493,9
600-799,9	16	11151	696,9	6	4096	682,7
800-999,9	10	8868	886,8	4	3319	829,8
1000 og over	9	10766	1196,2	7	9338	1334,0
Sum	373	71113	190,7	314	53797	171,3
Uoppgitt	..	451	..	..	343	..
Total kvant.	..	71564	..	..	54140	..

Fangstnedgangen på 24,3% fra 1982 til 1983 kan forklares ut fra nedgang i deltakelsen og endring i fangstforhold. Tabell 5.5. viser endringene for fartøygrupper etter størrelse.

Tabell 5.5.

Sei nord for 62⁰ N br. Seinothflåten fordelt etter fartøystørrelse.

Fartøygruppe etter størrelse i meter	1982			1983		
	Antall farkoster	Total fangstmengde (tonn)	Fangst pr. farkost (tonn)	Antall farkoster	Total fangstmengde (tonn)	Fangst pr. farkost (tonn)
0-12,9m	163	4596	28,2	112	3226	28,8
13,0-16,9m	51	5960	116,9	53	4922	92,9
17,0-20,9m	87	28139	323,4	83	19431	234,1
21,0-24,9m	50	23116	462,3	54	20694	383,2
25,0 og over	22	9302	422,8	12	5524	460,3
Sum	373	71113	190,7	314	53797	171,3

Denne tabellen viser et noe mer nyansert bilde av endringene fra 1982 til -83. Nedgangen i deltakelsen har skjedd i gruppen av de minste og de største farkostene, mens fangsten pr. fartøy i disse gruppene har holdt seg oppe på samme nivå i de to årene. For midtgruppene som representerer de største fangstkvanta, har imidlertid ikke deltakelsen endret seg vesentlig, mens derimot gjennomsnittsfangsten har gått kraftig ned.

Dette tyder på at bestandssituasjonen må være den vesentligste årsak til nedgangen i seinotfisket fra 1982 til -83.

For 1984 har en ennå ikke en tilsvarende nedbrytning av totalfangsten. En antar imidlertid at den fortsatte nedgangen i notkvantumet i 1984 skyldes bestandsituasjonen.

Bestandsprognosene for 1985 for de årsklasser seinotflåten beskatter er usikre. Disse rett nok usikre prognosene, tyder imidlertid på at

notkvaantumet med uforandret innsats vil ligge på om lag samme totalnivå som i 1984.

5.2.3. Trålfisket etter sei.

Også i nord har trålfisket etter sei økt de siste årene, vesentlig på grunn av trålernes behov for alternativt fiske under begrensningene i torskefisket.

Tabell 5.6. Trålernes fangster av sei nord for 62⁰N br. Tusen tonn rund vekt.

	1980	1981	1982	1983 ¹⁾	Gj.sn. 1980-82	Relativ fordeling	
						1980-82	1983 ¹⁾
Småtrålere under 250 BRT	10,9	15,6	9,9	8	12,1	23,7%	13,8%
Ferskfisktr. 250 BRT og over	17,1	31,1	32,0	36	26,7	52,4%	62,1%
Saltfisktrålere	4,5	5,4	4,0	6	4,6	9,0%	10,3%
Fabrikktrålere	6,7	10,8	5,1	8	7,5	14,7%	13,8%
Sum trålere	39,2	62,9	51,0	58	51,0	99,8%	100,0%

1) Foreløpige tall.

Ferskfisktrålerne representerer den største økningen og utgjør om lag 60% av trålfanget sei nord for 62⁰N. Nedgangen i 1982 skyldes nedgang i fangstene fra salt- og fabrikktrålerflåten og fra småtrålerne. Salt- og fabrikktrålerne økte nettopp i 1982 sitt engasjement i Nordsjøen, slik at dette kan bidra til å forklare nedgangen for denne del av flåten.

Småtrålerflåten omfatter de såkalte skalleseitrålerne på Mørkysten som driver seitråling i store deler av året, ofte hele året gjennom. Småtrålergruppen inkluderer også noen småtrålere i Nord-Norge, men disse er redusert kraftig i antall, og driver i liten utstrekning regulært seitrålfiske.

Fangsttallene for denne gruppen i tabell 5.6 viser en del sving-

ninger. Trålstatistikken er mangelfull når det gjelder trålere i denne størrelseskategori. For trålere over 250 BRT er imidlertid trålstatistikken pålitelig. Oppgavene for småtrålerne i tabell 5.6 framkommer derfor residualt ved at en har trukket trålstatistikkenes fangstopp-gaver for trålere over 250 BRT fra sluttseddelsystemets oppgaver over total trålfangst nord for 62⁰N.

Eventuelle unøyaktigheter i sluttseddelsystemets fangstområde-statistikk, vil derfor slå forholdsvis mye ut for en så liten gruppe og kan følgelig være med å forklare noe av de svingningene vi ser i tabellen. Det skyldes likevel å gjøre oppmerksom på at sluttseddelsystemets områdestatistikk er tilpasset de store fabrikk- og saltfisktrålernes fangstdagboksoppgaver.

Tar vi omsyn til denne usikkerheten vil småtrålerne (i all hovedsak skalleseitrålerne) fangstkvantum ligge mellom 10 og 15 tusen tonn på årsbasis.

Det er av interesse å se hvordan seifisket med trål fordeler seg over året i forbindelse med en kvoteregulering av fisket. I tabell 5.7. har en for trålerne over 250 BRT vist hvor mye av seikvantumet som tas før 1. august og hvor mye som tas resten av året. I et vedlegg vises den månedlige fangsten også fordelt etter fangstområde.

Tabell 5.7. Sei nord for 62⁰N br. Fangsten fra trålere på 250 BRT og over. To tidsperioder. Tusen tonn rund vekt.

	1981		1982		1983 ¹⁾	
	Mengde	Z	Mengde	Z	Mengde	Z
Januar-juli	26,5	56	26,5	64	29	58
August-des.	20,8	44	14,6	36	21	42
Året	47,3	100	41,1	100	50	100

1) Foreløpige tall

Fordelingen i de to periodene er relativ stabil for de tre årene. Gjennomsnittet ligger på om lag 60-40 prosent fordeling mellom de to periodene.

Med utgangspunkt i bestandssituasjonen antar en at med samme fangst-innsats som i 1984 vil trålfisket ligge på samme nivå også i 1985, dvs. i overkant av 70.000 tonn.

5.2.4. Andre redskaper.

Statistikken over seifangstene med andre redskaper viser et relativt stabilt nivå siden 1977. Garnfangstene svinger med pluss/minus noen tusen tonn rundt 20.000 tonn pr. år, mens fisket med juksa og andre redskaper til sammen ligger på om lag 15.000 tonn pr. år.

Det er rimelig å anta at dette ikke vil endre seg vesentlig i 1985.

6. Forslag til reguleringer i seifisket 1985.

6.1. Sei sør for 62⁰N.br.

Bestandsituasjonen for sei i Nordsjøen er som nevnt tidligere god og de norske fangstene ligger godt under sin kvoteandel.

Imidlertid medfører notfisket på Veslandet en relativ stor beskatning på gytebestanden. Ut fra det fiskemønster som en kan se i tabell 5.1 er det ikke ønskelig med en ekspansjon i notfisket etter sei for å beskytte ungfisken for der igjennom å øke gytebestanden og langtidsutbyttet av sei i Nordsjøen.

En anbefaler derfor at det settes en totalkvote på 15.000 tonn sei tatt med not for å forhindre ekspansjon i notfisket. Ut fra statistikken skulle dette ikke medføre vesentlige begrensninger i dette fisket med samme innsats som tidligere. Etter at kvoten på 15.000 tonn eventuelt er nådd stoppes notfisket etter sei sør for 62⁰n.br. Seinotfisket blir også regulert ved minstemålbestemmelsene. Dessuten vil det i 1985 bli foreslått innført en minstevekt

for sei i Nordsjøen på 300 gram.

En anbefaler ingen begrensning på garn og annet redskap. Det skulle heller ikke være nødvendig med begrensninger for trålfisket. Med samme fangstinnsats vil trålerne ut fra bestandssituasjonen forventes å fiske om lag samme kvantum som 1984. Imidlertid kan fangstinnsatsen fra trålerne øke på grunn av kvotebegrensninger i nord.

Fiskeridirektøren vil forbeholde seg å følge nøye med i utviklingen av fisket. Dersom garn og trålfisket øker mye i forhold til 1984, kan det bli aktuelt å gripe inn for å regulere trålfisket ved slutten av året.

6.2. Sei nord for 62° N.br.

6.2.1. Generelt om fordeling mellom redskapsgrupper.

Bestandssituasjonen for sei i nord tilsier at en gradvis bør begrense fangstinnsatsen slik at fiskedødeligheten kommer ned på F_{max} . For 1985 tilsvarer F_{max} en seifangst på 85.000 tonn. Som anført tidligere vil bestandssituasjonen medføre at med en fiskeinnsats lik den i 1984, vil fangsten i 1985 ligge om lag på samme nivå som i 1984 dvs. omkring 150.000 tonn. Det må derfor være et mål med reguleringene for 1985 å redusere innsatsen slik at fangstkvantumet går betydelig ned i 1985. Fiskeridirektøren anser det likevel urealistisk å komme ned mot F_{max} allerede i 1985.

Fiskeridirektøren vil ikke anbefale at garn, juksa og andre passive redskaper underlegges kvoteregulering i 1985. Fangstmengden for disse redskapene har siden 1977 ligget rundt 35 tusen tonn pr. år og forventes ikke å øke i 1985.

Tabell 6.1. under viser at gjennomsnittsfangstene for disse redskapsgruppene har vært meget stabile siden 1977.

Tabell 6.1. Gjennomsnittlig fangstmengde i perioder siden 1977 fordelt på redskapstyper. Tusen tonn rund vekt.

	1977-79	1980-82	1983-84 ¹⁾	1980-84 ¹⁾
Not	65,6	60,7	48,0	55,6
Garn	20,1	19,3	20,5	19,8
Trål	26,2	51,0	66,0	57,0
Annet	13,9	14,8	14,0	14,5
Sum	125,8	145,8	148,5	146,9

1) Oppgavene for 1983 er foreløpige og for 1984 er de prognoser pr. 15. november 1984.

Denne stabiliteten finner en ikke for not og trål. Her viser utviklingen en nedgang for not og en økning for trål. Nedgangen for not skyldes hovedsaklig dårligere forekomster av ungsei, mens økningen for trål skyldes en sterk økning i fangsttinningsraten.

ICES har i tillegg til å anbefale en generell reduksjon i fiskeinnsatsen også spesielt pekt på nødvendigheten av reduksjon i beskatningen av ungfisken. Fangstmengden tatt med not i 1984 er imidlertid den laveste på mange år, og det vil være vanskelig å skjære ytterligere ned på notkvantumet.

Oppgangen i totalkvantum skyldes den store økningen i fangstkvan- tumet tatt med trål. Det er derfor helt klart at en reduksjon i trålfisket må til for at total fangstmengde skal reduseres.

Ser vi i sammenheng alle de 5 årene siden 1980 da opptrappingen av trålfisket startet (tabell 6.1.), så ligger gjennomsnittsfangsten for trål og not på samme nivå.

Fiskeridirektøren vil anbefale at det avsettes et kvantum på 45.000

tonn til hver av disse to redskapsgruppene. Dette vil riktignok ikke bety en sterk reduksjon i notfisket ut fra prognosene for fritt fiske med samme innsats som i 1984. Men ser en kvantumet i forhold til alle år før 1984, er det en betydelig reduksjon.

For trålerne vil en kvote på 45.000 tonn bety en reduksjon i forhold til alle år fra og med 1981. Imidlertid vil trålerne ha mulighet til å overflytte fangstinnsats til Nordsjøen, der det kvotemessig er rom for ytterligere trålinnsats etter sei.

En sammenfatning av de anbefalinger en har gitt gir totalresultatet:

Not:	45.000 tonn
Garn:	20.000 "
Trål:	45.000 "
Annet:	15.000 "
Totalt:	125.000 tonn

En totalfangst i størrelsesorden 125.000 tonn i 1985, vil representere en reduksjon i beskatningen av sei som må sies å være et skritt i riktig retning for å bygge opp bestanden av sei nord for 62°N br.

En skal i det følgende gå mer konkret inn på hvordan en praktisk regulering kan gjennomføres for å holde de anbefalinger som nå er omtalt for sei nord for 62°N br.

6.2.2. Garn og andre redskaper.

Bestandsituasjonen og fangststatistikken tilsier at fangstkvantum fra disse redskapene ikke vil overstige 35.000 tonn til sammen.

Fiskeridirektøren vil derfor ikke tilrå spesiell kvantumsregulering av disse redskapsgrupper.

6.2.3. Seinot.

Bestandsituasjonen tilsier at det med uendret fangstinnsats, ikke vil bli vesentlig økning i fangstkvantumet med not fra 1984

(42.000 tonn) til 1985. I denne situasjon vil en ikke anta at notfisket vil overskride fangstkvantumet på 45.000 tonn som er avsatt til notgruppen.

Imidlertid inneholder beregningene over tallrikheten av de yngste årsklasser betydelig usikkerhet. En slik usikkerhet vil derfor også gjelde for prognosen over notfisket av sei i 1985.

En vil derfor som sikkerhetsforanstaltning og for å introdusere kvotereguleringer i dette fisket i 1985, foreslå en maksimalkvote pr. fartøy på 1000 tonn sei rund vekt.

Ut fra tabell 5.4. vil en se at en maksimalkvote på 1000 tonn ville berørte 9 fartøyer i 1982 og 7 i 1983. Innsparte mengder ville vært 1.766 tonn i 1982 og 2.338 tonn i 1983. For 1984 foreligger ennå ikke tall. En vil likevel ut fra anslaget på totalkvantumet i 1984, anta at effekten vil være mindre enn i 1982 og -83. Dersom notkvantumet i 1985 blir på samme nivå som i 1984, vil effekten være begrenset.

Dersom fisket imidlertid utvikler seg mer enn antatt, vil en slik maksimalkvoteordning virke dempende på fangstutviklingen og dermed få en effekt som tilsiktet.

I tillegg til denne foreslåtte reguleringsformen vil notfisket etter sei også være regulert av minstemålbestemmelsene. Not er det redskap som sterkest blir regulert av minstemålbestemmelsene.

Dersom notfisket utvikler seg annerledes enn forutsatt her, vil det kunne være nødvendig med ytterligere reguleringstiltak. En nevner her slikt som utvidet helgefredning, periodestopp og eventuelt stopp i fisket.

Fiskeridirektøren vil følge med i utviklingen i fisket og vil ta forbehold om å komme tilbake til ytterligere reguleringsforslag dersom dette viser seg nødvendig.

6.2.4. Trålfisket etter sei.

En må her skille mellom småtrålerne under 250 BRT og stortrålerne som er over 250 BRT. Småtrålerne som fisker sei er i all hovedsak såkalte skalleseitrålere fra Møre som fisker sei utelukkende i område 07. Dette fisket er et tradisjonelt helårsfiske der en ikke har andre alternativer til seitrålingen. Skalleseitrålerne bør derfor behandles særskilt ved utformingen av kvotereguleringene for trålerne.

En vil derfor foreslå at det settes av et eget kvantum for denne gruppen.

På grunn av usikkerhet i statistikken er det vanskelig å fastlegge et årskvantum. Imidlertid vil en ut fra senere års utvikling avsette et fangstkvan- tum på 12.000 tonn sei i rund vekt for denne gruppen.

Dette bygger på gjennomsnittet i perioden 1980-82. I 1984 ligger prognosen på mellom 12- og 13.000 tonn. Med samme tilgjengelighet og samme innsats vil derfor avsatt kvantum kunne bli nådd ved slutten av året. For å holde seg innen rammen vil en foreslå at det innføres utvidet helgefredning for denne flåten hele året. Dette er for øvrig i samsvar med ønske fra Møre Trållag. Det vil da ikke bli tillatt å fiske sei med trål for fartøy under 250 BRT fra fredag kl 2400 til mandag kl 0000.

Som tidligere nevnt er småtrålfiske etter sei særlig konsentrert i området utenfor Møre. En vil derfor foreslå at ordningen med utvidet helgefredning begrenses til området mellom 62^on.br. og 65^on.br.

Med en totalkvote for trål på 45.000 tonn og et avsatt årskvantum på 12.000 tonn til skalleseitrålerne, vil følgelig stortrålerne over 250 BRT få en kvote på 33.000 tonn i 1985.

Når det gjelder stortrålerne vil Fiskeridirektøren foreslå at kvotereguleringene av disse trålerne foretas ved at kvoten på 33.000 tonn deles opp med 60% på perioden januar-juli og 40% på perioden august-desember. Det blir fritt fiske for alle trålere av størrelse

TABELL VEDLEGG

*****

SEI NORD FOR G2⁰ N. FANGSTER FRA TRÅLERE OVER 250 BRT. FANGSTMÅNED OG FANGSTOMRÅDE. TONN RUND VEKT.
1981

Område	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	September	Oktober	November	Desember	Hele året
03	33	82	162	90	97	93	51	162	539	475	290	10	2084
04	614	391	683	908	1292	513	469	203	848	374	977	94	7366
05	160	270	955	571	2084	288	134	1163	510	673	401	344	7553
06 og 00	20	502	1582	386	835	154	10	49	467	1436	319	237	5997
07	636	2947	6048	449	18	2657	177	3982	5524	624	583	316	23961
Andre	12	0	-	20	80	44	-	14	67	105	4	-	346
Sum	1475	4192	9430	2424	4406	3749	841	5573	7955	3607	2574	1001	47307

1982

Område	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	September	Oktober	November	Desember	Hele året
03	5	7	2	25	110	508	89	67	164	66	70	2	1115
04	650	190	359	875	1729	1645	163	167	227	1089	2260	261	9615
05	376	329	2545	1142	831	2074	262	896	662	3937	1389	707	15150
06 og 00	30	113	480	140	730	113	-	-	185	541	139	145	2616
07	1323	4009	3027	459	467	71	190	521	458	212	68	318	12003
Andre	99	0	46	13	362	11	-	0	9	18	13	0	571
Sum	2483	4728	7259	2654	4229	4422	704	1651	1705	5863	3939	1433	41070

250 BRT eller mer inntil de respektive kvoter i de to periodene er nådd. En vil følgelig ikke foreslå at kvoten for trålerne på 250 BRT blir oppdelt i gruppe- eller fartøykvoter.

Sammenfattet blir dermed foreslått at følgende reguleringer iverksettes for trålfisket etter sei nord for 62° N br. i 1985:

Trålere under 250 BRT: Det avsettes et kvantum på 12.000 tonn sei rund vekt. I tillegg innføres utvidet helgedagsfredning i området mellom 62° n.br. og 65° n.br.

Trålere 250 BRT og over: Totalkvote i perioden januar-juli: 19.800 tonn sei. Fritt fiske inn til kvoten er tatt. Totalkvote i perioden august-desember: 13.200 tonn sei. Fritt fiske inn til kvoten er tatt."

Viggo Jan Olsen spurte deretter representantene fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt om de ønsket å gi ytterligere opplysninger om bestandssituasjonen.

Jacobsen opplyste at da bestandsberegningene ble gjort i mars i år, var bare fangstene for 1983 kjente. Estimert fangst for 1984 var 126.000 tonn. Dette var grunnlaget for anbefalingen for 1985. Havforskerne mente imidlertid at en nå snarest måtte ned mot F-max som er 85.000 tonn for 1985.

Det er nå klart at uttaket vil overstige 126.000 tonn i 1984, - det bærer mot et totalt utbytte på nærmere 160.000 tonn for hele bestanden nord for Stad.

Når det gjaldt de enkelte redskapsgrupper hadde en bra prognoser for disse unntatt for trål som så ut til å bli 74.000 tonn mot estimert 51.000 tonn. Dette var en betydelig beskatningsøkning og måtte skyldes økt innsats. Hvis en på det grunnlaget beregnet fangsten i 1985, ville prognosen gi 125.000 tonn. Av dette notfiske 43.000 tonn, samme som for 1984 og andre redskaper kommer ut med noe mindre tall,

- men for disse har en dårligere data. Trålfisket blir 51.000 tonn, - dvs. en betydelig reduksjon i forhold til i 1984. Men allerede med et slikt utbytte er en høyt over 1983-nivået som var anbefalt. Fiskeridirektørens forslag er 45.000 tonn for not og 45.000 tonn for trål. Dette representerer dermed bare en liten innsparing i forhold til fritt fiske - og må nærmest betegnes som status quo. Dette er nok så bekymringsfullt for bestandens fremtid, - for gytebestanden er allerede lav. Dersom beskatningen ikke begrenses, vil gytebestanden om noen år trolig være under på 50.000 tonn.

Gullestad viste til at Jacobsens forklaring var nok så forskjellig fra det som fremgikk av saksdokumentene. Det hadde oppstått en misforståelse under saksforberedelsen, det var særlig på side 16 i saksdokumentene at dette kom tydelig frem, - dvs. der hvor en hadde beregnet at trålene ville ta et kvantum i 1985 i overkant av 70.000 tonn. Dette betød at reguleringseffekten i Fiskeridirektørens opplegg var atskillig svakere enn antatt.

Jacobsen påpekte at det også var feil på side 17 i saksdokumentene.

Viggo Jan Olsen foreslo at en utsatte behandlingen av seien nord for Stad til dagen etter og at en nå bare behandlet reguleringen av seien sør for Stad.

Fiskeridirektørens forslag var her:

Totalkvote for not 15.000 tonn - og at det i område hvor minstemålet er 32 cm i tillegg innføres bestemmelse om minstevekt på 300 g.

Fiskeridirektørens forslag fikk tilslutning.

Fladmark anmodet om at en dagen etter også måtte ta opp problemet med sei som bifangst i uerfisket.

Møte 11. desember.

Bergersen åpnet med å spørre om det på bakgrunn av de nye opplysningene som ble fremlagt i går, var utarbeidet et nytt forslag til

regulering fra Fiskeridirektøren.

Viggo Jan Olsen sa at en opprettholdt forslaget i saksdokumentene selv om de opplysningene som fremkom i går skulle tilsa en skjerping av reguleringen.

Fladmark mente at konklusjonen vel var at en ville begrense fisket til 125.000 tonn samtidig som fritt fiske var anslått til det samme. Han lurte på om en ikke da like godt kunne slippe alt løst.

Jacobsen svarte at det var en prognose for fritt fiske under forutsetning av at beskatningen ikke økte som ga dette tallet.

Bergersen sa at når en etablerte en regulering i et fiske, tok en standpunkt til visse fordelinger. Når en først innførte slike fordelingsnøkler, ble disse ofte stående videre fremover. Han henledet oppmerksomheten på tabellen på side 11 i saksdokumentene. Videre ga han uttrykk for at dersom en skulle innføre en regulering uten særlig effekt og som samtidig førte til fordelingsproblem, så burde en vel vente med å innføre reguleringen til en så om det var behov for den.

Viggo Jan Olsen viste til at en hadde skjøvet spørsmålet om regulering foran seg i flere år, - og at det idag klart var behov for regulering ut fra biologiske hensyn. Forslaget til reguleringer har beskjeden effekt, men det vil kunne bli større problemer dersom en skulle komme senere med å innføre reguleringer.

Bergersen innrømmet at Norges Fiskarlags forslag ga atskillig mindre effekt enn Fiskeridirektørens forslag. Men hvis en skulle ha en regulering, burde en vurdere fordelingen mellom de deltakende grupper både ut fra historiske rettigheter og situasjonen i 1985.

Gullestad ga uttrykk for at det var påfallende at en i Norges Fiskarlags forslag hadde en fordeling som ga anledning til overføring mellom gruppene hvis en av gruppene ikke tok sin kvote.

Bjugn viste til at notfisket i en årrekke hadde vært regulert ved

omsetningen. Det hadde vært lang ventetid for levering.

Arctander sa at når det gjaldt Bjugns påstand, så var det vel en overdrivelse å si at de andre gruppene ikke har vært regulert. Meningen med Norges Fiskarlags forslag var vel å ta en oppsummering på bestemte tidspunkter i løpet av året.

Fladmark gjentok at en her sto overfor den forunderlige situasjonen at fritt fiske og regulert fiske ga samme fangsttall.

Skulle en regulere i en slik situasjon, så måtte det vel være for å vri fisket slik at det fikk en mer gunstig biologisk effekt.

Han savnet dette aspekt både i Norges Fiskarlags og i Fiskeridirektørens forslag.

Hans poeng var at en først burde drøfte om tiden nå var inne til å følge havforskernes anmodning om å regulere.

Jacobsen mente at en kanskje ikke hadde fått helt klart for seg hvor alvorlig situasjonen for seien var. Forslaget var status quo for not og en viss reduksjon for trål. I realiteten burde dette tilsvare samme beskatning som i 1984. I 1983 hadde en en beskatning som tilsvarte 1,8 ganger F-max nivå. Visse feilkilder var det i beregningene, men hvis det var slik at økningen i fangsten i 1984 skyldes trålfisket, ville dette bety beskatning på 2,2 ganger F-max nivå. Hvis kvoten ble utnyttet fullt ut etter Fiskarlagets forslag ville resultatet bli 2,5 ganger F-max nivå.

Viggo Jan Olsen presiserte at Fiskeridirektøren mente det var nødvendig å få etablert et system med reguleringer. Forslaget var 45.000 tonn til trål og 45.000 tonn til not.

Arctander sa at hvis resultatet ble restriktive reguleringer på sei nord for 62 gr.n. så ville han be om at saken om reguleringen av trålerne gikk tilbake til organisasjonene for uttalelse.

Gullestad hevdet at dette hadde Norske Trålerrederiers Foreninger

uttalt seg om tidligere.

Viggo Jan Olsen pekte på at det her dreiet seg om en ventet reguleringsseffekt på 6.000 tonn (51.000 t - 45.000 t) han mente at denne reduksjonen kunne kompenseres med fiske i Nordsjøen.

Gullestad minnet om at en pr. 1. juni i 8r foreslo en kvote for trålerne på 40.000 tonn for inneværende 8r.

Fladmark sa at han forsto alvorret i situasjonen, men reguleringen måtte være en regulering som i rimelig grad imøtekom de biologiske krav til en regulering. Han kunne ikke være med på Fiskeridirektørens forslag om å redusere trålfisket som beviselig var en meget rasjonell måte å drive seifiske på.

Han viste ellers til det som var sagt om skalleseitrålerne.

Når det gjaldt not viste han til at en hadde hatt en fallende tendens i fangstkvantum, - og det burde en være glad for. Men for dette fisket inneholdt forslaget en økning i kvoten fra 42.000 tonn til 45.000 tonn, - mens en derimot foreslo en dramatisk nedgang i trålkvoten. Han ville påstå at utviklingen hadde gått i riktig retning både sett ut fra biologi, produksjonsforhold og markedsmessige hensyn - han kunne derfor ikke forstå at en nå ville foreslå en regulering som skrudde utviklingen tilbake i uheldig retning.

Viggo Jan Olsen pekte på at jo lenger en skjøv denne saken foran seg, jo vanskeligere ble det. Han mente ellers en måtte se lenger tilbake enn 1984 når det gjaldt hva som var et hensiktsmessig reguleringsforslag.

Biugn spurte Fladmark om ikke skalleseitrålerne og de øvrige trålerne brukte samme maskevidde. Hvorfor tok i så fall den ene gruppe stor sei og den andre mindre sei.

Bergersen spurte om Reguleringsutvalget kunne være med på følgende forslag til vedtak:

"Reguleringsutvalget viser til den bekymringsfulle utviklingen i seibestanden nord for 62⁰N. Det vil være nødvendig med en betydelig reduksjon i beskatningen i løpet av 1985. Utvalget mener at forholdet mellom gruppene bør utredes før det iverksettes kvotereguleringer. Likeledes bør det fremmes forslag om regulering innad i gruppene."

Gullestad mente at det var tydelig at Fiskeridirektørens forslag som hadde alt for liten effekt, likevel ikke ga kvoter store nok til de to gruppene. Han kunne ikke forstå hvordan Bergersen ville klare å forene de to gruppene nå. Det at det var så stor motstand fra begge gruppene tydet etter hans mening på at en hadde truffet bra.

Strand viste til side 2 i saksdokumentene når det gjaldt skallesei-
båtene, og at maskevidden i trål i det området disse fisker er
110 mm.

Bergersen lurte på hvorfor en ikke skulle ta sjansen på å la tvilen komme tiltalte til gode, - og se om ikke gruppene kom til enighet likevel.

Viggo Jan Olsen ga uttrykk for at han ikke hadde noen illusjoner om at ikke en seiregulering ville føre til et stort spektakel. Han påpekte at en måtte begynne et sted og gjøre noe som stoppet ekspansjonen.

Leine sa at han ikke var så helt uenig med Fiskeridirektøren. Men at det var helt umulig for Norges Fiskarlag å gå med på Fiskeridirektørens forslag. Han mente at partene sto så langt fra hverandre at en burde legge frem hvert sitt forslag.

Andersen var enig i at dette var en vanskelig sak, men han så at det var nødvendig å innføre en regulering. Rent biologisk sett skulle det være riktig å la mest mulig gå til trålerne. Han forsto imidlertid at en også burde fordele kvoten mellom gruppene. Han konkluderte med at Fiskeridirektørens forslag nok kunne aksepteres, men en burde føye til en bestemmelse om mulighet for overføring mellom de forskjellige grupper dersom kvotene ikke ble tatt. Han støttet Fiskeri-

direktørens forslag og gikk inn for at en fattet beslutning om at det nå var nødvendig å regulere.

Johansen viste til at Norges Fiskerilags forslag hadde en 70 - 50 fordeling på not - trål. Dette var for høye tall, - men selve fordelingsnøkkelen kunne etter hans mening brukes. Han foreslo en fordeling på 55.000 tonn til not og 35.000 tonn til trål.

Biørklund mente at det var fare for at dersom en gikk til ny behandling av dette så ville en trolig kome ut med et enda mindre kvantum til trålerne, - han støttet derfor Fiskeridirektørens forslag og Andersens forslag om overføring mellom gruppene.

Fladmark trodde ikke folk var klar over hva disse tallene innebar. De betydde at den utviklingen som en hadde hatt og som hadde vært både biologisk, markedsmessig, kvalitetsmessig samt økonomisk riktig, nå ville bli skrudd tilbake.

Johansens forslag var 300 tonn pr. tråler og 1.000 tonn pr. notbåt. M.a.o. en regulering som var fullstendig snudd opp ned dersom en så på det biologisk riktige.

Han minnet om at Fiskeridirektørens forslag om en trålkvote på 45.000 tonn også omfattet 12.000 tonn til skalleseitrålerne, slik at kvoten til stortrålerne egentlig var 33.000 tonn.

Viggo Jan Olsen understreket at det biologiske bare var en side av saken, - men at denne sak hadde flere sider. Videre minnet han om at trålerne ville ha en viss mulighet til å kompensere ved fiske i Nordsjøen.

Andersen sa eg enig i at denne sak hadde flere sider og at det også var et spørsmål om å fordele armoden slik at det kunne aksepteres i flest mulige leirer. Han mente også at noe måtte gjøres nå og støttet Fiskeridirektørens forslag.

Bergersen var enig i at beskatningen måtte ned. Trålerne hadde større mobilitet. Og de hadde mulighet for å kunne ta noe i Nord-

sjøen. Han mente det var to behandlingsmåter en kunne følge videre i denne saken. Først avstemning over hans utsettelsesforslag. Hvis dette ikke fikk flertall så kunne en holde alternativ avstemning over Fiskeridirektørens forslag og Norges Fiskarlags forslag, - eventuelt noe justert.

Erstad opplyste når det gjaldt skalleseitrålerne at fangsten for 1982-83 var lavere enn foreslått, men hittil i år var det fisket 12 - 13.000 tonn. Han mente at poenget i Fiskeridirektørens forslag var at selv om fordelingen mellom redskapgruppene var biologisk riktig, så var skalaen alt for høy. En måtte begrense trålerne og disse hadde mulighet til å kompensere ved fiske i Nordsjøen. Notfisket var i år på det laveste nivået for de årene en hadde sett på. Fiskeridirektørens forslag er et kompromiss mellom de ulike hensyn en bør ta i denne saken.

Andersen ville ikke anbefale utsettelse.

Leine mente at det ikke var rett sånn på sparket å ta stilling til Johansens pro rata reduksjon av Norges Fiskarlags forslag. Han støttet forslaget om utsettelse.

Fladmark sa at det var interessante tall som Erstad ga. For skalleseitrålerne foreslo en det høyeste tall for de siste årene, - for de andre trålerne reduserte en kvoten. Målet måtte være å forsyne fabrikkene med råstoff. Fangst tatt i Nordsjøen ville neppe bli fraktet opp til Nord-Norge for leveranse, - men trolig levert på Vestlandet eller i utlandet.

Arctander fant Fiskeridirektørens forslag betenkelig. Det oppgraderte fisket i områder med mindre maskevidde (mellom 62⁰ og 64⁰). Dette måtte være stikk i strid med forskernes forslag. Her måtte en be forskerne om å komme med forslag til valg av regulering.

Andersen spurte Arctander om det var så at han foreslo en økning av maskevidden syd for 64⁰.

Viggo_Jan_Olsen viste til at det i referatet fra møtet i Reguler-

ingsutvalget i juni i år sto at seifisket måtte reguleres i 1985.

Fladmark støttet Bergersens forslag. Han mente at når det gjaldt trålfisket så måtte en se på dette som et temporært fiske. Når torsken kom tilbake ville disse fartøyene trolig gå over til å drive torskefiske.

Viggo_Jan_Olsen satte Bergersens forslag om utsettelse og videre vurdering av saken under avstemning. Følgende 6 stemte for dette forslaget:

Johansen, Bakkevik, Bjugn, Leine, Fladmark og Arctander.

Viggo_Jan_Olsen satte deretter Fiskeridirektørens forslag under avstemning - etter å ha endret forslaget når det gjaldt skallesei-kvantumet. Kvoten til disse ble foreslått redusert fra 12.000 t til 10.000 t (jfr. side 21 i saksdok.) Dette medførte en økning i stortrålernes kvote fra 33.000 t til 35.000 t.

Følgende 6 stemte for Fiskeridirektørens reviderte forslag:

Mietle, Olsen, Paulsen, Kjønngøy, Bjørklund og Andersen.

Bergersen sa som en stemmeforklaring at han var enig i Fiskeridirektørens forslag til TAC, men han var uenig i fordelingen mellom notgruppen og trålgruppen.

Fladmark opplyste at han også var uenig i fordelingen, men da ut fra produksjonsmessige og biologiske hensyn. Dette skulle tilsi en økning av trålkvoten.

Grønnevet kom tilbake til spørsmålet om bifangst av sei i uerfisket. Fangstoversikten fra de siste årene viste at denne bifangsten av sei var ganske liten - 4 til 5%. Problemet med bifangst i uerfisket ville først bli aktuelt når trålerne hadde fisket opp sin seikvote. Dersom dette senere viste seg å bli tilfelle kunne det fastsettes en regel som ga adgang til å ta en andel sei (f.eks. 10%) som bifangst i uerfisket utover seikvoten.

Bjørklund minnet om Andersens forslag om overføring mellom fartøygruppene.

Dette forslaget kom så vidt han kunne forstå, i tillegg til det en nå hadde vedtatt.

Andersen formulerte forslaget slik:

"Av hensyn til fordelingen mellom de enkelte fartøygrupper gis det anledning til å overføre mellom de enkelte grupper."

Følgende 4 stemte for dette:

Fladmark, Bjørklund, Andersen og Arctander.

**SAK 17/84.
REGULERING AV FISKET ETTER REKE I 1985.**

A. GRØNLAND.

Olsen viste til de utsendte sakspapirene, der det heter:

"Forskriftene for fisket i 1984 vart fastsett 22. februar. Fristen for påmelding til fisket ved Vest-Grønland vart forlenga den 9. mars, og ordlyden i forskriftene framgår av J.-melding 51/84 (som var vedlagt sakspapira).

I samsvar med §§ 3 og 4 vart kvoten på 450 tonn ved Vest-Grønland fordelt etter loddtrekning på 4 farty med 112,5 tonn til kvar. På grunn av havari måtte eit farty bryte av fisket etter å ha fiska omlag 58 tonn. To av dei andre fartya fiska opp den gjenstående kvoten, etter at datoen for "fritt fiske" i § 7 vart endra frå 15. august til 23. juli. Fisket ved Vest-Grønland gjekk føre seg i perioden frå slutten av april til byrjinga av august. I alt vart det fiska 454 tonn.

Ved Aust-Grønland vart kvoten på 2.000 tonn refordelt den 10. april i samsvar med § 6 i forskriftene. Fisket vart stoppa den 13. mai, kl 2400, og då var det fiska i alt 2.034,5 tonn. 18 farty deltok i fisket ved Aust-Grønland.

Kvotavtalen med EF for 1985 er enno ikkje klar, men det ser ut til at Norge kan få like store kvotar som i 1984. På denne bakgrunn skulle ein kunne fastsette tilsvarande regulering i 1985 som i 1984.

To forhold er likevel endra. For det første vil Grønland formelt gå ut av EF i 1985. Det Grønlandske Hjemmestyre vil då overta ansvaret for kvotekontroll og lisensiering av utanlandske farty i Grønlandsk sone og dessutan ansvaret for tekniske bevaringstiltak (maskevidde osv.). Dette kan innebere endringar i høve til utgangspunktet for reguleringane i 1984. For det andre er reglane for rekekonsesjon endra ved kgl. res. av 29. juni 1984. Den spesielle rekefrysekonsesjonen vart då oppheva slik at det no berre er ein type konsesjon for alt rekefiske. Fartygruppa som har delteke ved Grønland er omlag identisk med den gruppa som tidlegare hadde rekefrysekonsesjon. Det formelle grunnlaget for å avgrense deltakinga ved Grønland til farty med rekefrysekonsesjon er no borte.

I foredraget til den kgl. res. av 29. juni 1984 heiter det (s. 24):

"Deltagelsen i rekefisket ved Grønland har vært avgrenset til de fartøyer som har hatt rekefrysetrålkonsesjon med adgang til å drive produksjon for direkte konsum (skall-rekeproduksjon). ..... Det er forutsetningen at dette fortsatt skal gjelde.

Oppheves skillet mellom rekefrysetrålere og konvensjonelle reke-trålere med levering av fangstene for produksjon i land, vil adgangen til å delta i rekefiske ved Grønland måtte begrenses i medhold av § 6 sjette ledd i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket. Det samme gjelder ved reke-trålfiske i andre lands soner sør for 62⁰ n.br."

Den same formuleringa var brukt i det høyringsnotatet om reke-konsesjonsforskriftene som Fiskeridirektoratet sende ut i mars 1984.

Fiskeridirektøren har foreslått for Fiskeridepartementet at det blir fastsett forskrifter som gir Fiskeridirektøren heimel for å nekta farty som tidlegare ikkje har deltaka i fisket i området å delta i fisket ved Aust- og Vest-Grønland.

Fiskeridirektøren meiner at ein for 1985 skal nekte deltaking for farty som ikkje har delteke i fisket i minst eit av dei siste 4 åra.

Under føresetnad om at grunnlaget for det norske fisket ved Grønland ikkje blir endra, og at deltakinga blir avgrensa slik det er framlagt forslag om ovanfor, går Fiskeridirektøren inn for at rekefisket ved Grønland i 1985 blir regulert på tilsvarande måte som i 1984. Utvalget bør også ta standpunkt til skjæringsdatoen for refordeling av kvotane ved Aust-Grønland. I 1984 var denne fastsett til 10. april, og Fiskeridirektøren foreslår same datoen for 1985."

Bergesen viste til at Norges Fiskarlag hadde gått inn for 12. april som skjæringsdato for fisket ved Øst-Grønland.

Utvalget sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag til regulering, med 12. april som skjæringsdato for refordeling av kvotene ved Øst-Grønland.

SAK 17/84.

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1985.

B. BARENTSHAVET.

Olsen viste til de utsendte sakspapirene, der det heter:

"Rekefisket i Barentshavet har i 1984 vært fritt, bare begrenset av stopp i forbindelse med avsetningsvarsler og ved stenging av områder med stor konsentrasjon av torsk- og hyseyngel samt småreker.

Nord for 62⁰ n.br. var fangsten av reker pr. 28.10.84 i alt 67 637 tonn mot 63 021 tonn på samme tid i fjor. I 1983 ble det i alt tatt 68 352 tonn i dette området, mens prognosen for 1984 ligger på 73 000 tonn.

Det er konstatert av bestandssituasjonen er tilfredsstillende og det finnes foreløpig ikke tilstrekkelige vitenskapelige data for innføring av kvotereguleringer i rekefisket. I utgangspunktet blir det derfor fritt fiske etter reker også i 1985. Videre er det i kvoteavtalen mellom Norge og Sovjet blitt enighet om at Norge i 1985 kan fiske inntil 2000 tonn reker i Sovjets sone.

Imidlertid vil de tiltak som gjennomføres for å bevare småreker og torsk- og hyseyngel også i 1985 begrense fangstmulighetene. For oversiktens skyld vil en si litt om det overvåkingsprogram som har vært gjennomført i 1984.

På bakgrunn av erfaringer fra sommeren og høsten 1983 ble det i januar i år iverksatt et program for overvåking av fiskefeltene i Nord-Norge. Det ble tatt sikte på periodens stenging av fiskefelt avhengig av innslaget av undermåls torsk og hyse. Som kjent kan felt stenges når yngelinblandingen overstiger 3 stk. pr. 10 kr. reker. Av hensyn til sysselsetting i fiskeriene var det nødvendig med kontinuerlig kontroll også av stengte fiskefelt. Dette for at felt skulle kunne åpnes så snart dette var forsvarlig. Foreløpig er det i 1984 gjennomført nærmere femti stenginger/åpninger av rekefelt. Kart over situasjonen pr. 5.12.84 vedlegges (./.).

Til gjennomføring av programmet ble det over sysselsettingsmidler engasjert kontrollører. Fartøy av forskjellige kategorier ble disponert med midler fra Fondet for fiskeleting og forsøk. Programmet ble koordinert av en koordinator i Tromsø etter instruks fastsatt av Fiskeridirektøren.

Videre ble det foretatt kontroller av Kystvakten, Fiskeridirektoratets kontrollverk og undersøkelser ble gjennomført av Havforskningsinstituttet.

Det totale overvåkingsprogram viser at store mengder torsk- og hyseyngel ville blitt tatt i rekefisket dersom feltene ikke hadde blitt stengt. Virkningen av disse tiltak er imidlertid vanskelig å beregne. Dette skyldes blant annet at det er vanskelig å si hvilke felt som ville blitt beskattet dersom fisket hadde vært helt fritt. Dermed vil det heller ikke kunne beregnes det antall yngel som virkelig er spart ved de tiltak som er gjennomført. Det kan imidlertid gis eksempel på hva som er spart ved at felt som inneholder 10. stk. yngel pr. 10 kg reker i gjennomsnitt som følge av normen på 3 stk. pr. 10 kg. reker er blitt stengt. Dette må vurderes i forhold til beskatningsnivå, beskatningsmønster, gjennomsnittlig rekruttering og totalfangst av reker. Grovt sett vil dette representere en genvist i konsumfisket etter torsk og hyse på mellom 80 og 100 000 tonn. I tillegg til den positive virkning en redusert beskatning av 1 - 3 år gammel fisk vil ha for langtidsutbyttet, vil en også kunne anta at bestandsgrunnlaget bedres.

I forbindelse med overvåkingsprogrammet ble det gjort forsøk med en gradvis innføring av sorteringsnett (HH-nett) i kystrekefisket våren 1984. En grov oppsummering av resultatene gir ca. 2/3 utsortering av undermåls fisk, med dårligst utsortering av 1983-årsklassen av torsk og hyse. Forsøkene ga også indikasjon på at sorteringsnett ga et betydelig reketap. Sett på bakgrunn av tidligere erfaringer med HH-nettet, var dette relativt dårlige resultater. Stor reke og tildels svært mye yngel på feltene kan være mulige årsaker til at sorteringsnettet ikke fungerte tilfredsstillende. Siden flere rekefelt ble åpnet i mai og problemet med yngelinnblandingen avtok utover forsommeren, ble det ikke gjennomført flere forsøk. I tiden etterpå har det imidlertid vært arbeidet videre med alternative løsninger. Forsøkene vil bli gjenopptatt i første halvår av 1985. Det er planlagt avskaffelse av en taubar styrt undervanns-TV-farkost. I motsetning til tidligere forsøk vil det ved hjelp av dette utstyret bli mulig å observere hvordan sorteringen virker rent fysisk. Videre vil en kunne se hvordan torsk og hyse reagerer adferdsmessig på sorteringsnett/plog/trakt. Muligheten for å justere og ikke minst forberede sorteringsnettet vil derfor kunne bedres.

Når det gjelder det generelle overvåkingsprogram vil dette bli gjennomført etter et mønster som i hovedsak er lik årets.

På bakgrunn av erfaringer og biologiske vurderinger ble det i møte i Reguleringsutvalget 5. og 6. desember 1983 enighet om å stenge ICES-statistikkområde I for rekefiske. At dette utgangspunkt for en regulering var riktig, viser det faktum at deler av området først ble åpnet 3. mai d.å. Store deler er fremdeles stengt.

Fra Havforskningsinstituttet heter det at situasjonen i 1985 ikke vil endres noe særlig. En vil derfor foreslå at ICES-statistikkområde I stenges for rekefiske fra 1.1.1985. Det vil da bli forbudt å fiske etter reker i norsk sone, samtidig som norske fiskere utelukkes fra "Gråsonen". Felt vil kunne åpnes

etterhvert som prøvafiske viser at innblanding av ungfisk ikke overskrider den fastsatte norm.

Den resterende del av Barentshavet og de tilstøtende fjorder i Nord-Norge, vil bli overvåket som i dag".

Olsen viste til at det i sakspapirene er foreslått at hele ICES statistikkområde I skal stenges for rekefiske fra 1.1.1985. Han konstaterte at det var enighet om dette i utvalget.

Johansen sa at utviklingen i rekefisket var bekymringsfull idet opptil 60 fartøyer med fryseutstyr fortsatte å fiske mens fartøyer uten frysemuligheter måtte ligge i land. Han var redd for at en slik utvikling med forskjellige reguleringer for fartøyer som produserte på feltet og andre fartøyer kunne spre seg til andre fiskeri.

Olsen viste til at dette var et spørsmål som salgslagene hadde hånd om og at dette ikke kunne diskuteres i utvalget nå.

Fladmark viste til at det prinsippet en la opp til var å stenge hele området for siden å åpne. På den måten risikerte en å stenge områder der det ikke var småfisk. Han mente også at kriteriet for å stenge områder var meget streng.

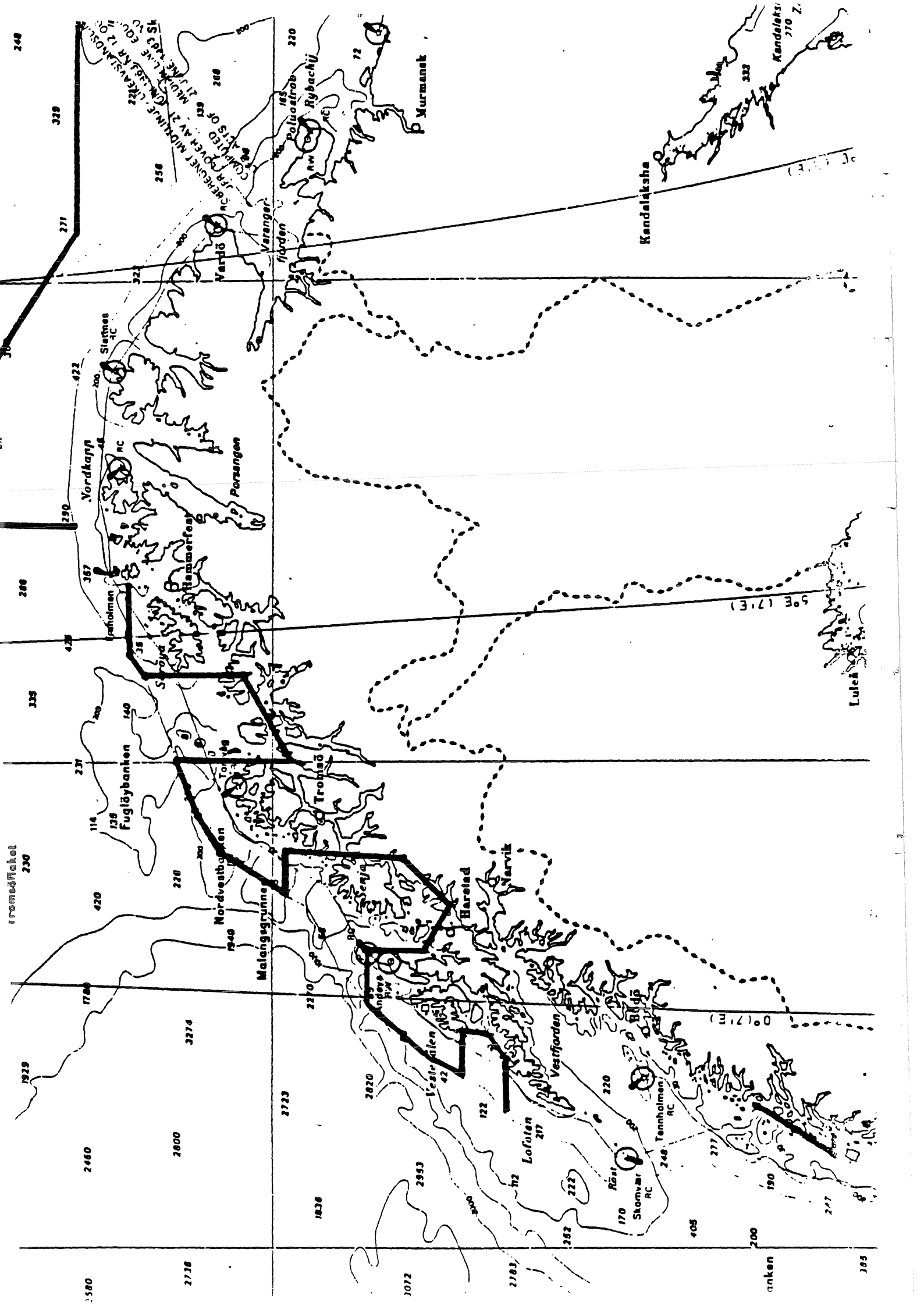
Hyllen viste til at det var forutsetningen at en skulle følge opp relativt raskt med kartlegging av området. Han viste også til at den foreslåtte stengningen hadde bakgrunn i tidligere erfaringer. Når det gjaldt kriteriet for avstenging av området bygde dette på data bakover i tiden. Han viste til at dette kriteriet nå er tatt inn i avtalen med Sovjet.

Olsen mente at den overvåkingen som hittil hadde foregått og de kriterier som var benyttet hadde vist seg å være tilfredsstillende.

Fladmark sa at de fartøyer som koker rekene på feltet sorterer ut store mengder småreker.

Hyllen bekreftet at det er endel utkast fra slik produksjon. Overvåkingen omfatter imidlertid også småreker i fangsten, og en kan stenge områder når innslaget av småreker er for stort. For øvrig viste han til at Havforskningsinstituttet nå vurderer spørsmålet om økning av maskevidden i rekefiske, men den vurderingen er ikke ferdig.

Løbach viste til at bestemmelsene gjaldt utkast av småreker, men at det i slik produksjon som det var vist til også ble kastet over bord reker over minstemålet. For øvrig var det tillatt med en innblanding på 10% reker under minstemålet. Når det gjaldt utkast av reker over minstemålet kan dette forbyes med hjemmel i den nye saltvannsfiskeloven, men bestemmelser om dette er foreløpig ikke fastsatt.

LG/KDM

SAK 17/84**REGULERING AV FISKE ETTER REKE I 1985.****C. NORDSJØEN.**

Viggo Jan Olsen viste til de utsendte sakspapirene der det heter:

"For 1984 ble Norge tildelt en kvote på 600 tonn reke i EF-sonen i Nordsjøen. Det aktuelle fiskefeltet er Fladen Grunn. Det ble fisket bare om lag 60 tonn. Kvote-avtalen med EF er ennå ikke avklart, men det ligger an til en norsk kvote på 400 tonn for 1985.

Fisket ble i 1984 åpnet den 2. april 1984 med en turkvote på 10 tonn, og en plikt for de deltakende fartøyene om å melde seg til Skagerrakfisk eller Rogaland Fiskesalgslag ved utseiling til feltet. Jfr. vedlagte (./.) J. melding 67/84.

Før reguleringen ble fastsatt forelå det uttalelser fra Norges Fiskarlag, Østlandske Fiskeriselskap, Rogaland Fiskarlag, Sør-Norges Trålerlag og Fiskebåtredernes Forbund.

Som begrunnelse for forslaget til regulering heter det i Fiskeridirektørens telefax til Fiskeridepartementet av 26.3.84:

"Fiskeridirektøren er innstilt på å åpne fisket 2. april. Som det framgår er det fra fiskerlagene foreslått innført turkvote (...)."

Det vises til at salgslagene kan redusere, men ikke øke en turkvote fastsatt av fiskeridirektøren. På bakgrunn av det som er uttalt fra Rogaland Fiskarlag og Fiskebåtredernes Forbund bør derfor turkvoten settes høyere enn 7 tonn. Fiskeridirektøren vil foreslå at turkvoten settes til 10 tonn.

Det kan stilles spørsmål om det burde settes en egen turkvote for

fartøy som fryser fangsten på feltet. Fiskeridirektoratet anser det som meget lite sannsynlig at fartøy med fryseri vil delta i dette fisket, og en viser til at det ikke er kommet noe krav om en egen turkvote for frysefartøy. Fiskeridirektøren vil derfor ikke fremme forslag om en høyere turkvote for frysefartøy.

Fiskeridirektoratet har fått opplyst at de fire salgslagene i området Fjordfisk til Hordafisk tidligere har samarbeidet om rekeomsetning, og det forutsettes at eventuelle salgslag-reguleringer fastsettes i samarbeid mellom disse lagene. Dersom det da deltar fartøy som normalt leverer til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal FSL ville det kunne bli ulike vilkår i fisket dersom disse ikke ble underlagt de samme salgslag-reguleringer. Fiskeridirektoratet anser det likevel som meget usannsynlig at noe fartøy ville basere seg på levering så langt nord. Det ville kanskje være mer aktuelt at fartøy fikk tillatelse fra disse lagene til direkte-leveranse i Danmark. Dersom denne problemstillingen viser seg å bli aktuell, må en komme tilbake til spørsmålet."

Fiskeridirektøren går inn for at reguleringen for 1985 bør fastsettes tilsvarende reguleringen som gjelder for 1984.

Det lave fangsttallet for 1984 blir først og fremst tilskrevet dårlige fangstforhold, noe som også har gitt utslag i de danske fangstene i 1984 fra det samme feltet. Det blir likevel også sagt at fisket ble åpnet for sent på året. På denne bakgrunn går Fiskeridirektøren inn for at fisket blir åpnet fra årsskiftet, eller dersom det blir aktuelt, fra det tidspunkt da EF-avtalen for 1985 trer i kraft.

Det understrekes at dersom fisket utvikler seg på en annen måte enn forutsatt, må det drøftes å endre den foreslåtte reguleringen. For eksempel kan det være aktuelt å innføre begrensninger i deltakelsen med hjemmel i deltakerlovens § 6 siste ledd."

Olsen viste til at den foreslåtte reguleringen for 1985 tilsvarer reguleringen som var fastsatt i 1984; med unntak av at fisket vil bli åpnet fra 1. januar dersom avtalen med EF trer i kraft til den tid. På spørsmål bekreftet han at det var foreslått en turkvote på 10 tonn.

Bakkevik mente at kvantumet som Norge hadde fått i EF sonen var for lite. Han mente at det under reforhandlinger om kvoteavtalen med EF i løpet av 1985 måtte forsøkes å oppnå en større kvote.

Paulsen svarte at en slik økning av rekekvantumet ikke burde være umulig.

Utvalget sluttet seg til det framlagte forslag til regulering av rekefisket i Nordsjøen.

SAK 18/84**REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 1985.**

Viggo Jan Olsen viste til de utsendte saksdokumentene til møtet der det var gitt følgende utredning:

"1. Oversikt over tidligere års reguleringer.

- 1.1 1983. Totalkvote på 10.000 tonn. Det ble tatt 10.500 tonn. Senere ble det gitt en ekstra høstkvote på 1.000 tonn. Det ble tatt ca. 700 tonn av denne.
- 1.2 1984. Totalkvote på 17.000 tonn fordelt med 15.000 tonn på 1. halvår og 2.000 på 2. halvår.

Det er pr. 1.12.84 tatt i Råfisklagets distrikt 5.619 tonn. Tilsammen er det nord for Stad levert noe over 7.000 tonn.

Det er altså tatt mindre vassild i 1984 enn i 1983. Det er usikkert hva grunnen til dette kan være. I 1984 ble det innført en

konsesjonsordning for dette fisket og det ble gitt ca. 50 konsesjoner. Ifølge fangstopp-gave fra Råfisklaget har 39 fartøy levert fangst i lagets distrikt. Av disse fartøyene har 12 levert under 50 tonn, 6 mellom 50-100 tonn, 6 mellom 100-200 tonn, 7 mellom 200-300 tonn, 3 mellom 300-500 tonn, 2 over 500 tonn. Det ble satt en maksimalkvote på 1. halvår på 500 tonn pr. fartøy. Da et par fartøy nærmet seg denne grensen, ble maksimalkvoten 1.6.84 øket til 700 tonn. Det er derfor klart at kvotereguleringen som sådann ikke har virket begrensende på fangsten. Noen mener imidlertid at antallet fartøy som deltar har vært for stort slik at vassilden har trukket bort fra de tradisjonelle områdene.

2. Kvoten for 1985.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 4.12.84.:

"Havforskningsinstituttet vil anbefale en totalkvote på 20.000 tonn vassild nord for Stad i 1985."

Kopi av instituttets brev med notat som

begrunner anbefalingen vedlegges (././.).

3. Reguleringen_for_1985.

3.1 Innledning.

I 1984 innførte en som nevnt en egen trålltillatelse for vassildfisket nord for Stad. Ordningen bør opprettholdes for 1985.

En vil foreslå at reguleringen for 1985 følger samme mønster som for 1984.

Dvs. at en deler kvoten i en høst- og en vårkvote.

Videre at det direkte fisket etter vassild skal gå til konsum, - men at dispensasjon kan gis dersom hensyn til avtaket tilsier det.

Samt at det settes en maksimalkvote pr. fartøy på vårkvoten og at Fiskeridirektøren bemyndiges til å endre maksimalkvoten dersom totalkvoten for vårsesongen antas ikke å ville bli oppfisket.

3.2 Kvoten.

En vil minne om at USSR i 1984 hadde en bifangstkvote på vassild på 5.000 tonn. Derav er rapportert 56 tonn til Fiskeridirektoratet. Også i 1985 er USSR gitt en bifangstkvote på vassild på 5.000 tonn. Det er vel lite sannsynlig at denne kvoten tas fullt ut. En vil derfor foreslå at USSR's andel belastes totalkvoten med 3.000 tonn.

Fiskeridirektøren vil da foreslå følgende:

Forslag til kvote i 1985.

Totalkvote	20.000 tonn
USSR	<u> 3.000 tonn </u>
Til norske fartøy	<u> 17.000 tonn </u>
Vårkvote	15.000 tonn
Høstkvote	2.000 tonn

Maksimalkvote bare innenfor vårkvoten 500 tonn.

Men forutsetningen er at maksimalkvoten økes dersom det viser seg å være behov for det - og det er rom for slik økning innenfor totalkvoten.

4. Kopi av Fiskeridirektoratets havforskningsinstituttets brev av 4.12.84 vedlegges (./.)."

Plassa ga en kort oppsummering av Fiskeridirektørens forslag og pekte på at totalkvoten for 1984 ikke på langt nær var tatt. Hun lurte på om noen kunne gi en forklaring på dette, - om det f.eks. kunne være markedsmessige begrensninger.

Bakkevik ga uttrykk for at denne fiskearten var svært stasjonær og han trodde at de lokale "bestandene" var nedfisket.

Sætersdal sa at også han hadde undret seg over at ikke fangsten hadde øket. Undersøkelsene tydet på at det var betydelige mengder vassild nord for Stad, - men bestanden var fordelt på områder som det ikke var så lett å fiske på. Han kunne også tenke seg at bestanden var nedfisket nå på de områdene der det var lett å fiske. Prøver fra instituttets og fra kommersielle fangster viste en viss nedgang i alders- og størrelsessammensetning, men framdeles hadde vassilden som ble tatt en betydelig alder, - 10 år og mer. Han mente derfor at det ikke var gunnlag for å ha en restriktiv kvote.

Bakkevik pekte på at det var noe innblanding av vassild i industrifangstene.

Kjønnøy minnet om at da en innførte konsesjonsordningen for fiske etter vassild i 1984, ble deltakelsen utvidet med 50 pst. Bakgrunnen for konsesjonsordningen var å få en styring med fisket.

Viggo_Jan_Olsen konstaterte at det var enighet i Reguleringsutvalget om Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter vassild.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2

POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)

TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING

TELEX: 42 297 OCEAN N

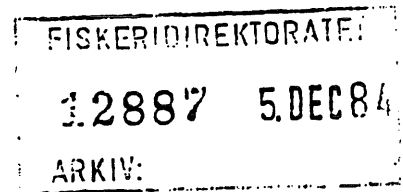
BERGEN, NORGE

BERGEN, 4. desember 1984
SENTRALBORD 32 77 60

J. NR. Utg/84/TM/ES
(BES OPPGITT VED SVAR)

Kontoret for fiskeriløvgivning,
oppsyn og rettspleie,
Fiskeridirektoratet,
HER.

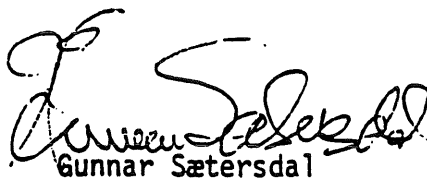

Regulering av vassildfisket nord for Stad i 1985

En viser til brev av 5.11.84, ref. Utg/84 IWP/UK, angående reguleringer nevnt ovenfor.

Havforskningsinstituttet vil anbefale en totalkvote på 20 000 tonn vassild nord for Stad i 1985.

./.
Vedlagt følger notat om vassild som begrunner anbefalingen.

Gunnar Sætersdal

Terje Monstad

Regulering av vassildfisket nord for Stad i 1985

Norske månedsfangster av vassild i det direkte fisket nord for Stad siden 1980 er vist i Tabell 1. Årsfangstene har variert med 5770 i 1982 som lavest, og 10973 i 1983 som høyest i denne perioden. I 1984 er det til og med november fisket 7052 tonn av en kvote på 17 000 tonn (totalkvote 20 000 tonn). Dette er en nedgang på 3921 tonn fra 1983.

Hovedfisket foregikk i mai, og de fleste av fangstene ble i år som i fjor tatt i Sklinnadjuvet. Det andre viktige fangstfeltet var Suladjupet, mens bare få fangster ble tatt i området nord-vest av Frøyabanken (Fig. 1). Omlag 40 båter deltok mot 30 båter i 1983.

Fangstrater i det kommersielle fisket siden 1978 er vist i Tabell 2. På alle tre fangstfeltene kan det påvises en nedgang i ratene for vårsesongen i de siste årene.

På Fig. 1 er vist vassildforekomstenes utbredelse og tetthet registrert med F/F "Eldjarn" fra 24 april til 5. mai 1984. De beste forekomstene ble funnet utenfor de områdene hvor fiskeflåten opererte. Langs eggakanten, spesielt ved 67°N , ble det funnet svært gode forekomster. Disse sto mellom 300 og 400 m dyp, ved og like over bunn. En pelagisk trålstasjon (Harstad-trål) ga 900 kg vassild på 15 minutters tauing, dvs. en fangstrate på 3,6 tonn pr. time.

I Tabell 3 er det vist integratorindekser av vassildforekomster og bunnfiskforekomster totalt som er registrert under vassildtoktene om våren siden 1981. Dette er relative verdier som gir grunnlag for sammenligninger fra år til år eller fra område til område. Største mengde vassild ble registrert mellom 66° og 67°N våren 1984. Vassild-andelen av totalt registrert bunnfisk, var størst i 1982 og 1984 med omkring 50%.

På Fig. 2 er vist lengde- og alderssammensetning i prøver fra toktet i april/mai 1984, fordelt i tre forskjellige fangstdyp henholdsvis nord og sør for 66°N . Aldersgruppen 20 år og eldre fisk dominerte i prøvene, og den største fisken med middellengde 40,5 cm ble funnet mellom 66° og 68°N i dyp større enn 400 m.

Prøver fra kommersielle fangster i Suladjupet og Sklinnadjupet i 1981-1984 fordelt på måned, er vist med aldersfordeling og lengdefordeling på Figurene 3-6. Det fremgår at fisket hittil har foregått på en forholdsvis ubeskattet voksen bestand, hvor 20 år gammel fisk og eldre har dominert, og fremdeles gjør det. Lengdefordelingene viser imidlertid en forholdsvis svak nedgang i antallet stor fisk slik at gjennomsnittslengdene har minket.

Det foreliggende materiale viser at beskatningen kan ha begynt å virke på bestanden, men fremdeles er det imidlertid mest gammel fisk som beskattes. Undersøkelsene viser videre at forekomstene med høyest tetthet sto utenfor de vanlige fangstfeltene, på steder hvor det er vanskelig eller umulig å bruke bunntål.

På bakgrunn av dette vil Havforskningsinstituttet anbefale en totalkvote på 20 000 tonn nord for Stad i 1985.

3. desember 1984

Terje Monstad

FISKERIDIREKTORATET
1.2887 5.DEC84
ARKIV:

Tabell 1. Månedlige fangster (tonn) av vassild til konsum
nord for Stadt.

MÅNED	1980	1981	1982	1983	1984
Januar	277	83	18		
Februar	461	162	15	28	9
Mars	1063	755	148	206	254
April	1409	1901	1306	3829	1780
Mai	1299	4758	3212	5530	3859
Juni	245	438	459	775	260
Juli					36
August	129	110	230		320
September	403	327	276	607	147
Oktober	141	70	106		381
November	39	9			6
Desember	14	3			
Total	5480	8616	5770	10973	7052

Tabell 2. Fangstrater (t/tråltid) og fangstmengder (t). Disse er beregnet av konsumfisket etter vassild nord for Stadt 1978 - 1984.

Halvår	SULADYPET				SKLINNADYPET				NV FRØYBANK			
	1. halvår		2. halvår		1. halvår		2. halvår		1. halvår		2. halvår	
Ar	FANGST - RATE tonn t/time		FANGST - RATE tonn t/time		FANGST - RATE tonn t/time		FANGST - RATE tonn t/time		FANGST - RATE tonn t/time		FANGST - RATE tonn t/time	
1978	3.5	0.2	-	-	7.4	0.6	-	-	-	-	-	-
1979	567.1	1.2	22.6	0.3	-	-	-	-	-	-	132.0	0.6
1980	204.7	1.2	36.5	0.4	5.5	0.3	-	-	-	-	420.9	0.6
1981	1385.2	1.1	180.3	0.7	752.0	2.7	-	-	32.5	0.7	158.0	0.6
1982	1858.0	1.7	250.7	0.4	558.0	2.3	-	-	53.2	0.2	1.0	0.1
1983	1515.5	0.9	-	-	415.2	1.1	-	-	20.8	0.4	-	-
1984	483.1	0.7	37.7	0.6	225.7	0.8	-	-	8.8	0.3	7.0	0.5

Tabell 3. Integratorindeks, $\frac{\bar{M} \times A}{1000}$, av vassild og fiskeverdier totalt registrert langs den norske kontinentalsokkelen i vårsesongene 1981 - 1984.

$\bar{M}$: middel integratorverdi, mm/n.mil,

A: areal av ytbredelsen, (n.mil)².

Område	1981		1982		1983		1984	
	Vass.	Tot.	Vass.	Tot.	Vass.	Tot.	Vass.	Tot.
67°-68° N	68	166	64	235	52	185	194	241
66°-67° N	58	233	496	721	120	321	739	943
65°-66° N	128	430	255	461	325	559	235	445
64°-65° N	87	424	129	274	258	633	238	629
63°-64° N	2	46	-	-	14	382	23	611
SUM	343	1299	944	1691	769	2080	1429	2869
%-vassild	26		56		37		50	

ARKIV

12887 5 DEC 84

FISKEPUNDEKONTROLL

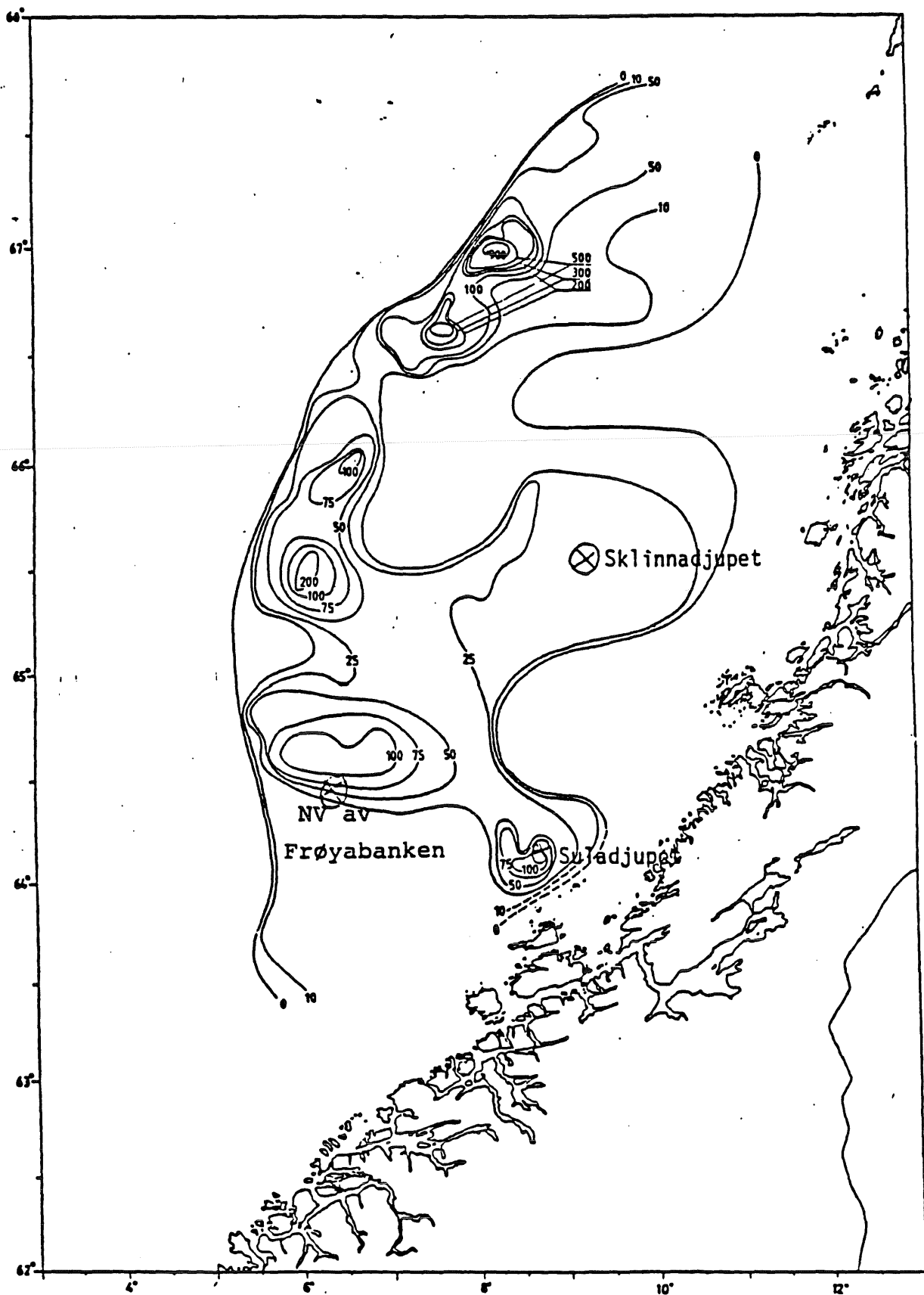

Fig. 1. Utbredelse og tetthet av vassild registrert med "Eldjarn" i april/mai 1984. Ekkointensitet i $\text{m}^2/(\text{n.mil})^2$.

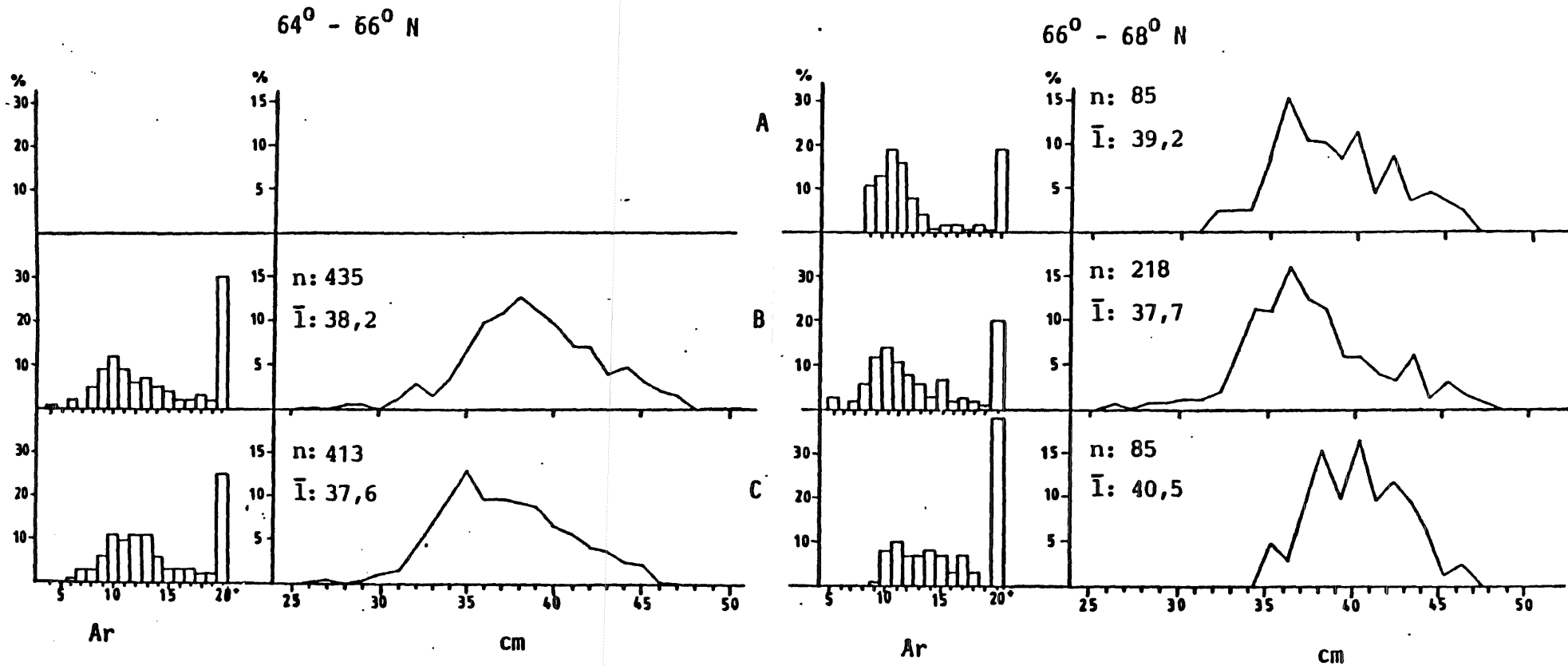

Fig. 2. Alders- og lengdefordeling av vassild i prøver fra "Eldjarn" april/mai 1984. A) Fangstdyp grunnere enn 300 m, B) Fra 300 - 400 m, C) Dypere enn 400 m.

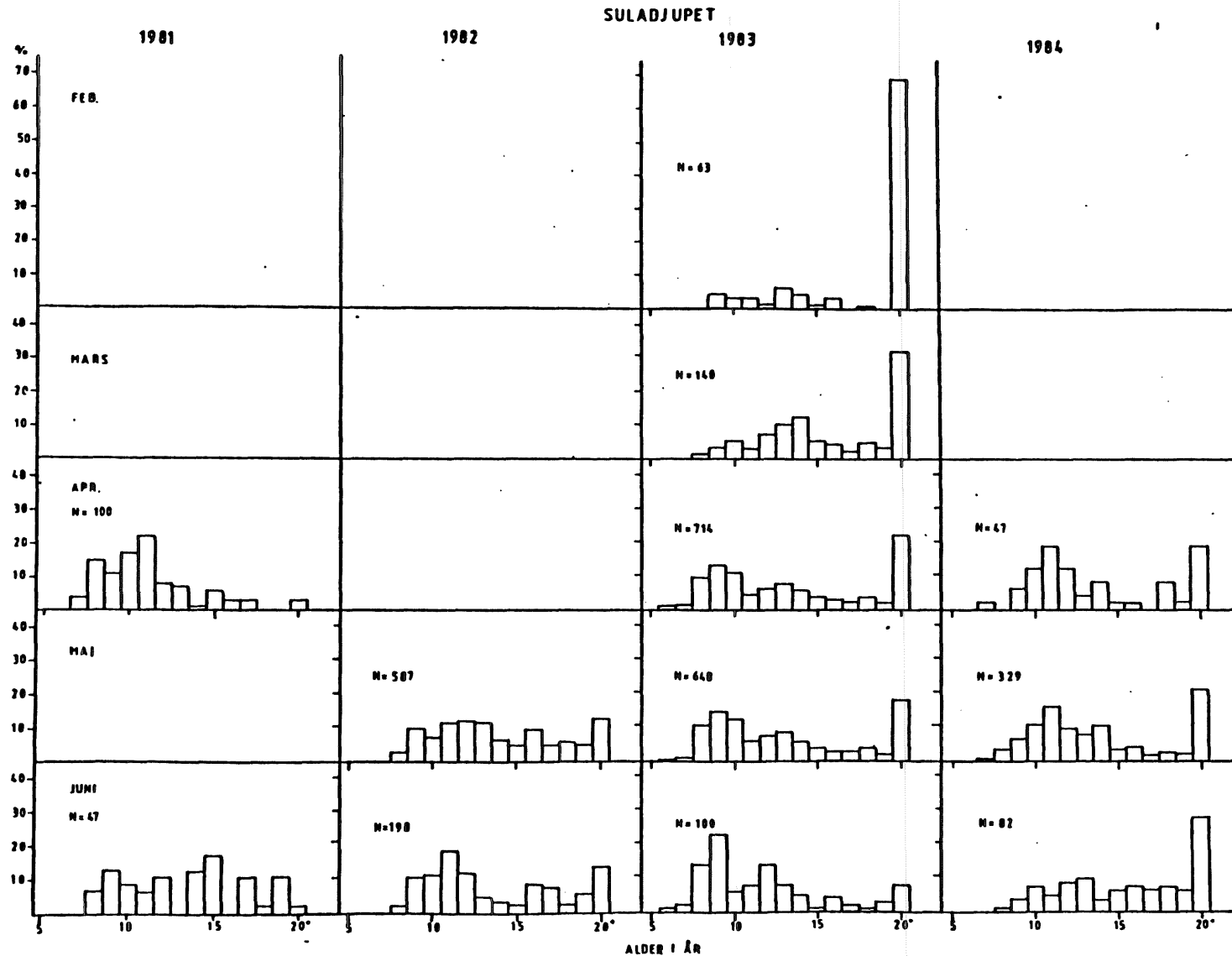

Fig. 3. Aldersfordeling i vassildprøver fra kommersielle fangster i Suladjupet våren 1981-1984.

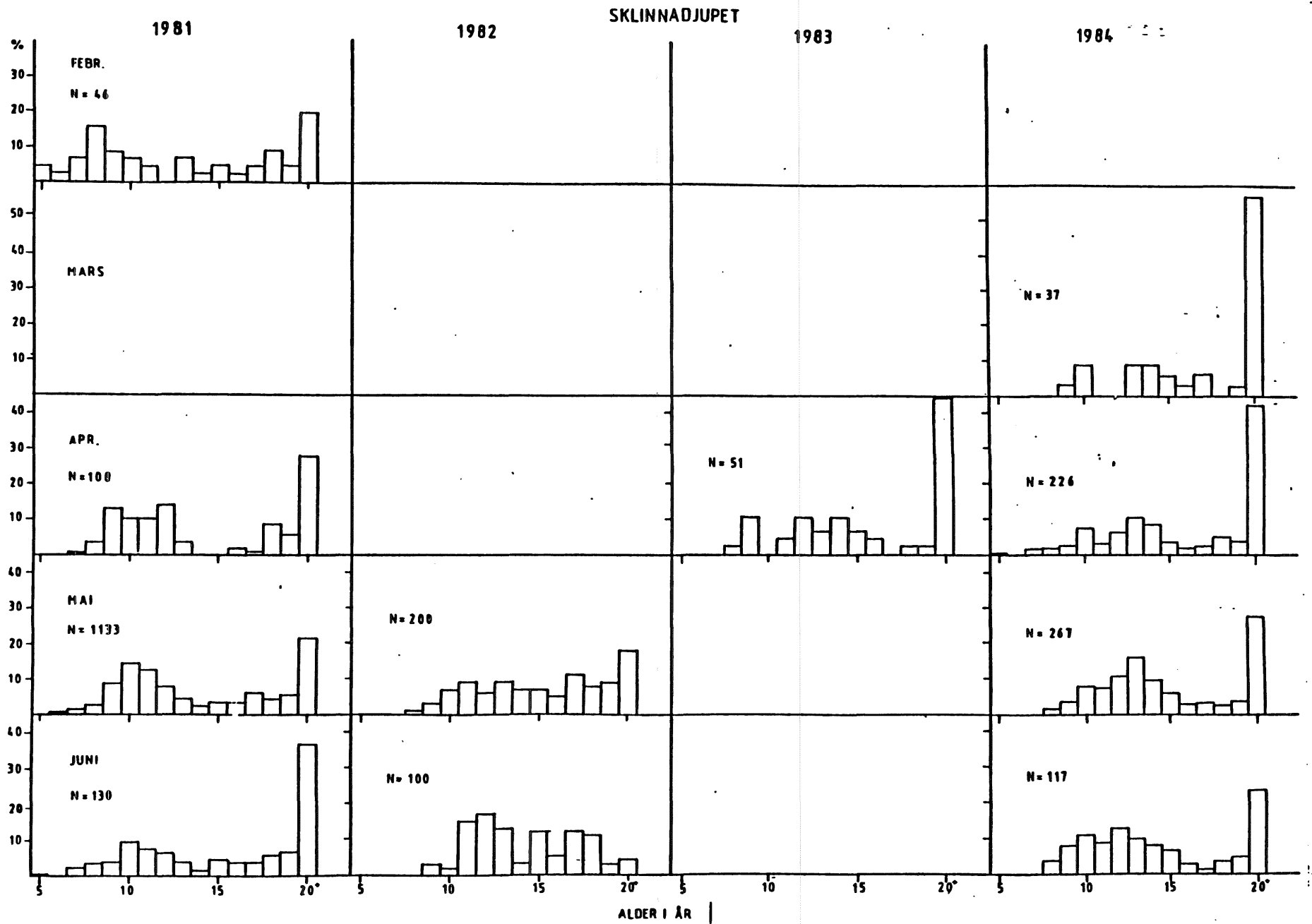

Fig. 4. Aldersfordeling i vassildprøver fra kommersielle fangster i Sklinnadjupet åren 1981-1984.

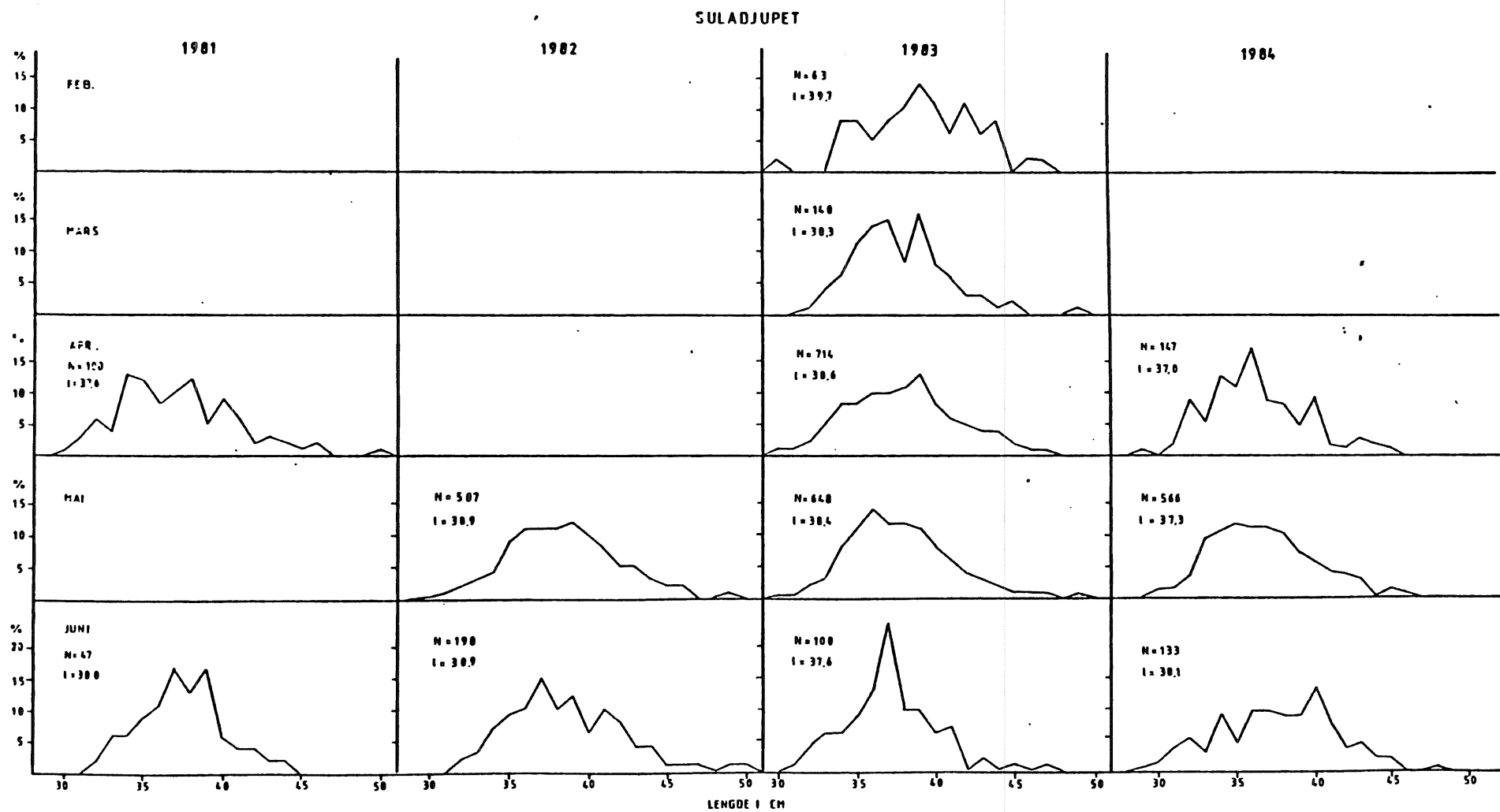

Fig. 5. Lengdefordeling i vassildprøver fra kommersielle fangster i Suladjupet våren 1981-1984.

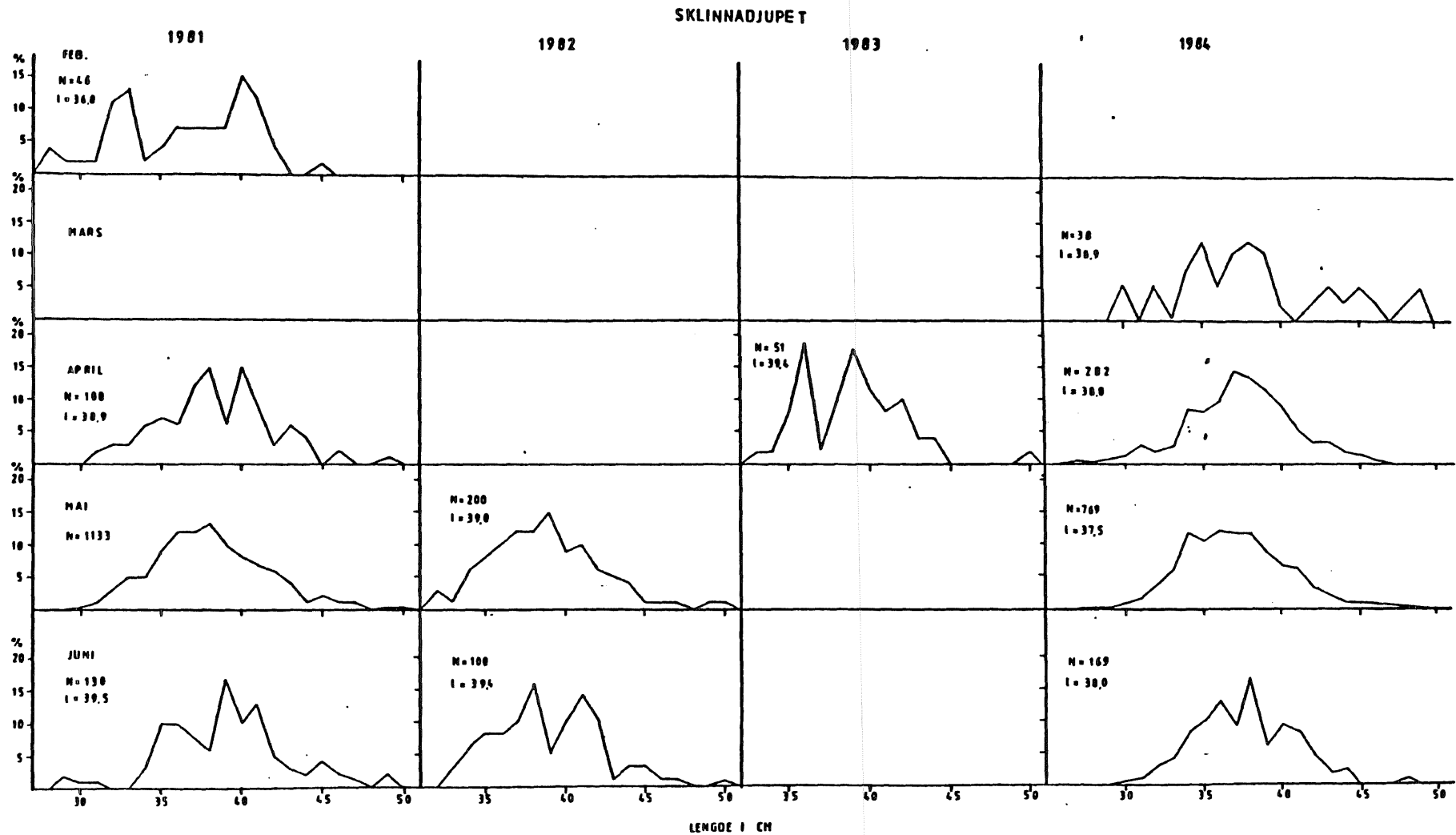

Fig. 6. Lengdefordeling i vassildprøver fra kommersielle fangster i Sklinnadjupet våren 1981-1984.

SAK 19/84.

MASKEVIDDE I SNURREVAD.

Olsen viste til de utsendte sakspapirer der det heter:

"Saken ble behandlet i utvalget på møtet den 4. juni d.å. (sak 8/84). Det ble da besluttet at saken skulle tas opp igjen i utvalget etter at Norges Fiskarlag hadde vurdert saken på bakgrunn av den endelige rapporten fra seleksjonsforsøkene i august - september 1983. (Rapporten var vedlagt sakspapirene til møtet i utvalget den 4. juni d.å.)

Vedtaket i Landsstyret i Norges Fiskarlag framgår av brev av 21.9.1984.

"Saken ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskarlag i møte den 19. september d.å. og det ble fattet slikt vedtak:

Norges Fiskarlag viser til rapport fra seleksjonsforsøk med snurrevad høsten 1983, samt til den organisasjonsmessige behandlingen av saka.

Norges Fiskarlag viser til at en om få år forventer at det ikke vil være store mengder ungfisk på feltene. En kan derfor ikke gå inn for en reduksjon av minste tillatte maskevidde i snurrevad nord for 64⁰.

Landsstyret kan ikke se at Havforskningsinstituttets rapport fra seleksjonsforsøk høsten 1983 gir grunnlag for vurdering av et forbud mot snurrevadfiske innenfor grunnlinjene".

Fiskeridirektøren mener at utvalget bør tilrå at gjeldende bestemmelser om maskevidden i snurrevad ikke blir endret."

Utvalget sluttet seg til at gjeldende bestemmelser om maskevidden i snurrevad ikke blir endret.

SAK 20/84

REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS.

Olsen viste til de utsendte sakspapirer der det heter:

"Utviklinga i det norske fisket etter tobis har vist ein sterk nedgang dei siste fire åra. Fangstutviklinga er vist i tabell 1 (nordlig område) og tabell 2 (sørlig område). Kart som viser område-inndelinga er også lagt ved (./.). Den rådgjevande komitéen for fiskerireguleringar (ACFM) i Det Internasjonale Havforskningsrådet (ICES) har tilrådd at fisket etter tobis blir avgrensa til månadane mai og juni. Bakgrunnen for tilrådinga er at det blir fiska store mengder 0-gruppe tobis i andre halvår og tilsvarande 1-gruppe i månadane mars og april. 0-gruppe tobis veg om hausten berre 2 - 4 gram og vekta er omlag den same våren etterpå (mars og april), men så finn det stad ein sterk vekst slik at 1-gruppe tobis i mai - juni veg 7 - 9 gram i det nordlege området.

Tabell 3, 4, 5 og 6 viser fangsten av tobis i antal fisk i det nordlege området fordelt på alder og månad.

EF er i kvoteavtalane med Norge tildelt store kvotar av industrifisk inklusive tobis i norsk sone, og eventuelle reguleringar av dette fisket vil derfor ha innverknad på tilhøvet mellom Norge og EF.

Spørsmålet om regulering av tobisfisket vart teke opp under forhandlingane med EF hausten 1983, og det vart då nedsett ei felles arbeidsgruppe for å vurdere forslaget til tidsavgrensing i tobisfisket. Arbeidsgruppa hadde avsluttande møte i slutten av oktober d.8., og det viste seg at EF og Norge sine medlemmer ikkje kunne bli enige verken om vurderinga av tilrådinga fra ACFM eller om konsekvensane som eventuelle tidsavgrensningar ville ha for flåten og fiskeindustrien.

Det er såleis ikkje semje med EF om innføring av reguleringar i tobisfisket.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt foreslo i brev av 7.6.84 at Norge einsidig skulle regulere tobisfisket i andre halvår i 1984. Fiskeridirektørens vurdering var då at ein først måtte avslutte diskusjonen med EF for å finne ut om det var grunnlag for sams reguleringar.

Etter at det no er klart at EF ikkje vil gå inn for noko form for tidsavgrensing i tobisfisket, heller ikkje avgrensa til det nordlege området, meiner Fiskeridirektøren at det må fastsettast reguleringar for norsk sone.

Fisket etter tobis blir dreve med trål med mindre maskevidde enn 16 mm. Både dei norske reglane (§ 3 i forskriftene av 6. april 1982 om maskevidde osv.) og EFs reglar tillet fiske etter tobis med mindre maskevidde enn 16 mm i perioden 1. mars - 31. oktober. I praksis vil reguleringa dermed gå ut på å avgrense denne perioden då det er tillate å fiske med mindre maskevidde enn 16 mm.

Tilrådinga frå havforskarane går inn for avgrensing av fisket til berre mai og juni.

Fiskeridirektøren vil invitere Reguleringsutvalget til å diskutere denne tilrådinga. Dersom ei slik tidsavgrensing blir vurdert til å vere for drastisk, meiner Fiskeridirektøren at ein i tillegg kan åpne for tobisfiske i heile eller deler av juli måned.

Fiskeridirektøren føreset at norske styresmakter må notifikere EF før mars 1985 om at Norge vil innføre tidsavgrensingar i tobisfisket. Avhengig av EF sin reaksjon kan det då bli naudsynt å vurdere tidsavgrensingane på nytt."

Bakkevik stilte spørsmål om hvilke undersøkelser som havforskerne hadde gjennomført på tobis. Han spurte også om det ikke var slik at tobis formerer seg gjennom hele året. Han sa at fiskerne absolutt var enig i at yngelfisket på tobis skulle stoppes, men de foreslåtte reguleringene var ikke diskutert i organisasjonene. Han mente effekten av forslagene kunne være noe usikker ettersom en også har hatt tobisfiske om våren på voksen, stor tobis. Han tvilte på om det ville være mulig å gjennomføre en tilsvarende stopp i Danmark i yngelfisket på tobis, og at en stopp fra norsk side dermed kanskje ikke ville ha noen stor verdi.

Han ville gjerne ha litt bedre tid til å drøfte de foreslåtte reguleringene med organisasjonene.

Sætersdal sa at havforskernes tilråding var behandlet i ICES, og at disse tilrådingene om begrensninger av tobisfisket ikke var noe nytt. Det en i første rekke tar sikte på er å hindre fiske på 0-gruppe tobis.

Tobis gyter om våren, men også 1-gruppe tobis som blir fisket i begynnelsen av det etterfølgende år må betraktes som yngel. En tidsbegrensning ville naturligvis også stoppe fisket på voksen tobis. EFs fiske i norsk sone kunne reguleres ved norsk bestemmelse, og derigjennom ville også EFs fiske på tobis-yngel bli redusert.

Bergesen spurte om hva som hadde kommet fram om tobisfisket i forbindelse med forhandlingene med EF om en kvoteavtale for 1985.

Paulsen sa man fra norsk side mente det var grunnlag for å gjennomføre reguleringer av tobisfisket for å begrense fisket på yngel. EF hadde imidlertid reagert sterkt negativt på dette. EFs kvote på industrifisk i norsk sone er på 150.000 tonn, men denne blir ikke fullt utnyttet. Regulering av tobisfisket kan påvirke

balansen i kvoteavtalen med EF, og hovedsaklig er det danske fiskere som driver industrifiske i norsk sone. På denne bakgrunn kan det være aktuelt å spre fisket på flere måneder enn foreslått, og i alle tilfeller bør en begynne denne reguleringen forsiktig.

Olsen spurte om hva som var innholdet i EFs reaksjoner på forslaget om regulering.

Paulsen sa at EF mente forslaget om regulering var for svakt fundert.

Bakkevik viste til de mulige negative konsekvensene for fordelingsforholdet i kvoteavtalen mellom Norge og EF. Han viste også til at ettersom reguleringen kun ville bli gjennomført i norsk sone ville den ha liten effekt.

Sætersdal sa at det var forskjellige bestander av tobis og at dette lå bak forslaget om en regulering begrenset til det nordlige området.

Bakkevik viste til at spørsmålet om regulering av tobisfisket ikke hadde vært diskutert med organisasjonene. Han sa videre at en tidligere hadde trodd at tobisen i Nordsjøen utgjorde en bestand. Dette var imidlertid lite undersøkt og det måtte stilles spørsmål om nedgangen i tobis i ett område skyldes at fisken trekke over til andre områder.

Leine sa at folk med bakgrunn i fisket etter tobis visste at det var stor variasjon i fisket fra år til år. Han mente det kunne påvises en 3-års syklus i dette fisket.

Grønnevet viste til at statistikken som lå ved saksdokumentene gav en oversikt over fisket i et nordlig og et sørlig område i Nordsjøen. Tabellene viste klart at nedgangen i tobisfisket i senere år hadde vært sterkest i det nordlige område. Dette var det område som tradisjonelt ble fisket av norske fiskere. Han viste til at norske fiskere hadde påpekt nødvendigheten av å begrense yngelfiske på tobis og videre at også havforskerne tilrådte en slik begrensning. På en slik bakgrunn var det klart at fiskerimyndighetene måtte fremme et forslag om regulering av tobisfisket for å hindre eller begrense fisket av yngel.

Bakkevik sa at alle var enig i beskyttelse av yngel, men han spurte om ikke dette var mulig å gjøre ved sperring av områder i stedet for tidsregulering.

Sætersdal viste til tabellene i saksdokumentene og sa at det klart gikk fram at det var om høsten problemet med store yngelfangster i tobisfisket var fremtredende.

Bakkevik sa at han først og fremst var betenkt over forslaget om å forby fisket etter tobis om våren. Dersom en foreslo forbud fra 1. august ville det være uproblematisk. Han mente avgjørelsen av denne saken måtte utsettes til neste møte.

Viggo Jan Olsen spurte om utvalget nå var klar til å foreslå et forbud mot yngelfiske gjeldende fra 1. august.

Bakkevik mente at en før standpunkt i saken ble tatt burde sende den til uttalelse til de organisasjonene som det angår.

Viggo Jan Olsen oppsummerte diskusjonen med å si at i prinsippet var alle enige i regulering for å hindre yngelfiske av tobis. Det var foreslått en begrensning i tid, men dette møtet i Reguleringsutvalget var ikke forberedt på konkret å drøfte et slikt forslag. Før dette kunne gjøres måtte forslaget forelegges de berørte organisasjoner.

Det var enighet i utvalget om en slik oppsummering.

Ar	Mnd	Total	%	EF	%	Norge	%	Turer	
1979	3	1033	0,5	674	0,6	359	0,4	5	
	4	6851	3,5	2026	1,8	4825	5,8	73	
	5	12777	6,5	7396	6,6	5381	6,5	83	
	6	27034	13,8	9236	8,2	17798	21,4	180	
	7	28601	14,6	17019	15,2	11582	13,9	113	
	8	85729	43,9	68619	61,2	17110	20,6	158	
	9	10828	5,5	654	0,6	10174	12,2	95	
	10	22520	11,5	6584	5,9	15936	19,2	148	
	11	5	+	5	+	-	-	-	
	Sum		195378	99,8	112208	100,1	83165	100,0	855
	1980	3	16086	5,5	10038	6,8	6048	4,2	60
4		24792	8,5	17689	12,0	7103	4,9	83	
5		73957	25,3	36967	25,1	36990	25,6	263	
6		106050	36,3	44447	30,2	61603	42,6	407	
7		29471	10,1	19243	13,1	10228	7,1	93	
8		13139	4,5	10290	7,0	2849	2,0	53	
9		8332	2,9	5213	3,5	3119	2,2	44	
10		19401	6,6	3400	2,3	16001	11,1	171	
11		716	0,2	-	-	716	0,5	7	
Sum			291944	99,9	147287	100,0	144657	100,2	1181
1981		2	172	0,1	172	0,2	-	-	-
	3	12067	8,7	8117	9,3	3950	7,7	68	
	4	19252	13,9	13274	15,3	5978	11,7	68	
	5	38969	28,2	15225	17,5	23744	46,4	206	
	6	22796	16,5	14062	16,2	8734	17,1	110	
	7	12335	8,9	7808	9,0	4527	8,9	74	
	8	23875	17,3	21720	25,0	2155	4,2	25	
	9	4755	3,4	4755	5,5	-	-	-	
	10	3906	2,8	1875	2,2	2031	4,0	26	
	Sum		138127	99,8	87008	100,2	51119	100,0	577
1982	3	3306	4,5	-	-	3306	12,6	44	
	4	18246	24,6	9351	19,5	8895	33,9	95	
	5	35645	48,0	22965	47,8	12680	48,3	142	
	6	5108	6,9	3720	7,7	1388	5,2	24	
	7	3182	4,3	3182	6,6	-	-	-	
	8	6742	9,1	6742	14,0	-	-	-	
	9	2060	2,8	2060	4,3	-	-	-	
Sum		74289	100,2	48040	99,9	26249	100,0	305	
1983	3	210	0,3	-	-	210	1,9	4	
	4	20217	25,8	19162	28,5	1055	9,6	12	
	5	20230	25,9	14587	21,7	5643	51,3	46	
	6	13858	17,7	12211	18,2	1647	15,0	16	
	7	5930	7,6	3486	5,2	2444	22,2	26	
	8	11245	14,4	11245	16,7	-	-	-	
	9	5018	6,4	5018	7,5	-	-	-	
10	1548	2,0	1548	2,3	-	-	-		
Sum		78256	100,1	67257	100,1	10999	100,0	104	

TABELL 2

TOBIS, Nordsjøen. Særlig område. Fangst (tonn) pr. mnd., 1979-1983.

Ar	Mnd.	Total	%	EF	%	Norge	%	Turer	
1979	4	17633	5,0	17508	5,2	125	0,7	2	
	5	119096	33,5	116658	34,6	2438	13,4	21	
	6	171468	48,2	156819	46,4	14649	80,6	84	
	7	44571	12,5	43599	12,9	972	5,3	10	
	8	11	+	11	+	-	-	-	
	9	2254	0,6	2254	0,7	-	-	-	
	10	764	0,2	764	0,2	-	-	-	
	Sum		355797	100,0	337613	100,0	18184	100,0	117
	1980	3	2520	0,6	2520	0,6	-	-	-
		4	13796	3,4	13796	3,4	-	-	-
5		156520	39,0	156422	39,0	98	100,0	2	
6		174452	43,5	174452	43,5	-	-	-	
7		49795	12,4	49795	12,4	-	-	-	
8		-	-	-	-	-	-	-	
9		2617	0,7	2617	0,7	-	-	-	
10		1463	0,4	1463	0,4	-	-	-	
Sum			401163	100,0	401065	100,0	98	100,0	2
1981		3	1422	0,4	1422	0,4	-	-	-
	4	28979	7,6	28979	7,7	-	-	-	
	5	108620	28,7	108269	28,7	351	25,1	3	
	6	92496	24,4	92335	24,5	161	11,5	2	
	7	111370	29,4	110486	29,3	884	63,3	8	
	8	8304	2,2	8304	2,2	-	-	-	
	9	12081	3,2	12081	3,2	-	-	-	
	10	15627	4,1	15627	4,1	-	-	-	
	Sum		378899	100,0	377503	100,1	1396	99,9	13
	1982	3	844	0,2	844	0,2	-	-	-
4		74597	15,6	74597	16,3	-	-	-	
5		149703	31,2	145586	31,7	4117	20,3	23	
6		201371	42,0	185209	40,4	16162	79,7	102	
7		52058	10,9	52058	11,3	-	-	-	
8		568	0,1	568	0,1	-	-	-	
Sum			479141	100,0	458862	100,0	20279	100,0	125
1983		4	40226	9,6	40226	9,6	-	-	-
	5	149085	35,6	148364	35,5	721	59,4	7	
	6	170442	40,7	169949	40,7	493	40,6	3	
	7	56189	13,4	56189	13,4	-	-	-	
	8	3008	0,7	3008	0,7	-	-	-	
	9	71	+	71	+	-	-	-	
	10	-	-	-	-	-	-	-	
	11	3	+	3	+	-	-	-	
Sum		419024	100,0	417810	99,9	1214	100,0	10	

TABELL 3

SANDEELS 1979. Numbers caught x 10⁻⁶

Northern Area of the North Sea (Shetland excluded)

Month	AGE GROUPS									
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	
January	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
February	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
March	-	25.9	121.5	-	-	-	-	-	-	-
April	-	368.3	496.9	26.7	4.5	2.2	-	-	-	-
May	-	1 403.9	76.4	62.7	-	-	-	-	-	-
June	-	537.1	632.8	152.8	-	-	5.3	-	-	-
July	912.4	916.9	390.0	62.4	9.5	-	-	-	-	-
August	32 258.2	347.6	39.3	-	-	-	-	-	-	-
September	3 684.6	-	-	-	-	-	-	-	-	-
October	7 345.9	45.4	3.8	3.8	-	-	-	-	-	-
November	1.7	-	-	-	-	-	-	-	-	-
December	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
I	44 202.8	3 645.1	1 760.7	308.4	14.0	2.2	5.3			49 938.5

TABELL 4

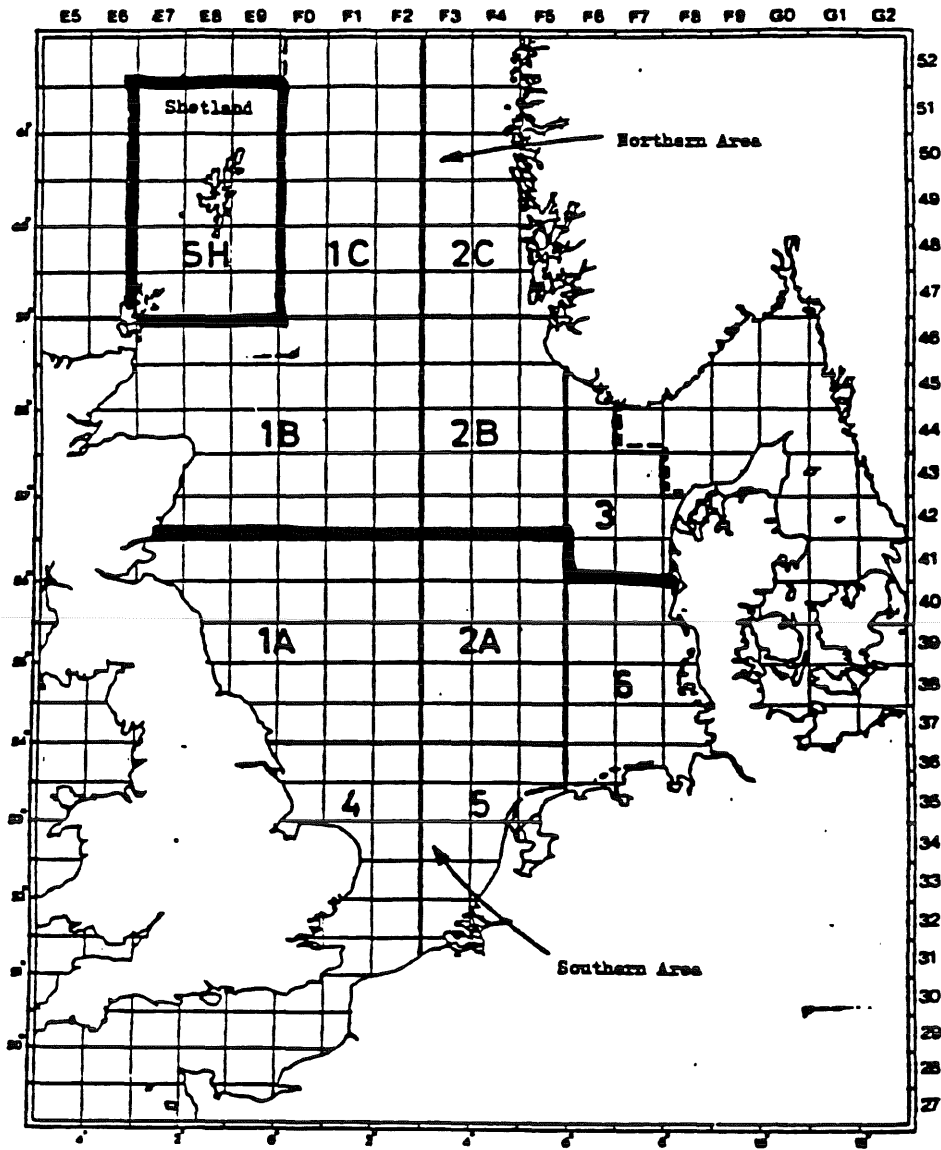
SANDEELS 1980. Numbers caught x 10⁻⁶

Northern Area of the North Sea (Shetland excluded)

Month	AGE GROUPS									
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	
January	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
February	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
March	-	1 102.0	1 777.9	21.6	-	-	-	-	-	-
April	-	1 577.0	3 530.3	41.0	3.1	0.5	0.3	-	-	-
May	0.1	6 807.5	2 219.7	60.1	15.4	7.5	0.9	0.4	-	-
June	17.1	3 907.5	1 337.0	926.9	626.8	136.2	36.6	0.8	-	-
July	834.9	827.4	169.8	19.4	3.7	3.1	0.5	0.2	0.4	-
August	3 468.6	176.4	8.0	-	-	-	-	-	-	-
September	2 204.7	3.7	-	-	-	-	-	-	-	-
October	1 794.7	158.6	36.1	-	-	-	-	-	-	-
November	45.9	6.8	1.0	-	-	-	-	-	-	-
December	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
I	8 366.0	14 566.9	9 078.8	1 069.0	649.0	147.3	38.3	1.4	0.4	33 917.0

KART. TOBIS OMRÅDER.

SAK 21/84

EVENTUELT

NORDSJØSILD.

Viggo Jan Olsen åpnet med å be om generelle synspunkter ev. råd når det gjaldt regulering av dette fisket.

Leine viste til at Norges Fiskarlag hadde behandlet denne saken under pkt. 8 i Landsstyrets sak 174/84.

Bergersen minnet om at Landsstyret hadde fattet et annet vedtak som angikk forhandlingene med EF uten at en hadde kommet med forslag til regulering i dette vedtaket.

Bakkevik spurte om forskerne nå hadde noe mer nytt å fortelle om Nordsjøsil.

Ulltang svarte at det ikke er noe nytt siden rapporten fra ICES i vår.

KYSTSILDFISKET ETTER SILD PÅ STREKNINGEN LINDESNES-KLOVNINGEN.

Bakkevik mente at det gjensto 8.000 av en kvote på 30.000 hl sild i dette området. Det kunne være noe sild helt i syd og han lurte derfor på om en kunne fortsette fisket på 1984-kvoten ut i 1985 i den sydlige delen av området. Som en grense kunne han tenke seg f.eks. Åna-Sira, som også er grensen når det gjelder omsetningen. Han viste til at det var Sør-Norges Notfiskarlag som hadde tatt opp dette spørsmålet.

Wåge sa at det ble spørsmål om hvilken situasjon en fikk i 1985 med Nordsjøsil. Kvoten som var gitt på kysten i 1984, var satt for å gi fartøyene en rimelig mulighet til å fiske. Det skulle ikke være nødvendig med en overføring av kvote. Reguleringen av fisket etter Nordsjøsil for 1985 burde sees på selvstendig grunnlag og kystfiskerne kunne gis en rimelig mulighet til å fiske i 1985 på samme måte som tidligere år.

Bakkevik opplyste at grunnen til at en bare snakket om et så vidt begrenset område i januar/februar, var at en ønsket å unngå konflikter med fisket etter norsk vårgytende sild. Han spurte om en kunne forstå det slik at fisket i syd ville bli åpnet så snart forholdet til EF var klart.

Wåge svarte at en måtte ta konkret standpunkt til dette når spørsmålet om Nordsjøsildfisket var avklart. Da ville en ta stilling til reguleringer for de enkelte grupper/områder.

Bakkevik sa at en for så vidt ikke trengte å gå lengre med spørsmålet i dag, - men at når den konkrete henvendelsen kom fra Sør-Norges Notfiskarlag måtte en vurdere dette.